

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

7 HAZİRAN 2015 SEÇİMİ ÖNCESİ DEĞERLENDİRMELER

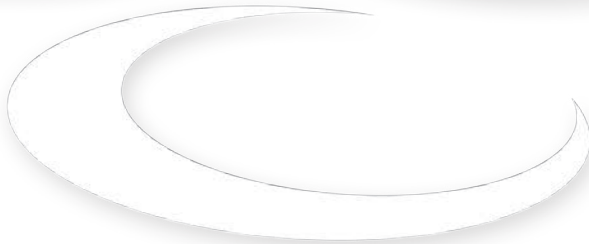
7 HAZİRAN 2015 SEÇİMİ ÖNCESİ DEĞERLENDİRMELER

www.mhp.org.tr

DEVLET BAHÇELİ

Biz de teslimiyet yoktur. Bu nedenle işsizliğe teslim olmayacak, boş tesellilerle avunmayacağız.

Biz de atalet yoktur. Buna karşılık adaletli bölüşüm bizim işimizdir, hakça paylaşım bizim görevimizdir, külfet ve nimette ortaklık kurmak bizimle tecelli edecektir.

Biz mazeret üretmeyeceğiz, üreten ekonomi, çözüm üreten ekonomi, yenilik peşinde koşan ekonomi, bilgi ve teknoloji temelli ekonomi, nihayetinde de yaralara merhem olan ekonomi yönetimini tesis ve temin edeceğiz.

İnanıyoruz ki söz ağızdan bir kere çıkacaktır.

Dürüstlük, verdiği sözde durmak her babayiğidin de harcı olmayacaktır.

Yapacağımız şeyleri söyler, başaracağımızın garantisini veririz.

Çünkü Türk siyasetinin 46 yıllık çınarına, Türk-İslam ruhunun yılmaz bekçisine, Türkiye sevdasının simgeleşmiş burcuna başka türlü de yakışmayacaktır.

Devlet BAHÇELİ

İÇİNDEKİLER

6 Ocak 2015	8
13 Ocak 2015	35
20 Ocak 2015	63
27 Ocak 2015	89
3 Şubat 2015	117
10 Şubat 2015	145
17 Şubat 2015	169
24 Şubat 2015	197
3 Mart 2015	223

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

06 OCAK 2015

**Değerli Milletvekilleri,
Saygıdeğer Misafirler,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Bir yılı geride bırakırken, yeni bir yıla adım atmanın, yeni bir yılı karşılamanın buruk da olsa heyecanını yaşıyor, umudunu taşıyoruz.

2015 yılının bu ilk grup toplantısında sizleri sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Şunu bir defa açık yüreklilikle ifade etmeliyim ki, 2014, israf olmuş, heba edilmiş, hüsrarla özdeşleşmiş karmakarışık bir yıl olarak millî hafızalara kazınmıştır.

Geride kalan 365 gün süresince aziz milletimizin lehine ve yararına sevineceğimiz bir gelişme, müsterih olacağımız bir iyileşme, takdir edeceğimiz bir rahatlama maalesef görülmemiştir.

Deyim yerindeyse, siyaset ve ekonomi cephesi lime lime dökülmüştür.

Toplumsal dirlik kazaya uğramış, uluslararası ilişkiler kriz geçirmiştir.

AKP, 2014 yılında demokrasi radarından tamamıyla çıkmış, adaletin rotasından sapmış, ahlak ve hukukla yollarını hepten ayırmıştır.

Türkiye öyle bir cenderenin öyle bir cehennemi azabın içine düşürülmüştür ki, müşterek akıl sönmüş, uzlaşma dinamikleri silinmiş, millî hassasiyet, millî haysiyet acımasızca sille yemiştir.

Millî ve manevi değerlerimiz öğütölmüş, örselenmiş, ezilmiştir.

Geçtiğimiz aylar boyunca, etnik temelde ayrışma, inanç temelinde kutuplaşma hiç olmadığı kadar kamçılanmıştır.

İki gün önce Denizli'nin Honaz ilçesinde yaşanan müessif hadiseler Türkiye'nin nasıl bir darboğazın, nasıl bir bunalımın içinde bocaladığını bir kez daha deşifre etmiştir.

Çakılan bir kıvılcımın anında toplumsallaştığını, gerilen sınırların birdenbire farklı yönler kaydığını Honaz'da gördük ve şahit olduk.

Ortaya çıkış nedeni hırsızlık vakası olarak lanse edilen ve bu çerçevede bir kişinin ölümüne yol açan, arkasından da evlerin ateşe verilmesiyle tehlikeli bir hüviyet kazanan Honaz Olayı hafife alınmamalıdır.

Artık en ufak bir anlaşmazlık anında kitlesel ölçüğe yayılabilmektedir.

Emniyet ve asayiş; huzur ve esenlik; güven ve diyalog hiç olmadığı kadar itibar ve seviye kaybetmiştir.

Bunun vebali de hiç şüphe yok ki, AKP'nin enkaza dönen politikaları, bozguncu ve insanımızı birbirine düşüren vicdansız uygulamalarıdır.

Sosyal ve siyasal anlaşmazlıklar bilenmiş ve keskinleşmiştir.

Boşanmalar korkunç aşamalara gelmiş, suç ve suçlu sayısı fazlalaşmış, şiddet ve cinayet haberleri çoğalmıştır.

Türkiye'de çeteler kol gezmekte, eline silah alan gözünü kestirdiğine, gücünün yettiğine sataşmakta ve saldırmaktadır.

Mafyatik oluşumlar kanlı infazlarla dehşet saçmakta, medyatik yüzler vur patlasın çal oynasın mantığıyla Türkiye'nin gerçek ve acınası hâlinin anlaşılmasına sünger çekmektedir.

Bilhassa İstanbul güvensizliğin ortasında, sokaklar gözü dönmüşlerin denetimindedir.

Küçük bir azınlık İstanbul'un iliğini kuruturken, milyonlarca insanımız aynen diğer illerde olduğu gibi ağır hayat şartlarının kurbanıdır.

Hükûmet'in sığınacağı mazereti, kaçacağı yeri kalmamıştır.

Kanunsuzluk her tarafta kök salmış, adaletsizlik her yeri ur gibi sarmıştır.

2014 yılında, Türkiye'nin sosyal bünyesi ciddi düzeyde tahribata maruz kalmıştır.

Kadına şiddet durmamış, asayişsizlik tavan yapmıştır.

Hırsızlar; esnafa, değişik neviden iş yeri sahiplerine, hanelere nefes aldurmamaktadır.

Her gün televizyon ve gazetelerde sıra sıra soygun haberleri yer almaktadır.

Devleti yönetenlerin hırsızlığı cezalandırılmadıkça, suça rağbet artmakta, soyguncular pervasızlaşmaktadır.

Türkiye tam anlamıyla buhran içinde buhran yaşamaktadır.

Böyle giderse, yani suç ve suçlu hak ettiğini bulmazsa, ülkemiz yasa dışı eğilimlerin, hukuk karşıtı grupların tutsağı olacaktır.

Saraydan gecekonduya kadar suça gömülmüş bir ülkenin selamete vasıl olması, derlenip toparlanması ne bugün ne de gelecekte imkânsızdır.

Dürüst vatandaşlarımızın, ekmeğinin peşinde olan milyonların hak ve hukukunu gözetmeyen bir iktidarın meşruiyetini tartışmak şöyle dursun, varlığı bile başlı başına millî güvenlik sorunudur.

Millî iradenin tecellisine engel her faaliyeti tehdit değerlendirmesi içine alarak yeni baştan kırmızı kitap yazma hedefinde olan AKP iktidarının, asıl ve öncelikli olarak kendisi bir numaralı tehdit kaynağıdır.

AKP, demokrasiye tehdittir.

AKP, millî birliğe ve bin yıllık kardeşliğe tehdittir.

AKP, bireysel hak ve özgürlüklere tehdittir.

AKP, düne husumet, geleceğe tehdittir.

AKP, hukuka çengel, huzura engeldir.

Ve AKP Türklüğün yegâne hasmı, Türk milletine musallat olmuş günah kaynağıdır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Hükûmetin istismara dayalı günübirlik siyaset alışkanlıkları 2014 yılı içerisinde kendisini iyice belli etmiş, iyice yüzeye çıkmıştır.

Beceriksiz ve ilkesiz yönetimin elinde siyasi istikrar kaybolmuş, toplumsal dirlik, barış ve dayanışma hissiyatı ağır yara almıştır.

Bu dönemde siyasi amaçlarla karalanmayan ve kundaklanmayan hiçbir değer bırakılmamıştır.

AKP, yalana bin yalan katmış, algılar üzerinde oynamış, doğruları çarpıtmış, günahla sevabı, helalle haramı yer değiştirmiştir.

İktidara sırtını yaslayan, nefesine esir düşen, dünyevi tamaha aldanan sahte âlimler iblisin fetvalarına sözcülük yapmışlardır.

Türk insanının inançları ve tertemiz duyguları, siyasi bağlantıları ve uzantıları olan organize rüşvet ve yolsuzluk çetelerinin dolandırıcılık malzemesi haline getirilmiştir.

Bunun yanında, 2014 yılı, bir öncekileri aratmamış ve siyasi gerginlik kontrolsüz bir biçimde tırmanmıştır.

Mahalli İdareler ve Cumhurbaşkanlığı Seçimi her türden ayak oyunlarının, haksız rekabet ve usulsüzlüklerin envai çeşidine sahne olmuştur.

Çirkinlik çirkeflikle ağız birliği yapmış, özgür basın susturulmuş, ifade hürriyeti bastırılmış, sosyal medya kuşatılmış, millî irade iki % 50'ye ayrılmıştır.

2014'te otoriter hevesler öne geçmiş; bunun karşısında demokrasi dinamitlenmiş ve demokratik birikim darbelenmiştir.

Başbakan Davutoğlu, 2014'ü demokrasinin altın yılı olarak ifade etmiştir.

Ne var ki, bu sözler gerçeğin sadece bir yönüne işaret etmektedir.

Doğrudur, 2014 altın yılıdır; ama bu altın demokrasinin değil, kaçakçının, kanun muhalifinin, hırsızın, uğursuzun, haram saltanatının, Gana'dan getirilip Dubai'ye kaçırılan altınların parlak yılıdır.

Geçen yılda, beka düzeyindeki iç ve dış güvenlik meseleleri geleceğimizi belirsizliğe havale etmiştir.

AKP hükümeti yakalandığı paranoya hastalığıyla, ortaya çıkan bazı olayları derinlemesine ve etraflıca tetkikini yapmadan, her taşın altında demokrasi dışı müdahale aramış, 2014 yılını paralel söylemleriyle geçirmiştir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın ağzında paralel kelimesi her seferinde kurşun gibi çıkmıştır.

11 yıl boyunca, Erdoğan'ın dost bildiği, dost zannettiği, devletin kılcal damarlarına kadar yerleştirdiği çevrelerin, 17-25 Aralık'tan sonra haşhaşı ve hain olarak suçlanması gerçekten trajikomik bir durumdur.

Paralel varsa bunun sorumlusu Erdoğan'dır.

Emniyet, istihbarat ve adalet kurumları başta olmak üzere, devlet sistemi kanunda yazılı olmayan hiyerarşik bir yapılanmanın pençesinde ise buna sebep kesinlikle AKP hükümetidir.

Erdoğan “Dost bildiğimizin iradesini, idrakini, inancını, vatanını ve milletini karanlık odalarda pazarladığını bilemeyebilirsiniz” derken aslında suçüstü yakalandığının farkında değildir.

Şayet bir hükümet, dostu düşmanı, doğruyu yanlış ayırt edemeyecek kadar körelmiş ve körleşmişse sorun büyük, şuur kaybı ileri derecededir.

Erdoğan'ın “Yanıldık, yanıltıldık.” diyerek kurtulmaya, yakayı kurtarmaya çalışması nfilelidir.

Devleti yönetenlerin pardon deme lüksü olmayacaktır.

Riskleri seçemeyen, eğer varsa devleti ele geçirmeyi hedefleyen çevreleri göremeyen bir iktidarın Türkiye düşmanlarına payanda ve yem olması kaçınılmazdır.

AKP hükümeti; yıllarca her olumsuzluğu Ergenekon'a bağlamış, korku devletinin basamaklarını, korkulukların ana gövdesini inşa etmiştir.

Fakat sözde darbe davalarının kumpas olduğu bizzat AKP tarafından ilan edilince bu kapsamdaki tüm tez ve önermeler çökmüştür.

Ne ilginçtir ki, dün Ergenekon diyorlardı, bugünlerde paralel demişlerdir.

Dün askere saldırıyorlardı, bugüne polisi hedef seçmişlerdir.

Dünkü vesayet odaklarıyla bugünkü vesayet grupları yer değiştirmiştir.

Hükûmet Sözcüsü Başbakan Yardımcısına 2009 yılında devreye koyulan suikast iddiasının, şimdilerde yine bizatihi bu şahıs tarafından “kullanıldım.” itirafıyla düzmece çıkması sorgulanmamış, üzerine gidilmemiştir.

Kozmik odalara dalavereyle girenlere yol açanlar, mıntıka temizliği yapanlar sanki suçsuz sanki masum gibi takdim edilmiştir.

Hukuk ve demokrasiyle yönetilen hiçbir ülkede böylesi bir kayıt ve kural dışı ilişkiler yeşeremeyecek, yaşayamayacaktır.

AKP'nin her tarafı kumpas, her yanı tuzak, her tavrı tertip, her adımı karanlık bir senaryonun parçasıdır.

Bu ucube zihniyet, Kabataş'da “Başörtülü kardeşime saldırdılar.” sahtekarlığından camide ‘içki içildi’ iftirasına kadar milletimizi yanıltmış, insafsızca kandırmıştır.

Geçen hafta, AKP'den ihale alan bir terör örgütü militanının, Dolmabahçe Çalışma Ofisi'ne yönelik çakma suikast girişimi hakikaten de aklımızla alay etmek anlamına gelmiştir.

Hükûmet, siyasi vehimlerle, her farklı sesi ve muhalif duruşu kendisine yönelik bir tertip olarak değerlendirerek millî birliğe zarar veren en büyük unsur hâline gelmiştir.

2014 yılında, çok geniş bir güvensizlik, kuşku ve korku ağı toplum hayatının etrafına duvar gibi örülmüştür.

Türkiye'de huzur kalmamış, sükûnet kaybolmuştur.

Değerli Milletvekilleri,

Hükûmetin neden olduğu ağır tahriklerle toplumsal dayanışma ve beraberlik duygusu tam bir çözülme sürecine girmiş, bin yıllık kardeşlik duyguları ve hukuku kan kaybetmiştir.

Türk tarihini lekeleme, Türklük değerlerini aşağılama, geçmişteki isyanları alkışlama, bastıranları karalama, yüzleşme adı altında ecdadımızı karartma 2014 yılında alçakça ve artarak zirve yapmıştır.

AKP'nin sünepe ve gayrimillî özelliğinden dolayı PKK çitayı iyice yükseltmiş, tavizleri peşpeşe koparmıştır.

Bugünkü şartlarda, AKP hükûmeti İmralı canisinin ağzına bakan, Kandil'den gelecek haberlere odaklanan, ihanet mesaisine memur edilmiş siyasi bölücülerin açıklamalarına dikkat kesilen sinmiş, pısmış, teslim olmuş bir hüviyettir.

AKP, İmralı canisi ve çetesiyle Türkiye'yi paylaşma ve parçalama masasına oturmuştur.

Rezalet diz boyudur.

İhanet çizmeyi aşmıştır.

AKP ile PKK arasında takvime bağlandığı söylenen mutabakat metinleri hazırlanarak Türkiye ve Türk milletine kastedilmek için kollar sıvanmıştır.

PKK'nın talep ve dayatmasıyla; Anayasa ve yasalarda değişiklik planlamaktadır. Aksi takdirde masada duran terör silahı ölüm saçacaktır.

Çözülme süreciyle ilgili yeni yasal hazırlıkların Meclise getirileceği söylenmektedir.

Ana dilde eğitim için son etaba girilmiştir.

Sözde demokratik özerklik üzerinde anlaşmaya varıldığı, canı başının önce ev hapsi, arkasından da serbest kalması için prensipte uzlaşıldığı anlaşılmaktadır.

Kandil'deki terör şefleri, Öcalan canisinin 2015 yılındaki PKK'nın sözde kongresine katılacağını duyurmuştur.

İmralı canisi, süreç ihaneti amacına ulaşırsa, 15 Mart'ta silahlı mücadeleyi durduracaklarını açıklamış, AKP'yle köşe kapmaca oynadığını ayan beyan göstermiştir.

PKK, HDP ve İmralı canisinin bildiği, hükûmet içerisinde birkaç kişinin vâkıf olduğu, AKP milletvekillerinin ise hemen hemen tamamının haberinin dahi olmadığı bölücü mutabakat metni Türkiye'nin mahvı demektir.

Başbakan ihanet pazarlığını saklamakta, çöküş ve çözülmeyi allayıp pullamaktadır.

Davutoğlu, "Kamu düzeninden taviz vermeyiz." dedikçe, düzen, dirlik, denge kaybolmaktadır.

"Kamu düzeni çözüm sürecinin alternatifi değildir." sözleri fos çıkmakta, boşluğa düşmektedir.

Süreç ihaneti PKK'nın dirilmesine ve hain taleplerini elde etmesine hizmet etmektedir.

Artık İmralı canisi AKP'nin resmî muhatabı, resmen müzakere ortağı hâline dönüşmüştür.

Emzikli bebelere kurşun sıkan, on binlerce vatan evladının kanına giren azılı bir haydut, Erdoğan ve Davutoğlu iş birliğiyle ayağa kaldırılmış, cazibe ve umut merkezi yapılmıştır.

PKK'nın tehditleri sonuç doğurmuş, hükümet teslim bayrağını çoktan çekmiş, Davutoğlu ve yardımcıları Kandil'e selam durmuşlardır.

Buradan Başbakan Davutoğlu'na soruyorum:

İmralı canisi tarafından çatısı örüldüğü ve PKK terör örgütünün onayladığı ifade edilen zehirli ve zillet mutabakatta neler vardır, neler yazılıdır?

Çok dar bir kadronun bildiği, fakat Türk milletinin malumat sahibi olmadığı ihanet taslağında PKK'ya ne verdiniz, neleri vadettiniz?

Gizli kapaklı sürdürülen pazarlıklarla nelerden, hangi millî ve tarihî emanetlerden vazgeçtiniz?

Başbakan bu sorularımıza cevap vermeli, 77 milyona doğruları anlatmalıdır.

Şefi varsa, onurluysa dürüst olmalı, yüreklice konuşmalıdır.

İmralı canisiyle konuşulan, PKK'nın gönlünü eden, teröristleri sevindiren, bölücülüğü garantiye alan ve adına da çözüm denilen süreç kirliliği felakettir, kıyımdır ve kahredici bir bozgunudur.

Erdoğan ve Davutoğlu ikilisi İmralı canisine özgür kalacağının müjdesini vermişlerse, bilinsin ki bu millî vicdanın çökmesidir.

Eğer bu iki musibet, üniter yapıyı gevşetip yerel yönetimleri güçlendirme adına PKK'ya özerklik ve genel af sözü vermişlerse; bu

vatana ihanet, tarihe ihanet, 91 yıllık Cumhuriyet birikimlerine çok açık sadakatsizliktir.

Süreç ihanetiyle şımaran PKK terör örgütü iyice azıtmış, iyice kontrolden çıkmıştır.

Ayn el-Arab, yani Kobani bahanesiyle 6-7-8-9 Ekim'de Türkiye'yi savaş alanına çeviren, ölümlere neden olan teröristlerden hesap sorulmadan, herhangi bir hukuki fatura çıkarılmadan pazarlıkları hızlandırmak en hafif tabirle iş birlikçilik, korkaklık ve suç ortak olmaktır.

AKP sayesinde devlet, doğu ve güneydoğundan kademe kademe geri çekilmektedir.

Aziz milletime ve özellikle AKP'ye oy veren kardeşlerime sesleniyorum; tehlike hiç olmadığı kadar büyüktür ve Türkiye çatır çatır parçalanmaktadır.

Bittiği söylenen terör alan tutmuştur.

PKK, kafasına göre sözde özerk bölgeler oluşturmakta, para basmakta, vergi toplamakta, yol kesmekte, mahkeme kurmakta, devletin egemenlik haklarına haince kastetmektedir.

26 Aralık akşamından itibaren Cizre'de yaşananlar kelimenin tam anlamıyla fecaattir.

PKK ile Hüda-Par arasında vuku bulan silahlı çatışmalar neresinden bakarsak bakalım yönetilemeyen ve sahipsiz bırakılan bir ülke fotoğrafıdır.

"Cizre'de olduğu gibi nerede olursa olsun kamu düzenine yönelik herhangi bir fiil görüldüğünde bunun gereği yapılacaktır." diyen Davutoğlu kimi kandırmaktadır?

Kazılan hendeklerden devlet gücünü geçiremeyen bu âciz, neden bahsetmekte, hayali gerçekmiş sunmaya ne yüzle kalkmaktadır?

Şu düşülen hâle bakınız; Türkiye'nin bir ilçesinde teröristler geceli gündüzlü birbirlerine mermi yağdırarak 3 kişinin ölümüne, 10 kişinin de yaralanmasına neden olmuşlardır.

Sınırlarımızın dışında ölen teröristlere cenaze merasimi düzenleyip devlete meydan okuyan hainlere karşı AKP kuyruğunu kıstırması, kanlı çekişmeleri atalet içinde uzaktan seyretmiştir.

Cizre'yi Ayn el-Arap'taki kaosa benzer bir çıkmaza sürüklemeye çalışanlara karşı hükûmet hiçbir şey yapamamış, dahası konuyu ya paralele ya da provokasyona bağlayarak ucuz bahanelere sığınmayı tercih etmiştir.

Davutoğlu Amanoslar gibi dimdik durmaktan bahsetmektedir.

Başbakan'ın dağ olup yerinde çakılı durmasına gerek yoktur.

Kendisinden beklenen, hukuk olup, adalet olup, kudret olup güvenlik güçlerinin önünü açması ve elini güçlendirmesidir.

Cizre'de provokasyon izi sürenler önce, asıl ve gerçek provokasyonun süreç ihaneti olduğunu, bunun da sorumluların gün gibi ortada durduğunu fark edecek seciye ve zekâyı sergilemedir.

Cizre'de paralel avına girişenler; asıl paralel devlet yapılanmasını meşrulaştırmak için kurnazca faaliyette olduklarını itiraf, değilse bile idrak etmelidirler.

Terör sokaklarda, caddelerde, şehirlerde, üniversitelerde, belediyelerde, Meclis koridorlarındadır.

Teröristler şehirlere sinmiş, dağlardan metropollere inmişlerdir.

Bölücülük sırtında silahla etrafta kol gezmekte, arka arkaya ihanet turu atmakta, savaştan, kan dökmekten bahsetmektedir.

Kürdistan ateşi her gün beslenmektedir.

Süreç kesilmezse, Türkiye bölünmeye doğru hızla gidecektir.

PKK ve sözde gençlik yapılanması Şubat ayını karar ve kader noktası olarak belirlemiştir.

Cizre'deki terörist hesaplaşmasını "Kandil'e nanik yapmak, karanlık ellerin operasyonu" olarak tanımlayan çürümüş şahsiyetlerin, buldukları makamda kimlerin nam ve hesabına çalıştıklarını açıklamaları da bize göre zarurettir.

Aziz milletim, PKK'nın AKP'yi kısıvrak ele geçirdiğini görmeli ve demokratik muhasebesini buna göre yapmalıdır.

AKP'nin içine yuvalanmış, iktidarın kritik noktalarını ve köşe-başlarını tutmuş bazı simalar, PKK uzantısı ve gizli ajanı olarak sürekli faal haldedir.

Türkiye'de ne kadar hain fitratlı, emperyalizm sevdalısı, Türk düşmanı varsa ya iktidarda ya da iktidarın dizinin dibindedir.

Bu hazin durum kaderimiz olamayacaktır. Ve bu tablo hazmedilecek türden de değildir.

Daha düne kadar "Çözüm sürecinde ciddi engelleri aştık, usul ve yöntem konusunda olumlu atmosfer oluştu." diyen Davutoğlu, fason Başbakan değilse, süreç ihanetinin Türkiye'nin başındaki yegâne bela olduğunu görmelidir.

Bugün Cizre'de, yarın Silopi'de, diğer gün ise bir başka yerde çatışmalar büyür ve bunun da önüne geçilmezse, uyarıyorum ki, Türkiye kardeş kavgasının içine sürüklenecek, yanan ateş herkese ulaşacaktır.

Her gün yeni bir şokla sarsılan Türkiye, süratle bir kargaşa ve karmaşa ortamına sürüklenmektedir.

Millî becamız derin bir çukura yuvarlanmaktadır.

Millî kimliğimiz AKP-PKK-HDP-İmralı canisi ve küresel vandalizmin hedefindedir.

Şayet Erdoğan ve Davutoğlu'ndan Türk milleti kurtulamazsa, Türkiye'nin akıbeti fenadır.

Doğu ve güneydoğuda sözde özerklik yoluyla kanton yönetimler oluşturmak ve ardından kurulması planlanan Kürdistan'a dâhil olmak için zaman ve fırsat kollayanların tesir alanından çıkılmazsa Türkiye'yi kaybetmemiz kaçınılmazdır.

AKP hükûmeti 2015 yılında demokratik vasıtalarla tasfiye olmazsa, muhtemel Anayasa değişikliği ve terör örgütüne verilen tavizlerle millî devletimiz, bin yıllık kardeşliğimiz gözlerini bir daha açamayacağı komaya girecektir.

Erdoğan başkanlık sevdasıyla Türkiye'yi bombalamaktadır.

Çözülme sürecine bel bağlayanlar, Mütareke günlerindeki mandacı ve iş birlikçi zihniyetin bu zamanki halefidir.

Çözülme sürecini umut görenler, terörle köhne odalarda elele tutuşanlar işgal artığı, sömürgeci hayranı, Türk milletinin içine sinmiş ayrık otlarıdır.

Bu otları temizlemek, Türkiye'ye sahip çıkmak, aziz milletimizi bir ve beraber hâlde geleceğe taşımak bu devletin kurucu ideolojisi Türk milliyetçiliği, bağımsızlığımızı sağlayan Türk milliyetçileri için namus ve varlık meselesidir.

Büyük Türk milletine mensup olan, Türk kültür ve mirasına paha biçilmez bir cevheri, en nadide değeri gibi bakan aziz vatandaşlarımızın desteğiyle karanlık geceyi üç hilalle yaracağız, sisli yolculuğu mücadelemizle aydınlatacağız.

2015 bizim yılımız olacak, 2015 Türk milletinin Fetret Devri'nin sonu olarak tarihe geçecektir.

13 yıla giren kayıp ve zulmet perdesinin son sahnesi, son gösterimi 2015'te kapanacak, son bölümü 2015'te bitecektir.

Bunu da aziz Türk milleti yapacak, uyanan millî şuur tüm kirliliği, tüm süprüntüyü, tüm kokuşmuşluğu silip süpürecektir.

Muhterem Milletvekilleri,

Tıpkı barbar kavimlere benzer şekilde 28 Ağustos 2014'de kurulan "Beştepe hanedanlığı" Türkiye'yi avucuna ve ambargosu altına almıştır.

Recep Tayyip Erdoğan, Cumhurbaşkanı olduğundan beri Türkiye'nin soluşunu daha fazla kesmeye, hayat damarlarını daha da kurutmaya, değer ve kabullerini daha da küflendirmeye gayret etmiştir.

Şimdi yeni sorun 19 Ocak'ta Bakanlar Kuruluna başkanlık etmesiyle ilgili aldığı karardır.

Bu çerçevede AKP'nin içinden çatlak sesler, aykırı ve birbiriyle çelişen görüşler fazlaca gündemi işgal etmiştir.

Erdoğan, 19 Ocak tarihini açıklamadan evvel, kendisine yakın ve havuzcuların garantörü olan eski bir bakan devreye girerek, 5 Ocak'ta Bakanlar Kurulunun Cumhurbaşkanı tarafından toplanacağını belirtmiştir.

Buna karşılık Başbakan Davutoğlu ve Başbakan Yardımcısı Arınç'tan anında eleştiri gelmiş, sadece milletvekilliği görevini üstlenen eski bakanın, herhangi bir açıklamaya mezun olmadığını dile getirmişlerdir.

Elbette Erdoğan'ın gayrimeşru para trafiğini yönettiği farklı delillerle ortada olan bu eski bakanın, kendiliğinden yorum yapması makul ve mantıklı olamayacaktır.

Anlaşılan kaçak ve karanlık sarayda Davutoğlu'nun hükmü yoktur, sözü geçmemektedir.

İşin bir başka hazin yanı da Davutoğlu'nun sarayın oyuncağı olmaya peşinen gönüllü olmasıdır.

Erdoğan, eski bakanı aracılığıyla gündem oluşturmuş, herkesin eteğindeki taşı dökmesini temin ederek pozisyonunu buna göre şekillendirmiştir.

Nihayetinde 5 Ocak değilse de 19 Ocak'ta Bakanlar Kuruluna başkanlık yapacağını 29 Aralık'taki Türk İş ziyaretinden sonra kamuoyuna deklare etmiştir.

Bunun üzerine, Başbakan Yardımcısı Arınç, Bakanlar Kurulu toplantısından sonra çark etmek durumunda kalmış, birdenbire Erdoğan başkanlığında toplanmayı uygun bulduklarını, bundan da istifade edeceklerini ileri sürmüştür.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Türkiye Cumhuriyeti'nin Anayasa'nın çizmiş olduğu çerçeveler içerisinde yönetildiğini, kasaba devleti olmadığını söyleyerek aldığı karara kılıf dikmeye çabalamıştır.

Ve ilaveten, Cumhurbaşkanı'nın gerekli gördüğü hâllerde Bakanlar Kuruluna başkanlık edeceğini vurgulamıştır.

Anlaşılan Davutoğlu'na da bu konuyu dikte etmiştir.

Anayasa'nın "104. maddesinin b fıkrası", Cumhurbaşkanı'nın yürütmeye ilgili görevlerini ihtiva etmektedir.

Cumhurbaşkanı'nın gerekli gördüğü hâllerde Bakanlar Kuruluna başkanlık etmesi veya Bakanlar Kurulunu başkanlığı altında toplantıya çağırması Anayasa'nın anılan maddesi gereğince mümkündür.

Fakat bu yetki bizzat Davutoğlu'nun da ifadesiyle istisnai bir durumdur.

Erdoğan gerekli gördüğü hangi hâllerden dolayı Bakanlar Kuruluna başkanlık etmeyi uygun bulmuştur? Bunu hemen, gecikmeden netliğe kavuşturmalıdır.

Davutoğlu'nun başaramadığı, yapamadığı, üstesinden gelemediği ne vardır da Erdoğan devreye girerek kendisini müdahil olmak zorunda hissetmiştir?

Madem Türkiye kasaba devleti, guguk devleti değildir; o hâlde hukuk devletinin temel ilke ve kaidelerine en ufak sapma gösterilmeden uyulmuştur da geriye bir tek Cumhurbaşkanı'nın Bakanlar Kuruluna başkanlık etmesi mi kalmıştır?

Hepsinden önemlisi, bundan sonra Sayın Ahmet Davutoğlu, hañçeresi yırtılırcasına nasıl bağıracak, kurulmuş plak gibi nasıl ses çıkaracak, dahası Başbaka'nım diye ortalıkta nasıl gezecektir?

Zalime başkaldırmaktan bahseden boyunduruk altındaki Başbakan, zulüm altında inim inim inlemekten rahatsız değil midir?

Başbakan, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın vasililiği altında zincirlidir.

Eski devirlerdeki kürek mahkûmları bile Davutoğlu'na göre hür, daha omurgalıdır.

Bir gözüyle sarayı, diğeri ile de hükümetteki Erdoğan muhiplerini kollayan Davutoğlu iradesini çaldırılmıştır.

Erdoğan alışılmış Cumhurbaşkanı olmayacağını söylemektedir.

Bize göre sorunların kaynağı da bu sakat anlayışta yatmaktadır.

Alışılmış cumhurbaşkanı demek, anayasal sınırlarında kalan, görev ve yetkilerini aşma teşebbüsünde bulunmayan cumhurbaşkanı demektir.

Fakat Erdoğan için bunlar beyhude ve gereksizdir.

Erdoğan Anayasa'ya uygun davrandığını, yasal yetkilerini kullandığını dillendirmektedir.

Kendisi, Anayasa'ya bu kadar bağlı, yasalara bu kadar riayet eden bir cumhurbaşkanı idiyse, Anayasa'nın 103. maddesinde ifade bulan yemine ne diyecektir?

Görevine başlarken, TBMM'de; Türkiye Cumhuriyeti'nin şan ve şerefini korumak, yüceltmek ve aldığı görevi tarafsızlıkla yerine getirmek için bütün gücüyle çalışacağına büyük Türk milleti ve

tarih huzurunda, namus ve şeref üzerine yemin eden Erdoğan, kısa zamanda tarafsızlığını çığnediğini, siyasi demeçler verdiğini ne çabuk unutmıştır?

Erdoğan, Türkiye'yi 17-25 hukukuna mahkûm etmiş, tiranlığa özenmiş, tek adamlığa soyunmuştur.

Keyfi olarak Anayasa'nın amir hükümleri arasında seçim yapmak; işine geleni kullanmak, gelmeyen darbe hukuku diyerek buruşturup atmak ancak hukuktan kaçan, adalete sansür uygulayan bir kural tanımazın fiilidir.

İranlı kaçakçıyı yargının elinden alan, ayakkabı kutularına haramı dolduran, oğluyla birlikte sabahtan akşama kadar villada soygun paralarını eritemeyen bir şahsiyet; tutarlılık gereğince hukuktan bahsedecek kadar ahlaki temizlik taşımaktadır.

Erdoğan'ın 19 Ocak'ta Bakanlar Kurulunu toplaması demokrasi gaspı, yeni bir sistem enjektesine dönük bayat ve bayağı bir niyettir.

Yaklaşık 5 ay sonra, Bakanlar Kurulunu ahlaken sorunlu şekilde toplayacak Erdoğan'ın, başkanlık veya yarı başkanlık için fiilî durum oluşturmaya çalıştığı her türlü izahtan varestededir.

Davutoğlu buna itiraz etmeli, başaramıyorsa istifa ederek üstlendiği sorumluluğu faziletlice bırakmalıdır.

Bakanlar Kurulunun, 19 Ocak'ta Erdoğan başkanlığında toplanmasının münferit olmayacağı, arkasının geleceği gün gibi meydandadır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak bu yanlıştan dönülmesini, 62. hükûmet'in iffet ve itibarına sahip çıkmasını bekliyor ve bunu samimiyetle istiyoruz.

Değerli Milletvekilleri,

Erdoğan bu kadar hukuk sevdalısı ise, önce üzerine yapışmış hâlde bekleyen rüşvet ve yolsuzluk iddialarından arınacak cesaret ve dirayeti gösterebilmelidir.

Şu pervasızlığa bakınız ki, savcılar açığa alınmakta, soyguncular intikam almakta, en son örneği Gaziantep'te görüldüğü gibi polislere operasyon düzenlenmektedir.

Rüşvet müfrezeleri adalet terazini kırıp dağıtmaktadır.

17-25 Aralık Operasyonu ile ilgili Twitter mesajı yazan gazetecilerin evlerine zalimce baskınlar düzenlenmektedir.

"Hırsız var!" diyerek haklı şekilde tepki gösterenler içeri atılmaktadır.

Ne var ki, rüşvetçi eski bakanlar güvencede, malum evlatlar emniyettedir.

Dün, Türk siyaset tarihinin en utanç verici kararlarından birisi alınmış, dört eski bakan toplantı süresi 3,5 saat süren Meclis Soruşturma Komisyonu tarafından Yüce Divan'a gönderilmemiştir.

Davutoğlu, korku filmlerindeki aktörler gibi kol kesmek kol koparmakla uğraşırken, haklarında yığınla iddia bulunan bakanlar korunmuş ve millî vicdan iğfal edilmiştir.

AKP'li 9 üyenin eli rüşvet ve yolsuzluğu onaylamak için kalkmış, 9 üye hukuk cinayeti işlemiş, isimlerini arınmayacak şekilde lekelemişlerdir.

Yandaş ve tetikçi medya günlerdir Yüce Divan oylamasına kumpas ve darbenin son halkası çamurunu fırlatmış, psikolojik ve algı operasyonu düzenlemiştir.

AKP'nin müfteri korusu, "paralel ihanet çetelerinin yeni plan olarak Yüce Divan tuzağı kurduklarını" manşetlerde hayâsızca ileri sürmüştür.

Kamuoyu oluşturmak için akıl almaz tezviratlar yapılmıştır.

Şu asılsız ve uydurma isnatlara dikkatinizi çekiyorum; Gezi Olaylarında başarılı olamayan, 17-25 Aralık darbe girişiminden sonuç alamayan üst akıl yine devreye girmiş. AKP'ye karşı son tuzak ise Yüce Divan aracılığıyla Anayasa Mahkemesi üzerinde vesayet kurmakmış.

Havuz medyasında, "Sivil Dayanışma Platformu" adıyla hırsızların yönlendirdiği lobiler millet iradesini gölgelemiş, verdikleri sivil muhtıraya hiçbir vicdanlı AKP'liden ses çıkmamış, itiraz gelmemiştir.

Bu sivil görünümlü vesayet yanaşmaları, 4 eski bakanın Yüce Divana gönderilme çabasını, sözüm ona adli yargıda başarısız olan darbe girişiminin Anayasa Mahkemesinde sonuçlandırma adımı olarak yaftalamıştır.

İpleri Beştepe hanedanlığının elinde olan bu kifayetsiz muhterisler ve ihanet kalıntıları Anayasa Mahkemesi'nin aklanma yeri olmadığını açıklamıştır.

Açıktan açığa AKP'li milletvekillerine de gözdağı veren bu hırsızlığın dayanışma platformu, "Siyasi kariyerlerini sağlam iradeye borçlu olanların küçük hesapları büyük Türkiye yürüyüşünü durdurmaya yetmeyecektir." diyerek yaygara koparmışlardır.

Millî iradenin tecelli ettiği aziz Meclise parmak sallamak, ayar vermek, hizaya getirmek hiç kimsenin, hele hele hain ve hırsızlara

ilham olmuş 17-25 kadrosunun harcı olmayacak, bu rezillik unutulmayacaktır.

AKP'li milletvekillerinin ikna odalarına alınmalarının yanında, tepeden tırnağa gayrimeşru ilişkilerin hâkim olduğu bir hükûmet Türkiye'yi artık yönetemez, yönetmemelidir.

Milletin vekillerini darbeyle özdeşleştirmek, Gazi Meclis'i paralel yapılanmanın ileri karakolu gibi göstermek, söyleyiniz bana, en hafif tabirle soygun şebekesinin iğrenç bir iddiası, ahlaksız bir safsatası değil midir?

Soruşturma Komisyonunun kurulması için önerge veren AKP'nin değerli milletvekilleri, sorarım sizlere, siz ne zaman darbeci oldunuz ne zaman apoletsiz cuntacı kesildiniz?

Yüce Divana gitmemek için yüce vicdan istismarı yapan eski bakanlar, biliniz ki, eninde sonunda tıpış tıpış adaletin huzuruna çıkacaksınız, biriken bedeli sonuna kadar ödeyeceksiniz.

Rüşvetçiler Bakara suresiyle alay ederler, kimseden ses çıkmaz.

Torpili, haksızlığı, adaletsizliği ayetlerle örtmeye çalışırlar, İslam'la kandırırlar, kimseden tepki gelmez.

Dahası "Hz. İbrahim benim, Hz. Muhammed de kardeşim." diyen sapıklar hiçbir yaptırım görmez.

Bu nasıl bir ülkedir, Türkiye kimlerin eline kalmıştır?

Meclis Soruşturma Komisyonunda göz göre göre, bütün somut delil, belge, bulgu, tanık ifadesi ve tespitlere rağmen, sarayın engellemesiyle hukuku boğazlayanlar altında kalkamayacakları bir karara imza atmışlardır.

Türkiye, AKP'nin hukuk ve ahlaka kategorik darbesini daha fazla taşımayacaktır.

Bu rüşvet ve yolsuzluk kervanının istikameti mahkemeye çıkmazsa, Türkiye'nin sosyal ve siyasal deprem yaşaması an meselesidir.

Rüşvet zanlısı eski bakanların Meclis Genel Kurulu'nda yapılacak oylamada, mutlaka layık oldukları muameleye uğramaları gerekmektedir.

Komisyonundan kurtulan 17-25 Aralık failleri ilk önce adalete teslim edilmeli, arkasından da diğerleri paşa paşa, peş peşe onları takip etmelidir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye yanarken, becamızla ilgili vahim gelişmeler yaşanırken, Erdoğan'ın bin yüz elli küsur odalı kaçak ve karanlık saraya Türkiye'yi sıkıştırırmaya kalkışması gelmiş geçmiş ne ileri vesayet düzenidir.

Ne 27 Mayıs'ta ne 12 Mart'ta ne de 12 Eylül'de böylesine bir dayatma, bu türden bir oldubitti görülmemiştir.

Unutulmasın ki, işgal yıllarında kitaplardan Türk kelimesini kaldıranlarla yeni Türkiye diyerek Türklüğe vade biçenler farklı zamanlarda yaşasalar da aynı yolun yolcusudur.

Hukuku susturup adaleti kekeletenlerin, tarihe darbe yapıp millî varlığı suçlayanların demokrasi ipine tutunmaları dürüst bir hâl olarak görülemeyecektir.

Başımızı kuma gömmeyelim, asalet ve itibarın tescilini adil ve ahlaklı kararlarda değil de haram ve taş binalarda arayanların başkanlık rüyaları iflasın habercisidir.

2015 demokrasinin zafer yılı olacak, yanlışla kapılmış, yolsuzluğa ve yasaklara yakasını kaptırmış, tedavisi olmayacak bir rüşvet hastalığına tutulmuş yozlaşmış iktidar millî ufkumuzdan kovulup atılacaktır.

Milliyetçi Hareketin göbeği vatan sevgisiyle kesilmiş, ruhu millet sevdasıyla karılmış, dimağ ve vicdanı Türkçeyle ve millet sevgisiyle tecelli etmiştir.

Ve Milliyetçi Hareket 2015'te Türk milletini iktidara taşıyacak, Türkiye'nin kurtuluşuna şevkle, arzuyla, azimle hizmet edecektir.

Bunun için ülkemize kastedilmesine müsaade etmeyiz, Türklüğü devrin bostancıbaşlarının boğazlamasına katiyen tepkisiz durmayız.

Temennim; Türkiye'nin yıpranmasına ve yıpratılmasına, değerlerinin aşındırılmasına, milletin parçalanmasına dönük girişimlere 2015 yılında mâni olunmasıdır.

İnanıyorum ki, bu sene içinde;

AKP duracak, MHP koşacaktır.

AKP inecek, MHP yükselecektir.

AKP düşecek, Türkiye kanatlanacaktır.

AKP gidecek, Türk milleti MHP'yi getirecek, mührü milliyetçi, yetişmiş, ehil, uzman ve liyakatli kadrolara teslim edecektir.

Sözün sahibi millettir.

İradenin ve egemenliğin asil ve asıl hâkimi büyük Türk milletidir.

Sözlerimi bitirirken, başta Almanya olmak üzere, bazı Avrupa ülkelerinde Türklüğe ve İslam'a yönelik artan ırkçı kampanyayı nefretle kınıyor, bu konuda Avrupa ülkelerini sorumlu ve sağduyulu olmaya çağırıyorum.

Bu duygu ve düşüncelerle, sizlerin ve büyük milletimizin yeni yılını bir kez daha kutluyor, muhterem heyetinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

13 OCAK 2015

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta sonu partimizin Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri ile Milletvekilleri Ortak Toplantısını Kayseri ilimizde gerçekleştirdik.

Önümüzdeki seçim sürecinde millî iradeyi milliyetçi iradeye dönüştürmek için siyasetimizin hedeflerini, stratejilerimizin ana esaslarını gözden geçirdik.

Üç gün boyunca çok yararlı olduğuna inandığım fikir ve düşünce zenginliği içinde değerlendirmelerde bulunduk, yorum ve kanaatlerimizi paylaştık.

Partimizin izleyeceği politikaları ele aldık, seçim ve kongre takvimi üzerinde durduk.

Kayseri'deki ortak toplantımızda, gerek Türkiye'nin gerekse dünyanın sıcak gündemiyle ilgili çok yönlü görüş ve yaklaşımlar sergilenmiştir.

Milliyetçi Hareket Partisi iç ve dış meselelerin farkında ve bilincindedir.

Bize göre, Türkiye'nin çözülemeyecek bir sorunu yoktur.

Bize göre, milletimizin artan ve yoğunlaşan şikâyetleri makus bir talih olarak görülmemelidir.

Millî ve güçlü bir iktidarla her problemin üstesinden gelinecektir.

Cesur ve milliyetçi bir siyasi iradeyle her zorluk aşılacak her engel geçilecektir.

7 Haziran 2015 tarihinde yapılacak 25. Dönem Milletvekili Genel Seçimi Türkiye için bir kurtuluş fırsatıdır.

Biz bu anlayış içinde çalışmalarımızı sürdürüyor, milletimizle buluşuyor, hazırlıklarımızı süratle tahkim ediyoruz.

12 Nisan 2014 tarihinde kuruluşumuzun aziz hatıralarını iftiharla taşıyan Söğüt'ten, heyecanla başlattığımız demokrasi seferini şevkle, arzuyla, inanmışlıkla devam ettiriyoruz.

Kim nasıl çarpıtırsa çarpıtсын, Milliyetçi Hareket Partisi iktidar yolunda, iktidar amacındadır.

Milliyetçi Hareket Partisi zafer yolculuğunda, kutlu bir başarı peşindedir.

Kendimize güveniyor, milletimize inanıyoruz.

Dünümüzü biliyor, geleceği planlıyoruz.

Mutlaka Türk milletinin atan kalbi, mücadele eden şuuru olacağız.

Uyanan millî ruhun, silkinen millet varlığının, yeter artık diyen 77 milyonun Milliyetçi Hareket Partisinde toplandığını görüyor, bundan da bahtiyarlık duyuyoruz.

7 Haziran Seçimleri Milliyetçi Hareket Partisi ile diğer siyaset aktörleri arasında geçecektir.

Biz milletin yanındayız, milletin tercümanınız.

Biz herkesin umut ışığı, herkesin ortak refleks ve paydasınız.

Milliyetçi Hareket Partisi birlik ve kardeşlik ocağıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi ilke, ülkü ve ahlak meşalesidir.

Milliyetçi Hareket Partisi Türkiye'dir, Türk milletinin özü ve özetidir.

Huzur cellatlarına, istikrar düşmanlarına, millî dayanışma ve yardımlaşma karşıtlarına tek ve sağlam bir cevap yetecektir.

İsizliğin setini, yoksulluğun duvarını, yolsuzluğun sütunlarını tek bir mesaj yıkacaktır.

Onursuzluğun sultasını, gayrimillî ve gayrimeşru ilişkiler ağını tek bir ses yenecektir.

Bu cevap MHP'dir, bu mesaj MHP'dir, bu ses Milliyetçi-Ülkücü Hareketin 46 yıllık müşfik, kucaklayıcı, maneviyatla rotası çizilmiş millî seslenişidir.

Bizim Türkiye ile ilgili hayallerimiz vardır.

Bizim Türkiye ile ilgili hedeflerimiz vardır.

Bizim projelerimiz, tekliflerimiz, yapacaklarımız, donanımız, liyakat sahibi kadrolarımız, tarih ve coğrafyayı kuşatan, maziyle atiyi buluşturan derin bir vizyonumuz bir siyaset felsefemiz vardır.

Bilmeyen varsa söyleyeyim: Adımız Türk milleti, iftiharımız Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Kaynağımız kültür, kaderimiz ilelebet var olmaktadır.

İlhamımız tarih, itibarımız ise asırlar üzerinden sıçrayan ecdat ve millet kudretidir.

Bugüne kadar her siyasi zihniyet iktidarda tek başına denenmiştir. Malumunuz geriye bir tek MHP kalmıştır.

Acımasız küresel sömürü çarkının durması isteniyorsa, MHP hazırdır.

Cinayet projelerinin önü kesilmek isteniyorsa, MHP hazırdır.

Yol kesen, haraç alan, para basan, tehdit eden, kan döken, ayrı bayrak, ayrı devlet sözleriyle fitne çılgılığı atan bedbahtlara tahammül edilemiyorsa, MHP hazırdır.

Türklüğün bekasına, milletin güvenliğine yönelik saldırılar dert ediliyorsa, MHP hazırdır.

Türkiye'nin önünü perdeleyen melanet senaryolardan yakınma varsa, MHP hazırdır.

Terörle müzakereler reddediliyor, şehitlerimizin ruhu daha fazla incinmesin deniliyorsa, MHP sorumluluk almaya hazırdır.

İşsizlik, yoksulluk, yozlaşma, kutuplaşma, kavga, sefalet korkutuyorsa, MHP göreve hazırdır.

Hırsızdan, hainden, rüşvetçiden, ihale mafyasından, haksızlık yapandan, kalpazandan, kara paracıdan, kaçakçıdan, suç

örgütlerinden, 17-25 Aralık faillelerinden rahatsızlık duyuluyorsa, MHP vardır, yetki ve inisiyatif almak için hazır beklemektedir.

Fotokopisi bile rüküş duran, gırtlığına kadar vesayet batağına saplanan ve saraya sekreteryaya hizmeti veren Başbakan'dan ve partisinden kurtulmak için; tek çare MHP, tek ümit MHP, tek kılavuz Milliyetçi Hareket Partisi'dir.

İnancım odur ki, egemenliğin yegâne sahibi aziz milletimiz, bu defa MHP diyecek, bu kez MHP'de söz kesecektir.

7 Haziran yedi bela AKP'den, yedikçe yiyen, yedikçe azan karanlık yüzlerden kurtulma günü olacaktır.

AKP istilasının bitmesi ve bu kara dönemin kapanması için takdir ve tensip büyük Türk milletindedir.

Vurguncunun belini Türk milleti kıracaktır.

İş birlikçinin defterini Türk milleti dürecektir.

Erzurum hakkından vazgeçmeyecek, soyguna müsaade etmeyecektir.

Yozgat millî mirasından ayrılmayacak, nifak cephesine kanmayacaktır.

Diyarbakır birlik çemberinden çıkmayacak, bölücülerin oyunlarına gelmeyecektir.

Trabzon Karadeniz gibi çırpınacak, Mersin Akdeniz gibi pırl pırl parlayacak, Samsun ilk adım gibi çağlayacak, İzmir ilk kurşun gibi yağacak, İstanbul fetih gibi destanlaşacak ve Türkiye'nin prangalarını söküp atacaktır.

Milletimizi etnik bölmelere ayıranlara en güçlü tokat 7 Haziran'da vurulacaktır.

Bölünmede hayır, huzursuzlukta sonuç görmeyen Kürt kökenli kardeşlerimiz Türkiye için ellerini taşın altına koyacaklardır.

İmralı canisi yattığı hücreinde çürüyüp gidecektir.

Kandil'e Türk bayrağı ama öyle ama böyle; eninde sonunda dikilecektir.

AKP gidecek, MHP şanıyla, şerefiyle ve milletimizin şaşmaz tercihiyle iktidara yükselecektir.

Azmettik, başaracağız.

Söz verdik, yapacağız.

Karar verdik, yılmayacağız.

Dirlik, birlik ve kardeşlik dedik, yorulmayacağız.

Yemin ettik, Türkiye'nin yüzünü ağartacak, yükünü kaldıracacağız.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Ülkemizin mahkûm olduğu sorun alanlarından birisi terör ve bölücülük meselesi ise, diğeri sosyal ve ekonomik merkezli açmazlardır.

Nüfusumuzun yarıya yakını yoksulluk tehdidiyle mücadele etmektedir.

Milyonlarca insanımızın yakacak kömürü, yiyecek katığı, giyecek kazağı, dolacak kazanı yoktur.

Her devirde işini gören her döneme harfiyen uyan kaymak tabaka dışında, hayatından memnun olan da yoktur.

Türkiye'de yoksulluk bir üst faza geçmiş ve sefalet aşamasına sabitlenmiştir.

Yaygın yoksulluk suçu teşvik, huzursuzluğu tahrik etmektedir.

Demokrasinin istikrarı ve ilerlemesi elbette ekonominin istikrar ve refah boyutuyla doğru orantılıdır.

Az gelişmiş herhangi bir ülkenin, parlak ve gurur duyulacak bir demokrasi sicili görülmemiştir.

Eşitsizliğin keskinleştiği, gelir dağılımındaki adaletsizliğin derinleştiği bir ülkede huzur ve dengeden bahsedilemeyecektir.

Tarih bize, sefaletle toplumsal sakinliğin, işsizlikle dirliğin sürekli ters düştüğünü göstermektedir.

Adaleti; herkese layık olduğunu vermek, herkesin hakkına saygı göstermek olarak tanımlarsak, adaletsizliğin de anormallik olduğunu itiraf etmemiz kaçınılmazdır.

Eğer adalet yok olur veya zaafa uğrarsa, tıpkı şimdilerde olduğu gibi, her neviden hak ve eşitlik duygusu silinmeye yüz tutacaktır.

Aynı zamanda ezici ve orantısız bir kuvvet, yanlı ve vicdansız bir otoriter sima devreye girdiği takdirde zulüm düzeni kurumsallaşacaktır.

Kaldı ki insanın sosyal, ekonomik ve siyasal haklarına inen her yumruk zulümdür.

Yoksulluk sosyal ve ekonomik bir sapma olduğu kadar zulümdür, hak gaspıdır hak ihlalidir.

Biri yer diğeri bakarken kıyametin kopacağı genel kabul görmüş bir kaidedir.

Yoksulluk, milletimizin sırtında bir kamburdur.

Sefaletin kamçı sesi milyonlarca haneden işitilmektedir.

İşsizlik kasırgası, yetersiz beslenme, yetersiz gelir, yetersiz sosyal ve ekonomik imkânlar birliğimizi, sosyal düzenimizi kemirmektedir.

Türkiye'yi rantiyeye, rüşvet ve yolsuzluk çiftliğine çevirenler, bugünkü karanlık ve yürek yaralayan ağır ekonomik tablonun yegane sorumlusudur.

AKP'ye hâkim olan karaborsa mantığıdır.

AKP'ye nüfuz eden kayıt ve ahlak dışı zihniyettir.

AKP'yi ele geçiren haksız kazanç, hukuksuz ve kanunsuz zenginleşme ülkemizi hızla tüketmekte hızla eritmektedir.

Sosyal bünyemiz hastalanmakta, ekonomik beklentiler hüsrarla karşılaşmaktadır.

Bu nedenle demokrasi tökezlerken bireysel hak ve özgürlük alanları gittikçe daralmaktadır.

Maalesef, Türkiye'nin örtülemeyecek, gizlenemeyecek, saklanamayacak ikili bir yapısı vardır ve bu vahim tablo Türkiye için felaket demektir.

Hazine soyguncuları vicdan ve adalet yalanları eşliğinde suç işlemeye devam edip maneviyat sömürüsü yaparken, Konya'nın Ereğli ilçesinde, camları naylonla örtülü bir evde doğan 40 günlük Ayaz bebek zatürreden ölmüştür.

İtibar bahanesiyle 1 trilyon 370 milyon liraya kaçak ve karanlık saray inşa edilirken, Samsun Tekkeköy'de 2,5 aylık Kübra bebek açlıktan hayata gözlerini yummuştur.

Sağlık alanında pembe tablolar çizen yalan ve riya markaları israf denizinde debelenirken, Van'ın Görünür ilçesinde ihmal ve imk nsızlıktan ölen k  c k yavrumuz Muharrem Taş'ın cansız bedeni çuvallarda taşınmıştır.

Bir yanda ayakkabı kutularına milyon dolarları koyan ahlaksızlar varken, diğer yanda ayaklarını sokacak ayakkabı bulamayan Ermenekli Recep'in hazin hik yesi herkesçe malumdur.

Bir yanda villasındaki haram parayı sabahtan akşama kadar sıfırlayamayan rüşvet canavarları duruyorken, diğer yanda Hakkâri'nin Yüksekova ilçesinin ağır kış şartlarında, giyecek mont ve ayakkabı bulamayan 4 kardeşin okula gidememesi hepimizi kara kara düşündürmüştür.

7 yaşındaki Kevser, 11 yaşındaki  mit, 13 yaşındaki Nursel, 14 yaşındaki  beyt yoksulluğun pençesinde, sefaletin esaretindeyken; gemisine gemi katan, servetine servet ilave eden haramzadelerin varlığı hepimiz için kayıp ve manevi  ok nt d r.

Dikkat ediniz, bu çocukların ve daha nice evlatlarımızın, anaların, babaların, gelinlerin, dedelerin tertemiz talihleri kapkara yoksullukla tırpanlanmaktadır.

Saray k tipliğinden öte gidemeyen Başbakan, Türkiye'nin bu somut ve acınacak gerçeklerini gündemine almalıdır.

Başbakan ve h k meti milletimizin ihtiyaçlarını karşılama konusunda başarısız, eksik ve gediklerini giderme noktasında acizdir.

Türkiye yoksulluğun işgaliyle nefes alamaz haldeyken, Davutoğlu'nun geçen hafta açıkladığı "Ailenin ve Dinamik Nüfus Yapısının Korunması Programı" pansuman tedavi olup hiçbir yaraya kalıcı deva olmayacaktır.

Başbakan, Türkiye'de, "Sadece geçen sene 1 milyon 300 bin, 2009'dan bu yana yaklaşık 6 milyon istihdam oluşturduk." iddiasındadır.

Peki sayıları 5,5 milyonu aşan işsizimizin, her dört gencimizden birisinin işsiz kalmasının izahı nasıl yapılacaktır?

Davutoğlu işi kime bulmuş, kimleri işe sokmuştur?

Torpilli akrabalar, hatırlı yandaşlar, imtiyazlı partililer, sınav yolsuzluklarıyla işe yerleşenler dışında işi kim kaybetmiştir de bulacaktır?

Başbakan istihdam konusunda mucizevi atılımlar yaptıklarını söylemektedir.

İşsizlik oranındaki önlenemez artışın sebebi olarak da kadınların işgücüne katılımını göstermiştir.

Yani tek kariyerleri annelik olması gerektiği AKP'nin sağlıksız bakanı tarafından ifade edilen kadınlarımız çalışmak isteyince işsizlikte doğal olarak artmıştır. Başbakan'ın kastettiği, zimnen eleştirdiği budur.

Anlaşılan işsizliğin müsebbibi sonunda bulunmuş, fatura hanımefendilere çıkarılmıştır.

Bu yüzsüz ve tutarsız açıklama bir defa kadınlık onuruna, kadın olmanın hakkına nankörlük ve hürmetsizliktir.

Ümit ediyorum ki, AKP'nin kadınlara yönelik melez ve miyop bakışına en iyi cevabı Türk kadını sandıkta verecektir.

Başka yerde sorumlu aramak nafiledir.

Nitekim işsizliğin bir nedeni vardır, o da AKP'nin üretimi caydırıp borçlanmayı özendiren, yatırımdan kaçıp sıcak paraya çivilenen ve bu yüzden dibe oturan ekonomi politikalarıdır.

AKP milletimizi işsiz ve aşsız bırakmıştır.

Vatandaşlarımızı çaresizliğin içine itmiştir.

Doğudan batıya, kuzeyden güneye herkesin sorunu işsizlik ve zorlu hayat şartlarıdır.

Fakat bunun da çözümü vardır ve Milliyetçi Hareket Partisi işsizlik bataklığını kurutma hususunda iddialı ve inançlıdır.

Başbakan Davutoğlu, ülkemizin doğurganlık hızının şu an % 2,07 olduğunu açıklamıştır.

Tabii olarak yetişmiş, dinamik ve genç nüfus korunmalı, nüfusumuzun yaşlanmasına izin verilmemelidir.

Genç nüfus Türkiye'nin teminat ve güvencesidir.

Doğum oranındaki gerileme ise gelecekte çok ciddi handikaplara kapı açacaktır.

Ancak doğan ve doğması beklenen her evladımızın güvenli, sağlıklı, dengeli bir toplumsal yapıya gözlerini açması siyasi iktidarın da asli görevleri arasındadır.

Her anneye doğum yaptığı anda ilk çocukta 300, ikinci çocukta 400, üçüncü çocukta 600 liranın yardım şeklinde verilmesi olumlu olsa da yeterli değildir.

Burada bile eşitsizlik ve adaletsizlik vardır.

Üç çocuğu teşvik etmek maksadıyla vereceği parayı aşama aşama artıran rüşvetçi zihniyete diyorum ki, hiçbir yavrumuzun değeri parayla, pulla ölçülemeyecektir.

Şunu da söylemek isterim ki, doğan çocukların yetişmesi, millî ve manevi ahlakla büyümesi, eğitim alması, iş bulması ve milletine yararlı birer fert olması en az yardım kadar mühimdir.

Balık vermenin yanında balık tutmayı öğretmediğimiz müddetçe, gelecek nesillerinin sosyal ve ekonomik kaybı kaçınılmazdır.

Davutoğlu'nun seçim yatırımı, seçim hamlesi olan basit ve günübirlik tedbirlerinin kalıcı ve uzun vadeli bir sonuç vermesi çok zordur.

Babalarına iş vermeyen bir iktidarın, doğar doğmaz çocuklara para vermesi inandırıcı ve samimi değildir.

Kadınları sadece doğuma ve çocuğa endeksleyen körleşmiş ve kısırlaşmış bir yaklaşımın kabulü de imkânsızdır.

AKP sandık görülünce ne yapacağını şaşırmıştır.

Bugün toplumun her kesimi bunalımdadır.

Emekli aylıklarına yapılan komik zamlar bir öğün yemek bedelini dahi karşılamamaktadır.

İşçi, memur, esnaf, çiftçi, sanayici itilmiş, dışlanmıştır.

Parti olarak bu adaletsiz manzarayı, sosyal ve ekonomik ilkelliği asla kabul etmiyor asla onaylamıyoruz.

İktidarımızda hiç kimse aldığı yardımlardan mahrum olmayacak, bilakis insanca yaşamak için gerekli seviyelere çıkarılacaktır.

1,2 milyon insanımızın aldığı yaşlılık ve engelli aylığı mutlaka iyileştirilecektir.

Muhtaç asker ailelerine yardım programı çerçevesinde 96 bin asker ailesinin yüzü gülecek, elleri para görecek.

Gelir seviyesi brüt asgari ücretin üçte birinden az olan sayıları 9 milyonu geçen kardeşlerimizin hakkını ve hukukunu savunmak bize nasip olacaktır.

Asgari ücretle açlık sınırında olanların yanında biz duracağız.

Eşi vefat eden yüz binlerce hanım kardeşimizin, sosyal yardım kartı alan 1,7 milyon vatandaşımızın elinden tutacağız, onları muhannete muhtaç etmeyeceğiz.

Hiç kimse kömüründen, yağından, unundan, tuzundan, bulgurundan, makarnasından alı konulmayacaktır.

Adil bölüşüm, ahlaki paylaşım her insanımızı kavrayacaktır.

Arttığı söylenen millî gelir, 10 bin doları geçtiği sürekli vurgulanan kişi başına düşen gelir hak sahiplerini mutlaka bulacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, sosyal devlet ilkesini tamamen harekete geçirecek, hiçbir vatandaşımızı aç ve açıkta bırakmayacaktır.

Biz de yalan, dolan yoktur.

Biz de verilmiş sözleri çiğneme yoktur.

Biz de kaytarma, karartma yoktur.

Biz yapamayacağımızın sözünü değil, başaracağımızın garantisini veririz.

Çünkü biz Milliyetçi Hareket Partisiyiz.

Neye inanıyorsak onu söyleriz, neyi hedefliyorsak ondan bahsederiz.

Bize kaynağı nereden bulacaksınız diye soranlar da merak buyurmasınlar; rüşvet ve yolsuzluk damarını kesersek, hırsızın ve uğursuzun elinden devlet hazinesini alırsak, 77 milyona yetecek ekonomik kalkınma ve zenginleşmeyi sağlayacağımızı açık açık ilan ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

7 Ocak günü, Fransa'da meydana gelen terörist saldırılar, terörü yeniden dünyanın gündemine taşımıştır.

Yaşanan bu olayla birlikte, terörizmin lanetli yüzünün çok iyi tanınması gereği bir kere daha ortaya çıkmıştır.

İnsanlık çok ciddi ve dramatik bir terör sorunuyla karşı karşıyadır.

Ve bu yeni bir şey değildir.

Terör, hangi ülkede ortaya çıkarsa çıksın hangi gerekçelere dayanırsa dayansın ve bahanesi ne olursa olsun, hain ve vicdansız niyetini gizleyemeyecektir.

Kimden gelirse gelsin terör faaliyetleri utanç verici bir eylem, insanlık dışı bir eğilim, aşağılık ve iğrenç bir yöntemdir.

Çağımızın terörle anılması, terörün tesirinde kalması, asimetrik girdaba hapsolması insani kazanımlar adına gerileme ve üzüntü vericidir.

Hemfikir olmamız gereken yalın gerçek şudur: Fransa'da bir mizah dergisine düzenlenen ve arkasından bir markette rehin alınanların ölümüyle sonuçlanan menfur suikast zinciri kuşku yok ki insanlık suçudur.

Bu terör eylemine kurban giden 17 kişi taraflı tarafsız herkes tarafından sahiplenilmiş, teröristler şiddetle telin edilmiştir.

İnanığımız bir şey varsa o da şudur: Hiçbir gerekçe hiçbir gaye sivil ve masum insanların hunharca öldürülmesini haklı ve meşru çıkaramayacaktır.

Öncelikle bu gerçeğin açık bir şekilde anlaşılması ve herkesçe ama diye başlayan cümlelere sığınılmadan kabul edilmesi lazımdır.

Terörün mahiyeti gerekçelerinde değil; tahrip ettiği, insan hayatına yönelttiği yıkıcı etkilerde ortaya çıkmaktadır.

Terör insanın varlığını ve yaşama hakkını vahşice ortadan kaldırma eylemidir.

Bu nedenle dünyanın her tarafında kendilerini nasıl göstermeye çalışırlarsa çalışsınlar teröristler katildir, kan döken insanlık artıklarıdır.

Terör bir insanlık ayıbıdır ve yine insan suretinde gezenlerin kendi türüne karşı yönelttiği en ahlaksız en acımasız saldırı biçimidir.

Terörizm, insanlığın binlerce yıllık tarihî içerisinde yaşanan acı olaylardan elde ettiği makul çözüm yollarını, yöntem ve amaçlarını reddeden ilkeliktir.

Fransa'daki terör dehşetine karşı insanlığın ortak tepki göstermesi ve bu ülkede yüz binlerin teröre karşı cephe alması uluslararası toplumun bilinçlenmesi için son derece yararlı olacaktır.

Eğer bir toplumda, hatta uluslararası alanda, teröristi "siyasi mücadele" yürüten birisi olarak görme eğilimi varsa, bu durum hastalıklı, marazi tiplerin teröre yönelmelerini sağlayacaktır.

Bu da bir nevi terörü teşvik ederek ödüllendirmek ve taltif etmek anlamına gelmektedir.

Bugüne kadar değişik terör hareketleri karşısında takınılmış olunan tavır, genellikle teröristleri cesaretlendiren bir yönde cereyan etmiştir.

Bu gerçek hepimizce bilinmektedir.

Bazı güç odaklarının, hedef seçilen ülkeleri dizayn ve istikrarsızlaştırma amacıyla terör örgütlerini kiralaması, yönlendirmesi, kullanması terörizme karşı ortak bir anlayış ve tavır geliştirmeyi şimdiye kadar güçleştirmiştir.

Şu da var ki, kan sadece Paris'te akmamıştır.

Ölümler sadece Paris'te yaşanmamıştır.

Teröristler sadece Avrupa'da boy göstermemiştir.

Türkiye on yıllardır terörün acı ve kahredici yüzüyle boğuşmaktadır.

Orta Doğu, teröristlerin üreme bölgesi, küresel jeopolitik ve jeostratejik planlara müzahir şekilde kullanılan kaos coğrafyasıdır.

Komşu ülkelerde hangi taşı kaldırsak altından ya bir tarihî hesap ya bir paylaşım kavgası ya da etnik ve mezhep gerilimi üzerine tuzaklanmış anlaşmazlık hâli çıkmaktadır.

Böylesi bir belirsizlik ikliminde, böylesi sisli ve sinsî ortamda kimi zaman selefî, kimi zaman bölücü, kimi zaman farklı nitelikteki terör örgütleri yaşama imkânı bulmuşlardır.

Bugüne kadar terör imalatçısı ülkeler, terör baronu çevreler özellikle Türk-İslam dünyasına maşaları aracılığıyla ölüm yağdırmış, ölüm saçmıştır.

Fransa'da katledilen 17 kişiye elbette üzülelim elbette bu acıyı paylaşalım. Zira insani vecibe ve ödevler bunu şart koşmaktadır.

Ama aynı duyarlılığı, aynı vicdani tutumu; Avrupalı liderlerden, Avrupa halklarından Kerkük için beklemek, Musul için istemek, Gazze, Şam, Bağdat, Trablus, Sana, Mogadişu için talep etmek de en doğal hakkımızdır.

7 Ocak'ta Fransa'da vuku bulan kanlı döngüye karşı 11 Ocak'ta Paris Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan başta birçok ülke ve devlet başkanıyla birlikte insanlık, benzer hassasiyeti Türk ve Müslüman için de sergileyebilecek erdemi gösterebilmelidir.

Bakınız 8 Ocak'ta, Nijerya'nın kuzeydoğusunda yer alan Baga kasabasında Boko Haram militanları, lütfen dikkat ediniz, yaklaşık 2 bin kişiyi acımasızca öldürmüştür.

Şimdi sorarım sizlere, 17 kişi için yollara düşen, dünyayı ayağa kaldıran ülke ve kuruluşlardan, Nijerya'daki 2 bin kişiyi ağzına alan olmuş mudur?

Nijerya'ya Fransız kalanlar, Paris'te ne kadar samimidir?

Mukayese etmek istemezdim ama, 2 bin mi çoktur, 17 mi fazladır?

Yıllardır Kerkük'te bombalar patladı, Türkmenler soykırıma tabi tutuldu, suikastlar düzenlendi, Türkmeneli ölüm parantezine alındı.

Bir günde yüzlerce soydaşımızı kaybettik. Ne var ki uluslararası toplumun hatırına toplanıp yürümek hiç gelmedi.

Yıllardır Müslümanlar katledildi, kadınlara, kızlara tecavüz edildi, insani değerler mezara girdi. Ne var ki, bırakınız kortej hâlinde yürümeysi, tepki gösterene bile çok az rastlandı.

Kabil ağladı, Kahire hüznüldü, Trablus kederlendi, Doğu Türkistan heder oldu, Bosna düştü; şu vicdansızlığa bakınız ki, kimseler dönüp bakmadığı gibi gündemine bile almadı.

IŞİD'i silahlandırıp Orta Doğu'ya pimi çekilmiş bomba gibi bırakanlar, PKK'yı, PYD'yi, El Kaide'yi, El Nusra'yı, DHKP-C'yi kışkırtıp ölüm emri verenler arkalarına yaslanarak mazlumların ölümünü film gibi izlediler.

Petrol için cinayet işlendi, haritalarla oynandı, ülkeler istila edildi. Buna karşılık ne bir utanma hâli görüldü, ne de bir vicdan azabı duyuldu.

Fransa ki, düne kadar Türk milletine namlu çevirmiş eli ve vicdanı kanlıları en üst düzeyde kucakladı, bir dediğini iki etmedi.

Şimdi bunları unutalım ve hafızamızdan çıkaralım mı?

Bir şey olmamış gibi davranarak ölenle ölmüyor kılıfıyla hepimiz Chalie'yiz mi diyelim?

Fransa'nın nadiren yaşadığını Türkiye ve komşu ülkeler her gün yaşamaktadır. Bunu da görmezden mi gelelim?

Kimsenin ölmesini istemeyiz, öldürülmesine tahammül edemeyiz.

Ancak kayıpları için haklı olarak taziye ve vicdani yakınlık isteyenler, önce on yıllardır akan masum kanların iç muhasebesini yapacak fazileti gösterebilmelidir.

8 Ocak'ta, Suudi Arabistan'daki intihar eylemi dünyanın gözü önünde gerçekleşmiştir. Ama kimseden çıt çıkmamıştır.

7 Ocak'ta Yemen'in başkenti Sana'da çok sayıda kişinin ölümüyle neticelenen saldırıyı konuşan dahi olmamıştır.

Irak'ta her gün onlarca insan canından olmaktadır. Ama bunu mesele yapan katiyen yoktur.

Biz teröre kundaktaki yavrularımızı verirken, teröristler Paris sokaklarında geziyorlardı.

Karakollarımız basılıp Mehmetçikler toprağa düşerken, caniler Avrupa'nın değişik ülkelerinde kurulan cinayet sofralarında tıka basa doyuruluyorlardı.

Ve nihayetinde “Birkaç Mehmetçik öldü diye Meclis toplanmaz.” diyen sefil zihniyet, 17 kişi için koştura koştura soluğu Fransa'da almış, Fransa'da kuyruğa girmiştir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Ne tuhaftır ki, Başbakan Davutoğlu terörist devlet diye suçladığı İsrail'in başbakanıyla birlikte Paris'te aynı safa girmiştir.

Çelişkiye bakınız ki, bölücü terörle Türkiye'de masaya oturan, Kandil'in vagonu olan bir zihniyet Paris'te teröre karşı yürümüştür.

Türkiye'yi teröristlerin geçiş güzergâhı hâline getiren, hangi terör örgütüyle düşüp kalktığı artık belli olmayan iktidar Paris'te ortak tepkiye katılmıştır.

Acaba Başbakan Davutoğlu, bu kafa ve vicdan bunalımını nasıl atlatacaktır?

“Dünyanın neresinde olursa olsun, teröre karşı sesimizi yükseltmeye devam edeceğiz.” diyen Başbakan'ın gerçekte sesini duyan, iradesini hisseden var mıdır?

Başbakan terör tehdidinin büyük olduğundan yakınmaktadır.

Kendisine günaydın demekten başka yapabileceğimiz şu an için bir şey yoktur.

Biz yıllardır bu kapsamdaki tehlikeleri sıralıyorken, hayal görüyorsunuz, korkutuyorsunuz, vehim yapıyorsunuz, büyütüyorsunuz, şehit istismarına kalkışıyorsunuz diyen siyaset kirlenmişliği, bugün tehdidin büyüklüğünden şikâyetçidir.

Oslo'daki pazarlıklarda görevli AKP'li memurlar, teröristlere, “Türkiye'nin her yerini bombayla doldurdunuz.” derken tehdit olmuyor da, Paris'te mizah dergisi basılınca mı tehdit oluyor?

Doğu ve güneydoğundan bayrağa sarılı naaşlar gelirken, caniler yol kontrolleri yapıp ehliyet ve ruhsat denetimine kadar işi götürmüşken, bir şey olmuyor da Paris'te silahlar patlayınca mı mesele oluyor?

6-7 Ekim Olaylarında 50'ye yakın insan ölürken, Cizre'de teröristler uzun namlulu silahlarla çatışıp devletin egemenlik haklarını dinamitlerken tehdit görülüyor da Paris saldırısı mı tehdit olarak algılanıyor?

Türkiye'de uyuyan terör hücrelerinin aktif hâle gelmesi, AVM'lere, sivil hedeflere, askeri ve emniyet güçlerine saldırı planları önemsenmiyor da sıra Paris'e gelince mi akıllar başa geliyor?

Başbakan Davutoğlu nerede yaşamaktadır, kendisini hangi ülkenin başbakanı sanmaktadır?

Başbakan teröre karşı ilkesel tutumdan, bunu da dünyanın her yerinde tekrar etmekten bahsetmektedir.

Hakikaten bu ilkesel tutumu çok merak ediyor, neleri içerdiğini, hangi değerlerle kesiştiğini sorguluyoruz.

İmralı canisine teslim olmak ilkesel bir tutum mudur?

Etnik ve mezhep temelli ayrımcılığı provoke etmek ilkesel bir tutum mu, iffetsiz bir tarz mıdır?

Türkiye'ye tuzak kurmak, millete ve vatana ihanet etmek ilkesel mi, ilkesizlik midir?

Davutoğlu ve saraylarda medya ayarlaması yapan, Türk milletini uçuruma sürükleyen 17-25 Erdoğan ilkedem, ilkeli olmaktan ne anlamaktadır?

Meclis Soruşturma Komisyonunda rüşvetçileri kurtarma ilke ve edeple, şüphe oluşmadı diyerek akla ve hukuka ihanet edenleri pışışılamak ilke ve hayayla nasıl bağdaşacaktır?

Artık kabul etmeliyiz ki, iktidar teröre karşı tüm kozlarını kaybetmiş, yolsuzluk çetelerine karşı tüm mevzilerini boşaltmış, dört bir yandan sarılmıştır.

Başbakan Paris yollarına düşmeden evvel, yürüyüşe bizzat katılarak, teröre karşı dayanışma ilkesini bir kez daha göstereceklerini vurgulamıştı.

Ülkemizde teröre danışan, teröre dayanan, teröristlerle dayanışma içinde olan Davutoğlu'nun Paris'te farklı bir maske takarak yürüyüşe çıkması kızarmayan yüzün eseridir.

Türkiye'nin şerefli ismini terör örgütleriyle yan yana getiren, Türk milletinin tarihî haklarını lekeleyen bugünkü iktidardan kanun ve mahşerî vicdan huzurunda hesap soracak, yaşanan rezillikleri kimsenin yanına bırakmayacağız.

Değerli Milletvekilleri,

Fransa'da vuku bulan trajedi, bir taraftan terörizmle mücadele ederken, diğer taraftan batı ülkelerinin bir özeleştiri yapması, çifte standartlardan kaçınması bakımından bir dönüm noktası olmalıdır.

Bilinen bir gerçeği tekrar edersek, dünyada terörden en fazla zarar gören, teröre en ağır bedeli ödeyen ülkelerin başında Türkiye gelmektedir.

Geride kalan yıllarda ülkemizin terör kuşağına alınmasında, uluslararası siyaset sahnesinde yalnız bırakma ve tarihî hesapları görme kurnazlıkları vardır.

Bu marazi anlayış, terör hangi ülkede ortaya çıkarsa çıksın, tahrip ettiği temel hedefin insan ve insanlık onuru olduğunu göz ardı etmiştir.

İnsanlığın bugünü ve yarını için, yaşanan büyük acılardan dersler çıkarmak çok önemlidir.

Uluslararası toplum, bu olaylardan elde ettiği tecrübe ve değerlendirmelerini daha güzel bir dünya için kullanabilmeyi başarabilirse, acılar hafifleyecek, unutulmasa da teselli bulunabilecektir.

Bilinsin ki, siyasi mücadele ve araçları, şiddet ve şiddet yöntemlerinden tamamen farklıdır.

Bu bakımdan terör, bir siyasi faaliyet değil; meşruiyeti olmayan, ahlaki değer taşımayan, vicdan tanımayan bir ölüm makinesidir.

Terörist ise, insanlık düşmanı canilerin kolektif ismidir.

Dolayısıyla, terör örgütlerinin boyutları, sözde amaçları, propaganda vasıtaları, hitap ettiği ideolojik arka planlarıyla yeşerdiği motivasyonun niteliği, hiçbir şart altında terörizm gerçeğini değiştirmeye yetmeyecektir.

Daha önemlisi ise, terörü uluslararası siyasetin bir aracı olarak görmek vahşeti küreselleştirmek anlamına gelecektir ki, uzun yıllardır olan da budur.

Terör, dünya çapında bir tehdit ve insan canına, insan hafızasına, insani değerlere yönelmiş yok etme eylemidir.

Bu nedenle teröre karşı uluslararası müeyyidesi olan siyasi, hukuki ve pratik eylem zemini oluşturmak bir zorunluluktur.

Artık terörizmle ilgili kavram ve yöntemler netleştirilmeli, çok zayıf durumdaki uluslararası iş birliği ağı güçlendirilmelidir.

Fransa halkına yönelik insanlık dışı saldırıyla birlikte medeniyetler ya da dinler çatışması senaryolarının da tekrar çok hızlı bir biçimde ve düşüncesizce tedavüle sokulduğu görülmektedir.

Bu, her şeyden önce beşeriyetin varlığına yönelik bir tehdittir ve gerçeklerle hiçbir ilgisi yoktur.

Çünkü, böyle bir anlayış ve propaganda, bütün insanlığın dayanışma içinde bulunması gerçeğine, küresel barış ve huzura yönelik vahşi bir infaz olacaktır.

Ayrıca, terörü bir yöntem olarak kullananların, barış, hoşgörü ve yardımlaşma dini olan İslam'la ilişkilendirmeleri, teröristlerin Müslüman toplumları temsil ettiği iddiasını dile getirmeleri çok sakat ve çarpık bir anlayıştır.

Avrupa ülkelerinde kaygı verici düzeylere tırmanan ırkçılık ve İslamofobi kültürlerin tanışmasına ve bir arada yaşamasına başlıca engeldir.

Bütün ülkeler böylesi bir tarihî ve siyasi hataya düşmekten şiddetle kaçınmalıdır.

Müslüman'ın teröristi olmaz, teröristin dini, milliyeti, mezhebi, kimliği, cinsiyeti, fikriyatı olmaz, olamayacaktır.

Küresel vicdan, küresel adalet, küresel hoşgörü, küresel iş birliği tesis edilmez ve nefes alamazsa, insanlık adı konulmamış bir dünya savaşının içine yuvarlanacaktır.

Bilinmelidir ki, İslam'ın gerçek mesajları idrak edildiği, barış ve kardeşliğin evrensel ilkeleri benimsendiği anda ortalık sütlüman olacaktır.

Emperyalizmin bitmek bilmeyen oyunlarını Türk-İslam âlemi püskürttüğü taktirde cepheleşmeler son bulacak, ahlaki ve adaletli yönetimler milyarderlerca insanın iradesiyle tesis edilecektir.

Petrolün önüne erdem, gazın ilerisine ahlak, sömürünün yerine adaletli paylaşım geçmedikten sonra kurtuluş çok uzaktadır.

Halepli bir anne gülümseyerek çocuğunu uyandırdığı gün, Gazzeli bir baba neşe ve rahatlık içinde evladını parklarda gezdirdiği gün, Bağdatlı, Kerküklü, Trabluslu, Sanalı bir dede huzur içinde torununun başını okşadığı gün her şey bambaşka olacaktır.

Afrikalı bir anne, çocuğuna tabaktaki yemek bitecek diye çıkıştığında dünya umuda kanatlanacak, eli silahlı teröristler tamamen dışlandığı zaman yeryüzü huzur ve esenlik dolu bir sabaha kalkacaktır.

Konuşmama son verirken sizleri bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, muhterem heyetinizi yüce Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

20 OCAK 2015

Muhterem Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Değerli Basın Mensupları,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi gönülden selamlıyor, en iyi dileklerimi sunuyorum.

20 Ocak 1990 tarihinde dost ve kardeş ülke Azerbaycan'a Rus askerleri tarafından kanlı bir saldırı düzenlenmiş, soydaşlarımızı göçe zorlamak ve asimile etmek amacıyla her türlü vahşilik ve insanlık dışı muameleler sahnelenmiştir.

Silahsız ve savunmasız Azerbaycanlı kardeşlerimiz Rus zalimliği tarafından acımasızca katledilmiş, mazlumların kan ve gözyaşı oluk oluk akıtılmıştır.

Bu hunhar saldırının yıl dönümünde şehit olan bütün Azerbaycanlı kardeşlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, bu katliamı asla unutmayacağımızı belirtiyor, bu vesileyle yanan bağımsızlık ateşinin hiç sönmemesini içtenlikle temenni ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Sözünde durmayan, vaatlerini hatırlamayan, samimiyet zemininden kayıp savrulan yönetimler her zaman hayal kırıklığı yaratmışlardır.

Bir iktidar mirasyediliğın cazibesine kapılmış, tembelliğın eline düşmüş, üretimsizliğın, vizyonsuzluğın, hedefsizliğın çemberine sıkışmışsa sorunlar büyümüş demektir.

Çalışmadan kazananlar, kahir ekseriyetle çalmada uzmanlaşanlar, ustalaşanlardır.

Herhangi bir iş ve meslek dalında çalışanların tertemiz alınlarından akan terleri görmediği gibi kurumasına da seyirci kalanlar elbette hak ve hukuk bilmeyenlerdir.

Bin bir zorluk altında verilen emeklere kulağını tıkayıp kalbini kapatanlar; elbette adaletli paylaşımın, vicdanlı bölüşümün kaygısını taşımayanlardır.

Sosyal ve ekonomik külfetlerin altında ezilen insanımızın sorun ve şikâyetleri sürekli inkâr ve hamasetle geçiştirilmektedir.

Hâlbuki helal kazancın peşinden koşan, ekmeğinin derdinde olan vatandaşlarımızın iktidardan tek istediği ilgi ve yakınlık, meselelerini dürüstçe çözmektir.

Mesela esnaf ve sanatkârlarımız en çok ihmale uğrayan, en çok ilgisizliğe kurban giden meslek grubudur.

Türk milletinin bel kemiği, sosyal ve ekonomik bünyenin dinamik yönü olan esnaf ve sanatkârlarımızın hâlâ yalanlarla avutulması bize göre bedeli yüksek bir yanıştır.

Türkiye'de 2014 yılı itibarıyla 495 meslek dalında sayıları 1 milyon 572 bin 473'ü bulan esnaf kardeşimiz ülke ve millet için çaba sarf etmektedir.

Bu kapsamda, geçtiğimiz yıl 113 bin 696 kardeşimiz işini bırakmışken, 200 bin 235 kişi esnaflığa başlamıştır.

Bugün artan maliyetler, çıkan ham madde fiyatları ve enflasyondaki yükseliş sonucunda esnafımız, mal ve üretim ile sermaye dönüşümünü sağlayamaz hâle gelmiştir.

Bunun sonucu olarak, kepenklerini indiren esnaf sayısı ile yeni iş yeri açan esnaf sayısı arasında kaygı verici uçurum her geçen gün büyümektedir.

Hakikaten de esnaf ve sanatkârimız hazan mevsimi yaşamaktadır.

Biriken problemler, büyüyen ve genişleyen olumsuzluklar serisi esnaflarımızı canından bezdirmekte, keyfini kaçırmaktadır.

14 Ocak tarihinde TBMM Genel Kurulunda yasalaşan "Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkındaki Kanun Tasarısı" esnafımızın temel sıkıntı ve beklentilerine cevap vermekten çok uzaktır.

Anayasa'nın 173'üncü maddesi devletin, esnaf ve sanatkârı koruyucu ve destekleyici tedbirler alacağını hükme bağlamaktadır.

Gerçekte ise esnafımızı ne koruyan ne de destekleyen bir hükümet anlayışından bahsedilemeyecektir.

Başbakan Davutoğlu, geçen hafta katıldığı Türkiye Esnaf ve Sanatkârlar Kredi ve Kefalet Kooperatifleri Birlikleri Merkez Birliği tarafından düzenlenen "Yeni Türkiye Buluşması" programında yine ipe un sermiş, yine evelemiş gevelemiş tir.

Buradaki konuşmasında, "Kaybolmaya yüz tutmuş mesleklerde faizsiz kredi vereceğiz. Bu meslekleri yaşatmak bizim için büyük bir emanet." demiştir.

Merakımız, kaybolmaya yüz tutmuş mesleklere kredi verip borçlandırmak hangi parlak aklın ürünüdür?

Kaybolanı bulmak, kaybolmanın sınırına geleni tekrar ayağa kaldırmak borçla nasıl mümkün olacaktır?

Ne tuhaf bir idraksizliktir ki, Başbakan esnaf kardeşlerimizin borçla güç bela ayakta durduğunun farkında değildir.

2014 yılında 1 milyon 100 bin esnafımızın kredi kullanmasıyla övünmektedir.

Başbakan, esnaflarımızın kullanmak zorunda kaldığı kredi tutarının 2002'de 153 milyon lira, 2014 ise 12,5 milyar lira olduğunu söylemekte, buna da bereket demektir.

Şu berekete bakınız ki, esnafımız faiz-kredi batağında nefes dahi alamamaktadır.

Şu berekete bakınız ki, bankalar, aracılar, tefeciler, komisyoncular esnafımızın ensesindedir.

Şu berekete bakınız ki, esnaflarımız A'dan Z'ye borçlu, bunalımlı ve buhran içindedir.

Davutoğlu ya bereketin ne olduğundan habersizdir ya da esnafımızın hâlini etrafındaki lale-sülale saltanatı gibi zannetmektedir.

Başbakan kafayı esnafımızı bankalara, özellikle Halk Bankasına esir etme konusuna takmıştır.

Önümüzdeki yıl, bu çerçevede kullanılacak toplam kredi miktarının 17 milyar liraya ulaşacağını söylemiştir.

Peki, alınan krediler nasıl ödenecektir?

Esnafımız sattığının yerine yenisini koyamazken, çoğu zaman siftingsiz gün, hafta ve aylar geçirirken, üst üste yığılan borç dağını nasıl eritecektir?

Esnaf ve sanatkârlarımızın içinden milyon dolarlar çıkan ayakkabı kutuları mı vardır?

Esnaf ve sanatkârlarımızın sabahtan akşama kadar para sıfırlamaya çabalayan, yine de geriye kalan 30 milyon avroyu bitiremeyen dahi ve süper zekâ evlatları mı vardır?

Yatak odalarında para kasaları ve çikolata kutularına özen ve itinayla dizdikleri haram ve rüşvet paraları mı vardır?

Yoksa karnını bile zor doyuran esnaflarımız; villalarda, saraylarda, yatlarda, katlarda sefa sürüyorlar da bizim mi gözümüzden kaçırmıştır?

Başbakan ne yaptığını zannetmekte, neyi kabullendirmek için çırpınmaktadır?

Yeni yatırım yeni iş sahaları ve yatırılardan daha fazla kazanmak söz konusuysa kredi kullanmak doğaldır ki yararlı olacaktır.

Fakat, iş yapamayan, mal satamayan, müşterisi kalmayan bir esnaf kardeşimizin borçlanması tek kelimeyle iflas emaresidir ki, bunun da övülecek hiçbir tarafı yoktur.

Esnafımızı altından kalkamayacağı borçlara hapsetmek, borçla zincirlemek; sosyal ve ekonomik felakettir.

Davutoğlu, Perakende Ticaretin Dzenlenmesi Hakkındaki Kanun yoluyla, alışveriş merkezlerinin açılma kriterlerini değiştirdiklerini, buralarda esnaf ve sanatkârimıza en az % 5 pay ayrılması zorunluluğu getirdiklerini ifade etmiştir.

Kaybolmaya yüz tutmuş meslekler için binde 3 pay ayırdıklarını vurgulamıştır.

2014 yılında AVM sayısı 334'e çıkmıştır.

Bu sayının 2015'te 409'a tırmanması beklenmektedir.

AVM'ler esnaf ve sanatkarlarımızın umutlarını perdeleyip kazançlarına engel olurken, Hükümet'in "% 5 pay verdik, bin 3 pay ayırdık." diyerek aldatma düzenini sürdürmesi esnaflığın tarihî mirasına düpedüz hakarettir.

Esnafımız AVM'lerin gölgesinde kalmış, AVM partisinin hışmına uğramıştır.

Erdoğan'ın, Başbakanlık görevini yürütürken, bakkal esnafımıza, "Artık sokak aralarındaki bakkal devri kapandı. Hayat şartları bunu gerektiriyor." demesi hâlâ kulaklarımızda çınlamaktadır.

Aynı Erdoğan 26 Kasım 2014 tarihinde, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı tarafından düzenlenen 4.Esnaf ve Sanatkârlar şûrası'nda aynen şunları söylemiştir:

"Bakkal deyip geçemezsiniz, o mahallenin adeta ruhudur, sokağımızın, semtimizin âdeta vicdanıdır. Esnafı çıkartıp aldığınızda Türkiye tarihinde geriye hiçbir şey kalmaz."

şüphesiz kalmaz, şüphesiz esnaf ve sanatkârımız olmadan Türkiye anlaşılamaz, tarih anlatılamaz, gelecek anlamlandırılmaz.

2010 yılında bakkallara kırmızı kart çıkaran, aradan dört yıl geçtikten sonra da mahallenin ruhu, sokağın vicdanı diyerek fikren ters köşeye yatan, kalben çelişkiye boğulan Erdoğan'a inanacak ve aldanacak kimseler yoktur.

Değerli Arkadaşlarım,

Esnaf ve sanatkârlar millî birliğimizin, kardeşliğimizin, toplumsal ahlak ve adalet ölçülerinin manevi kalkanı, emniyet duvarlarıdır.

Esnaflık Ahi geleneğinin, Ahi kültürünün, Ahi felsefesinin yaşayan ve yaşatılması gereken yüksek bir değeridir.

Anadolu'nun vatanlaşmasında Ahiliğin paha biçilmez bir pay ve katkısı vardır.

Ahilik doğrulukla iç içe geçmiştir.

Son yurdumuzun bağrında gül goncası gibi açarak; sanat, ticaret ve meslek sahibi olan Ahilerin, olgun, ahlaklı, merhametli, iyiliksever ve her tavırlarında güvenilir olması vazgeçilmez bir kuraldır.

Sözünde durma Ahilikten esnaf ve sanatkârlarımıza miras kalan tarihî bir ahlak ve terbiye kaidesidir.

Ecdadımız farklı sanat ve mesleklerin sırlarını öğrenirken, ahlaki esaslarla da bezenmiş; yani sanatın incelikleri, ahlakın ilkeleriyle eş zamanlı, eş anlı kazanılmıştır.

Horasan'dan gelip Ahiliğin pirlüğünü üstlenen Ahi Evren'in mesajlarından, deyiş ve sözlerinden, Türk milletinin sosyoekonomik,

sosyokültürel düzenine verdiği muazzam destekten çıkardığımız sonuç da budur.

Bugün her esnaf kardeşimiz Ahi Evren'in bize emanetidir.

Her esnaf kardeşimiz binlerce yıllık Türk tarihinin özü, ruhu, iftihar yüzüdür.

Millî ahlak, millî şuur ve millî kimlik konusunda yeri dolmaz hizmetleri geçen, millî duyguyu kamçılıyarak, sosyal ve ekonomik ilişkilere manevi değer aşılayan, dahası huzur ve esenliği vaazeden Hacı Bektaş Veli Ahiliğin duası, irşat makamıdır.

Esnaflarımız böyle bir manevi geçmişi vicdanlarında taşıyarak var olagelmişlerdir.

Esnaf ve sanatkârlarımızın yardımseverliği, misafirperverliği, dayanışma ve cömertliği baş tacı yapmaları Ahi kültürünün hâlâ varlığına işarettir.

Ahi geleneğine sıkı sıkıya bağlı olan esnaflarımız, tıpkı yaşanmış binlerce yılda görüldüğü gibi, şu üç şeyi hep açık, bir diğer üç şeyi de hep kapalı tutmuşlardır:

Nitekim;

Yoksullara ve düşkünlere yardım için eli açık olmak,

Konuklar ve yolda kalmışlar için kapıyı açık bırakmak,

Açları doyurmak için sofrayı açık tutmak lazımdır.

Kapalı olanlar ise;

Kimsenin ayıbını görmemek, kimseye kötü gözle bakmamak için gözü bağlı olmak,

Kimsenin namus, haysiyet ve onuruna kötülük etmemek için beli bağılı olmak,

Kimseye kötü söylememek, kimse hakkında iftira etmemek, dedikodu yapmamak için dili bağılı olmaktadır.

İşte Ahilik budur, esnaf ve sanatkârlarımız böylesi muhteşem ve insanüstü özelliklere sahip olmuşlardır.

Alçak gönüllü olmak bir esnaf mizacıdır.

Erdemli davranmak bir esnaf karakteridir.

Ahilik Türk milletine alın teri ile geçinme, başı dik, öz güvenli ve minnetsiz yaşama şuuru kazandırmış, böylelikle muazzam ismini tarihe altın harflerle yazdırmasına dayanak olmuştur.

Ve gerek Osman Gazi'nin gerekse Murat Hüdavendigâr'ın Ahiliğe uygun olarak kılıç kuşanması İmparatorluğumuzun sağlam bir zemine bina edildiğini göstermiştir.

Ahiler sayesinde güven hâkim olmuş, millî ve manevi terbiye ekonomik ilişkilerin göbeğine yerleşmiştir.

Bu itibarla esnaf ve sanatkârlarımız bizim için çok anlamlar ihtiva etmektedir.

Terzi sadece elbise dikip, sökülük ve yırtık yamamıştır. Aynı zamanda bulunduğu ve çalıştığı semtin manevi dengesi hâline gelmiştir.

Manav sadece sebze ve meyve satmamıştır. Aynı zamanda fakiri kollamış, ihtiyaç sahiplerini gözetmiş, hayır ve hasenat merkezi olmuştur.

Bakkal denilince akla; sıcak ekmek, taze süt, gazete, gıda ürünleri gelmemiştir. Dokunan el, hatır soran dil, para yoksa da "Sonra alırız" diyen şefkat dolu sesleniştir bakkal.

Sabahları sıcakık şorbasıyla yalnızca mideyi değil, ruhu da ısıtan lokantacı esnafımız,

Etin pahalı olmasını içten tebessümüyle, veresiye defterini ardına kadar açarak hafifleten; gösterdiği alicenaplıkla gönülleri kazanan kasaplarımız,

Muhabbet ve dostlukla müşterisini karşılıyıp hoşsohbet içinde sa kesen, traş eden, berber ve kuafrlerimiz,

Yolculularına sabır ve mşfiklikle yaklaşan, hoşgörü ve özlemi taşıyan dolmuş ve taksici esnafımız,

Sıcacık ekmeklerinin buram buram kokusuyla mahallesini şenlendiren ve aları doyuran fırıncı esnafımız ve daha birçok iş kolunda faaliyet gösteren esnaf kardeşlerimiz milletimizin iftiharı, itibarı, iffet bekçisidir.

Tamamen kra çivilenen, insanı metalaştıran, duygu ve maneviyattan koparan kapitalist ekonomiye karşı esnaf ve sanatkrımız kalıcı ve köklü bir cevaptır.

İnsanı odak yapan Türk-İslam medeniyetinin bereket ve bütünlük kalesi hiç kuşkunuz olmasın ki, esnaf ve sanatkrımızdır.

Dkknını besmeleyle açıp şkrle kapatan esnafımıza hepimiz çok şey borçluyuz.

Ya nasip diyerek hayırlı ve helal kazancın amacında olan, kısmeti için gayret gösteren bu kardeşlerimizi yalnız bırakamayız, beklentilerine sırtımızı dönemeyiz.

Esnaf ve sanatkârlarımız düzlüğe çıkmadan, memurun, işçinin, emeklinin, çiftçinin alım gücü yükselmeden ne ekonomik gelişmeden ne de sözde arttığı iddia edilen millî gelirden hakkıyla bahsedilemeyecektir.

Tarih boyunca gazi olmuş, şehit düşmüş, Anadolu'nun Türkleşmesinde öncüler arasında yer almış esnaf ve sanatkarlarımızı, iktidarın tehdit ve çürümüş politikalarından kurtarmak bizim asli sorumluluklarımızdan birisidir.

Esnaf olmadan büyüme olmaz.

Esnaf olmadan zenginleşme, refah, bolluk hayaldir.

Esnaf olmadan huzur ve sükûnetin tamir ve tesisi de imkânsızdır.

Esnaf ve sanatkârlarımızla ilgili daha detaylı teklif ve projelerimizi yeri ve zamanı geldiği vakit herkesle paylaşacağız.

Yeni iş yeri açacak esnaflarımızın vergi ve borç yükünü biliyor, bunun üzerinde dikkatle düşünüyor, çözüm üretiyoruz.

Şoför esnafımızın akaryakıt indirim taleplerini, araçlarını yenilerken bir kereye mahsus ÖTV ve KDV alınmasıyla ilgili beklentilerini biliyoruz.

SGK prim teşvikiyle ilgili taleplerin ve kullanılan enerji fiyatlarında indirim yapılmasıyla ilgili isteklerin farkındayız.

Düşük faizli finansman desteği ve mevcut faiz oranlarının daha da aşağılara çekilmesiyle ilgili arzuları görüyoruz.

Emekli olup da çalışmaya devam eden esnaf ve sanatkârlarımızdan kesilen % 15 oranındaki Sosyal Sigorta Destek Primi'nin kaldırılmasıyla ilgili meşru sızlanmaları duyuyoruz.

Geçtiğimiz yılın Eylül ayında, esnaf ve sanatkârlarımızın yıllık aidat ve katılma borçları yeniden yapılandırılmıştı. Bunun yanında bazı prim borçlarının da yeniden yapılandırılması sağlanmıştı.

Ancak bu alandaki yetersizlik ve mağduriyetler de bitmiş değildir. Ve bu bağlamda şikâyetleri de kararlı bir şekilde takip ediyoruz.

Milliyetçi Hareket Partisi aileleriyle birlikte sayıları 10 milyonu bulan esnaf kardeşlerimizin sözcüsü, tercümanı ve ön şartsız destekçisidir.

“Esnafım.” demenin tarihsel kıvancı MHP'yle tekrar canlanacaktır.

MHP esnafımızın hakkını savunmak, perişanlığını bitirmek için her hazırlığını tamamlamaktadır.

Milliyetçi Hareket, esnafın partisi, esnafın müdafaasıdır.

Milliyetçi Hareket; çiftçinin, memurun, işçinin, emeklinin, dar ve orta gelirlilerin can simididir.

Milliyetçi Hareket Türk milletinin şah damarı, tüm Türkiye'nin umut hazinesidir.

Şu an, bir yanda işini yapıp, diğer yanda bizi dinleyen esnaf kardeşim; Milliyetçi Hareket Partisi senin için vardır, senin mutluluğun için geceyi gündüze katacaktır.

Bu, Ahiliğin vicdanını millet vicdanı gören Milliyetçi Hareketin sözüdür, senedir, açık çekidir.

Huzursa beklenen, biz varız.

Bereketse istenen, biz yaparız.

İstikrarsa aranan, biz sağlarız.

İktidarsa hedeflenen, Allah'ın izniyle biz ulaşıyoruz ve herkes bilsin ki mutlaka ulaşacağız.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Başbakan Davutoğlu, geçen hafta, az önce de değindiğim gibi, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Kredi ve Kefalet Kooperatifleri Birlikleri Merkez Birliği tarafından düzenlenen "Yeni Türkiye Buluşması" programında bir konuşma yapmıştır.

Burada özellikle çocukluğunda başından geçen bir olayı hitap ettiği salonla paylaşmıştır.

Davutoğlu, ortaokul 1. sınıftayken okuldan babasının dükkânına giderken bir hana girmiş ve yerde 50 lira bulmuştur.

Her dürüst insanın yaptığı gibi, bu parayı merhum babasına götürüp teslim etmiş, babası da "Oğlum etraftaki dükkanlara sordun mu?" diye kendisini uyarmıştır.

Davutoğlu "Hayır." deyince babası, "Şimdi git, etraftaki dükkanlara tek tek sor, bulamazsan geri getir." diyerek unutamadığı bir ders vermiştir.

Ardından, bütün dükkânları tek tek gezmiş, para düşüren var mı diye tüm esnafa sual yönelmiş; ne yaptıysa ne ettiyse paranın sahibini bulamamıştır.

Tabii olarak esnaflarımız yalan söylemeyecek, hakkı olmayan bir şeye tenezzül etmeyecektir ve de etmemiştir.

Davutoğlu bıyığı yeni terlediği zamanlarda faziletli bir davranış sergilemiştir. Buna gerçekten de diyeceğimiz bir şey yoktur.

Handa bulduğu 50 lira için kaygıya kapılan Davutoğlu, aynı hassasiyeti acaba rüşvet kirine bulaşan, yolsuzluk karanlığına gömülen dört eski bakan hakkında niçin gösterememiştir?

Yoksa büyüdükçe doğru ve namuslu olmanın çizgisinden çıkmış, haksızlığın, hukuksuzluğun ve kanunsuzluğun pençesine mi düşmüştür?

Davutoğlu kol keseyim derken baş yarmış, göz çıkarmıştır.

Rüşvet ve yolsuzluk faili eski bakanlar, 17-25 Erdoğan'ın müdahalesi, havuz medyasının ahlaksız saldırısı ve saptırmasıyla Meclis Soruşturma Komisyonundan yakayı kurtarmışlardır.

Millet iradesine tecavüz niyetiyle korsan bildiriler yayımlanmış, sarayın dayatması, sarayın çirkefligi, sarayın provokasyonu TBMM'nin saygınlığını yaralamıştır.

Erdoğan'ın arkasına saklanan güruh demokrasiyi karalamış ve kara çalmıştır.

Erdoğan'dan güç devşiren, Erdoğan'dan feyizlenen ve Erdoğan'a dayanan vesayet mihrakları aziz milletimizin vekillerini oyuncağa çevirmişlerdir.

İnanıyorum ki, onurundan ve haysiyetinden bir şey kaybetmemiş AKP'li milletvekili arkadaşlarım bundan oldukça rahatsızdır.

Yine inanıyorum ki, Gazi Meclisin 95 yıllık tarihî içerisinde, ara dönemlerde dâhil, hiç bu kadar rezilce bir olay yaşanmamıştır.

Demokrasiye kastetmek demek olan bu teşebbüsün net olarak kimler tarafından organize edildiği, hazırlanan metnin kimler tarafından kaleme alınıp neyin amaçlandığı bağımsız yargı tarafından mutlaka açığa çıkarılmalıdır.

TBMM böylesi bir vesayet ağırlığı altında kalamayacaktır.

Türk milletinin egemenlik haklarını hazmedemeyen, Türkiye'nin demokratik kazanımlarına hücum eden, ihanet ve melanetin deliklerinde kurşun asker olarak beslenen bu insanımsı yaratıklara hak ettikleri ders kesinlikle verilmelidir.

Millet iradesine sahip çıkmak, şerefle işi bitmiş olanlar dışında, hepimizin şeref ve fazilet meselesidir.

Malumlarınız, mezkur Soruşturma Komisyonunun 9 AKP'li üyesi vicdanen hiçbir rahatsızlık duymadan, aldıkları emirleri harfiyen uygulamışlar ve parmaklarını soyguna olur vermek için utanmadan kaldırmışlardır.

Şimdi sırayı Genel Kurul ayağı almıştır.

Bugün rüşvet ve yolsuzluk zanlıları hakkında karar verilecektir.

Milliyetçi Hareket Partisinin nasıl oy kullanacağı bellidir.

Diğer muhalefet partilerinin de aşağı yukarı tutumu ortadadır.

Şayet, AKP'nin vicdanı kelepçeli olmayan vekilleri de devreye girse, bu dört eski bakan soluğu Yüce Divan da alacaktır.

Bundan kuşku yoktur.

Bu itibarla, AKP'nin sayın milletvekilleri tarih ve millet önünde hayati bir sınav vereceklerdir.

Ya akaracı makaracı edepsizler aldıkları milyon dolarlarca rüşvetin hesabını vermekten şimdilik kurtulacaklar ve adalet bir kez daha katledilecek ya da mahkemenin önüne çıkmaktan başka seçenekleri kalmayacaktır.

İranlı kaçakçının 700 bin liralık saatle aklını aldığı, piyanoyu bile rüşvet olarak almaktan gocunmayan; devletin tüm imkânlarını kişisel çıkarları için kullanan eski bakan ya layığı bulacak ya da rüşvet ve yolsuzluğa tüm AKP grubu ortak olacaktır.

İranlı karanlık simanın önüne yatarak İçişlerini Bakanlığını rüşvet ve hırsızlık şantiyesine çeviren, şanslı mahdumunun yatak odalarından haram para nehri akan eski bakan ya adaletin huzurunda hesap verecek ya da AKP'liler topluca 17-25 Aralık depreminin altında ezilecektir.

Artık orta yol kalmamıştır.

Bugün TBMM; hırsızlıkla hukuk arasında seçim yapacaktır.

Bugün TBMM; soygun şebekesiyle soyulan millet arasında tercih yapacaktır.

Eğer ki, eski bakanlar kendilerine güveniyor, yaptıklarından emin iseler, korkacakları ve çekinecekleri bir şey yoktur.

Eğer ki, İranlı'nın rüşvet ağına düşmeleri yalan, 17-25 darbe ise, yine telaşlanacakları bir şey olmayacaktır.

Nasıl olsa her şey ellerindedir.

Yüce Divan aklanma, temizlenme, iddialardan ve suçlamalardan arınma mercidir.

Davutoğlu, 50 liranın derdine düştüğü gibi, milyar dolarlarca rüşvet ve yolsuzluk iddialarını ciddiye almalı, himayesi ve hezeyanı altında kaldığı Erdoğan'a karşı dik durmalı, direnç göstermelidir.

Davutoğlu eski bakanlarla ilgili bu kadar vahim ve örtülemez suçlama varken, işin kolayına kaçıp 17-25 Aralık'ı darbeye bağlamamalı, Yüce Divana güvenmediğini belirten Erdoğan borazanlarına itibar etmemelidir.

Sayın Başbakan bırakalım hukuk konuşsun bırakalım yargı çalışsın, bekleyelim tarafsız ve bağımsız hâkimler son sözü söylesin.

Nasil olsa, her şeyi kılıfına uydurdunuz.

Nasil olsa, Meclis Soruşturma Komisyonu rüşvet ve yolsuzluğu aklama raporunu tanzim etmiş, iddialarla ilgili şüphe bile duymamıştır.

Delileri karartmak, parmak izlerini silmek için canla başla gayret ettiniz.

İrân lının ambargosu altından çıkmalısınız.

Her şeyi vuzuha kavuşturmalısınız.

AKP'li milletvekili arkadaşlarım, siyasi mücadelenizin bir kaçakçının eliyle haram biberonuyla beslenen eski bakanlar tarafından hiç edilmesine gönlünüz razı mıdır?

Allah'tan korkan, kuldân utanan TBMM'nin muhterem üyeleri, bakanlık sorumluluğuna ihanet eden soygunculara ne kadar katlanacaksınız?

Bugün dürüstlük kazanamazsa, Gazi Meclis kaybedecektir.

Adaletin yüzü ağarmazsa, herkesin, hepimizin vicdanı sızlayacaktır.

Buna izin veremeyiz, buna tepkisiz kalamayız, kalmamalıyız.

Millî Mücadele'mizin ana karargâhı bu aziz Meclis, hırsıza, uğursuza, rüşvetçiye, din, diyanet ve millet hasımlarına kol kanat gererse bunun vebalini telafi etmek, emin olunuz ki, çok zor olacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Başbakan Ahmet Davutoğlu, geçen hafta Ankara Palas'ta düzenlediği basın toplantısıyla "Kamu Yönetiminde Şeffaflık Programı"nı açıklamıştır.

Madem şeffaflıkla ilgili program hazırlanmıştır, gelin o hâlde ilk meyvesini bugün toplayalım ilk semeresini bugün görelim.

Şeffaf bir iktidar adaletten kaçmaz, yolsuzluğun altında kalmaz.

Sayın Davutoğlu, hadi buyurun, hodri meydan.

Mademki yolsuzlukla mücadele ve şeffaflaşma konusunda 12 yılda olağanüstü mesafeler katettiğinizi söylüyorsunuz, işte önünüzde altın değerinde bir fırsat sizi beklemektedir.

Sayın Ahmet Sani gereğini yapmalısınız, Hz. Yesevi'yle ters düşmemelisiniz, akidelerimizle çalışmemelisiniz ve topu taca atmamalısınız.

Başbakan, şeffaflık ve hesap verebilirlik konusunda, hem ulusal bazda hem de evrensel standartlarda bir çerçeve oluşturduklarını, bütün uluslararası sözleşmelere de taraf olduklarını açıklamaktadır.

Gerçekten böyleyse, bunun ispatı bugün yapılmalıdır.

Sayın Başbakan, siyaset kurumunun hesap verebilme makamı olduğunu söylüyorsunuz. Doğrudur, hakkınız vardır; o hâlde, bugün baştan ayağa hesap veriniz, hesap sorunuz, hesabı muhataplarına acı da olsa çıkarınız.

Davutoğlu'nun şeffaflık programında; siyasi partilerin ve seçim kampanyalarının finansmanından, Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu'nda yapılacak değişikliklere kadar her şey vardır.

İmar Kanunu'nda yapılması planlanan düzenlemeden, 2531 Sayılı Kamu Görevlerinden Ayrılanların Yapamayacakları İşler Hakkındaki Kanun ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu kapsamına giren bazı değişiklik hedefleri de bulunmaktadır.

Başbakan kamu görevlilerinin yolsuzlukla mücadele konusunda ihbarda bulunmaları hâlinde taltif edileceklerini, izinli sayılacaklarını, hatta ödüllendirileceklerini ileri sürmektedir.

Bu ne perhiz bu ne lahana turşusudur.

Devletin memuru olan savcılar yolsuzluğu ihbar etmişlerdir de ne olmuştur?

Devletin memuru polisler hırsız kovanını karıştırmışlardır da ne sonuç çıkmıştır?

Başbakan Davutoğlu'nun akli başında mıdır?

Ortada 17-25 Aralık'ın iddiaları dağ gibi dururken, Davutoğlu neyin ihbarından, hangi muhbirden medet ummaktadır?

Sayın Davutoğlu ille de ısrar ediyor ve yolsuzlukla ilgili ihbar istiyorsan, ilkini biz yapalım; yeter ki sen kendini paralama, üstünü başını yırtma:

Önce, dün başkanlığı altında toplanmak zorunda kaldığın Recep Tayyip Erdoğan, sonra da çevrende dolaşan rüşvet yuvalarına dönüp bakmalısın, gücün yetiyorsa, gözün kesiyorsa, ciğerin varsa bunlarla ilgili gereğini yaparsın.

Tam düşündüğümüz gibi, Erdoğan, Davutoğlu'nun şeffaflık paketini medya üzerinden ağır şekilde eleştirmiş, "Böyle şeyler açıklanmadan istişare yapılmalı." diyerek Başbakan'ın vidalarını sıkmıştır.

Geçen hafta Perşembe günü AKP Meclis Grup Yönetim Kurulu'nu saraya çağırın Erdoğan, Davutoğlu'nun gürültü patırtıyla açıkladığı şeffaflık programının büyük kısmını Başbakanlığı döneminde bir genelgeyle hayata geçirdiğini belirtmiştir.

Anlayacağınız, Davutoğlu havanda su dövmüş, Dimiyata pirince giderken evdeki bulgurdan olmuştur.

Erdoğan şeffaflık lafını duyunca birdenbire irkilmiş, yaklaşan yakın ve açık tehlikeyi savuşturmak için doğrudan doğruya ağırlığını koymuş ve Davutoğlu'nu kenara çekmiştir.

Bu tip düzenlemelerin seçim öncesi doğru olmadığını, ekonominin olumsuz etkileneceğini, mal bildiriminden dolayı, böyle giderse görev alacak il ve ilçe başkanı bulunamayacağını söyleyen Erdoğan, resmen saray darbesi yapmıştır.

Niyazım odur ki, Allah hiç kimseyi Sayın Ahmet Davutoğlu'nun durumuna düşürmesin, böyle bir küçülmeye, irtifa kaybına uğratmasın.

Ayrıca Erdoğan, önemli konuların kendisiyle istişare edilmediğinden yakınmış, Cumhurbaşkanlığı ile Başbakanlık arasında danışma mekanizmasının yeterince işletilmediğinden dert yanmıştır.

Ve dilinin altındaki baklayı tam manasıyla çıkartarak, istişarenin anlamlı ve aktif olabilmesi için başkanlık sistemine ihtiyaç olduğunu ileri sürmüştür.

Başbakan bu sözleri sineye çekmiş, içindeki öfke dalgasını belli etmeden, sanıyorum yumruğunu sıkarak istemedenden de olsa uysal ve munis bir maske takmıştır.

Artık 62'nci hükûmet tam anlamıyla mevta olmuş, sadece rutini sürdüren, miş gibi davranarak iktidar oyunu oynayan iradesiz, etkisiz, kifayetsiz zihniyetle teslimiyetin derin çukuruna çam gibi devrilmiştir.

Davutoğlu artık Beştepe vesayetinin kaygan basamaklarından siyasi tutsaklığın derin mahzenine inmiştir.

Erdoğan, AKP'lileri gruplar hâlinde kabul edip, dün Bakanlar Kurulu'na başkanlık yaparak ipleri millet önünde bütünüyle eline almıştır.

Bu aslında bir sistem ve rejim krizine davetiyedir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın elbette Anayasa'dan kaynaklanan hakları vardır. Buna itirazımız yoktur.

Kaldı ki, geçmişte bunun örnekleri de vardır. Bu da yalın bir gerçektir.

Ancak Erdoğan, Anayasa'nın amir hükmü gereğince, gerekli gördüğü hangi hâllerden dolayı Bakanlar Kurulu'na başkanlık yaptığını da bize göre açıklamak mecburiyetindedir.

Gölgeden ve tabeladan ibaret bir Başbakan olan Davutoğlu'nun sesi soluğu kesilmiş, dut yemiş bülbüle dönmüş ve Erdoğan'ın yanı başında otururken yüzü asılmıştır.

Ne dediyse yutmuş, hangi taahhütte bulduysa çark etmiştir.

Davutoğlu bu şartlar altında, 7 Haziran'a kadar eften püften de olsa Başbakanlık görevini nasıl yürütecektir?

Erdoğan'ın başkanlık isteği başkanlık hırısı, parlamenter sisteme, yani mevcut devlet nizamına taban tabana zıttır.

PKK ve bölücü çevrelerle; "al özerkliği, ver başkanlığı." mutabakatını sağladığı anlaşılan Erdoğan'ın bundan sonra, ısrarla açıktan siyaset yapacağı ve hatta 7 Haziran öncesi siyasi kampanya yürüteceği güçlü ihtimaldir.

Erdoğan, tek adam olmak için bastırmakta, son kozlarını oynamaktadır.

Cumhuriyet'i reklam filmine benzeten, Osmanlı nedir diye sorsanız iki cümle söylemeyecek şahıslar başkanlık falı açmaktadır.

"AKP sayesinde Türk olmaktan kurtulduk." diyen milliyetsizlerin gayesi başkanlığa hizmettir.

Öcalan'a özgürlük, PKK'ya genel af, öz yönetim, demokratik konfederalizm diyen fitne lobisi başkanlık vaadiyle Erdoğan'dan her türlü tavizi koparmak için yıkım peronuna yanaşmışlardır.

Çözülme diyenler başkanlık sistemini alkışlamakta, Türk milleti yeni bir devlet modeline ite kaka alıştırmaktadır.

Cumhurbaşkanlığı ile Başbakanlık arasında istişare olmadığından bahisle, başkanlık sisteminin altyapısını kuran Erdoğan, İmralı canisini garantiye almış, Kandil'deki adamlarından söz almış ve Türkiye Cumhuriyeti'nin başına çöreklenmiştir.

Cizre'de emniyet müdürünün peşine düşüp yakalayan, fakat bölücülerini selamlayarak sözde kanton rezilliğine göz yumanlar başkanlıkla Türkiye'nin fişini çekmek için sıraya girmişlerdir.

Bu oyun 7 Haziran'da bozulacaktır.

Türkiye 7 Haziran'da AKP'den, PKK'dan, bölücülerden ve Erdoğan'ın senaryolarından kurtulacaktır.

AKP'nin hasımlarını Türkiye'nin hasmı gören ahlaksızlar 7 Haziran'da sokağa bile çıkamayacaktır.

Paris'te İsrail'le kol kola yürüyen, Oslo'yu kutsayan, Ankara'da PKK'ya göz kırpan, İmralı'da caniyeye göz kulak olan, ihaneti besleyip palazlandıran Davutoğlu sözde genel başkan olarak girdiği ilk seçimde boyunun ölçüsünü alacaktır.

7 Haziran'da dirilen millî ruh kesin bir galibiyete ulaşacak, bir millet uyanacak ve Türkiye'nin kalbi MHP'de atacaktır.

Kalkan dokuz zafer ve sefer tuğumuzla AKP'ye demokrasi meydanını dar edeceğimizi, bu konuda aziz milletimize sonsuz güven duyduğumuzu bir kez daha vurgulamak istiyorum.

Erdoğan'ın başkanlık hayalleri suya düşecek ve Türkiye bu günleri inşallah geride bırakacaktır.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken, siz muhterem milletvekillerini ve değerli misafirleri saygılarımla selamlıyor, hepinizi Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

27 OCAK 2015

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Meclis grup toplantımızın açılış konuşmasını yapmak maksadıyla huzurlarınızdayım.

Sözlerimin başında hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Hatırlarsanız, geçen hafta esnaf ve sanatkârlarımızın diliyle konuşmuş, onların özlem ve beklentilerini dile getirmiştik.

Bugün de çiftçilerimizi konuşacak, onların tercümanı olacak, onların sesini duyuracağız.

Tarım sektörüne damga vurmuş açmaz ve çarpıklıkları teferruatlı şekilde ele alacağız.

Zira çiftçi olmadan doymamız, tarım olmadan beslenmemiz mümkün değildir.

Tarlada ekilen mutfakta pişiyor tarlada dikilen sofrada yeniyorsa bunun itibar payesi elbette toprağını alın teriyle işleyen çiftçimizdedir.

Toprak bereketin yuvası, medeniyet ve kültürlerin yurdudur.

Toprakla buluşan ilk tohum, toprağı kaderi ve geleceğı gören ilk şuur insanlığa yepyeni ufuklar çizmiş, tarihe taptaze bir istikamet vermiştir.

Tarımla beraber devletler kurulmuş, imparatorluklar ortaya çıkmıştır.

Bereketli hilal diye tabir edilen coğrafi kuşak insanlık için umut ve uyanış adası olmuş, buradan yeryüzünün her köşesine medeniyet ışığı düşmüştür.

Çiftçilik; mazisi asırları bulan, şöhreti çağları aşan, değeri paha biçilmez olan bir mesleğın, bir mücadelenin, bir fedakârlığın haklı gururudur.

Toprakta gelecek gören, toprağı var olmanın ruhunu aşıl原因an çiftçidir, çiftçilerimizdir.

Nasır tutmuş elleriyle, güneş yanığı nurlu yüzleriyle, kimi gün hüznü, kimi gün umutlu bakışlarıyla milletine hizmet sunmaktan övünç duyan yine çiftçilerimizdir.

Şu an köy kahvesinde kasvetli bir ruh hâliyle çayını yudumlayan kardeşlerimizin meseleleri ağırdır, biliyorum.

Şu an evlerinde kara kara borçlarını düşünen, bu yılki harmanı da borçlarına teslim etmenin peşinen yürek yarasını duyan kardeşlerimizin sıkıntısı fazladır, anlıyorum.

Nerede yaşarsa yaşasın nerede geçimini temin ederse etsin, bütün çiftçilerimizin ortak ve benzer şikâyetlerini görüyor, izliyorum.

Ekmegin büyüğü hamurun çoğundan olacaktır. Fakat bugün hamur küçük, ekme azdır.

Yaz sıcaklığında gölge kovan, bunun yanında beyni kaynayan kardeşlerimizin onca çaba ve çalışmalarına rağmen kazanları tamtakır, cepleri bomboştur.

Ağılda oğlak doğsa ovada otu biteceği devamlı surette kulağımıza fısıldanan bir atasözüdür. Ne var ki, çiftçimizin rızık çalınmakta, helal kazancı aşırıılmakta, elinden avucunda ne varsa alınmaktadır.

Bu doğru ve hakkaniyetli değildir.

Biliyoruz ki, çiftçinin ambarı sabanın ucundadır.

Çiftçinin kalbi tarlasında atmaktadır.

Fakat saban işlese de ambar boş, pulluk sürse de mibzer ekse de ambar kupkurudur.

Çiftçilerimiz dertlidir, derin derin iç çekmekte, ah etmektedir.

Çiftçilerimiz üretse de borçlu çıkmakta, ekse de karşılığını alamamaktadır.

Çiftçimiz, kredi ekip borç ve faiz kaldırmaktadır.

Yılın 12 ayı çiftçimiz için zemheridir.

Yılın 12 ayı çiftçimiz için zahmet ve kayıptır.

Bildiğiniz gibi, çürük tahta hiçbir zaman çivi tutmayacak, taşıma suyla değirmen dönmeyecektir.

Bu yüzden yanlış, sakat, dağınık, tutarsız, özensiz ve samimiyetsiz politikalarla çiftçilerimizin yüzü gülmeyecek, perişanlıkları bitmeyecektir.

13 yıla giren AKP iktidarı, çiftçimizi yalnızlığa terk etmiş, acımasızca unutmuş, yoksulluğun ve sefaletin kilerine kapatmıştır.

Bugün köylerde hüznün vardır.

Huzursuzluk, geçim darlığı, gelir yetersizliği, devasa sorunlar, borç yükü her köyümüze her köylümüze sinmiş ve sirayet etmiştir.

Traktörler boşa çalışmaktadır.

Şunun şurasında ne kalmıştır; biçerdöverlerle biçilen yine tefeciye, yine aracıya, yine tarım kredi kooperatiflerine ve bankalara teslim edilecektir.

Bu tablo, kör bir çıkmaz, vahim bir kısır döngüdür.

Besmeleyle saçılan tohumdan geriye sadece sapı kalmaktadır.

Bağların, bahçelerin, bostanların neşesi kaçmış, verimi düşmüştür.

AKP, çiftçiye yüzüstü bırakmıştır.

AKP, çiftçiye yüz çevirmiştir.

Kaçak ve karanlık saraya gelince trilyonları savuran, ayakkabı kutularına milyon dolarları saklayan soygun şebekesi, konu çiftçi olunca "Gözünüzü toprak doyursun." diyecek kadar küçülmekte, seviyesizleşmektedir.

Şimdi şu mukayeseleri sizlerle paylaşıyor, çiftçilerimizin kavurucu hâl ve ızdırabını hepinizin, herkesin takdirine sunuyorum:

2002 yılında 3,3 kg buğdayla 1 litre mazot alınıyorken, 2013 yılında 6,72 kg, 2014 yılında da 5,22 kg buğdayla 1 litre mazot ancak alınabilmiştir.

2002 yılında 4,3 kg mısıra 1 litre mazot düşüyorken, 2013 yılında 7,27 kg, 2014 yılında ise 7 kg mısıra 1 litre mazot karşılık gelmiştir.

2002'de 1,145 kg'lık pamuk 1 litre mazot ederken, 2013'te 3,3 kg, 2014'te 3 kg pamuk güç bela 1 litre mazota eşit olmuştur.

Bu karşılaştırmaları arpa, pancar, pirinç, nohut, patates, soğan, ayçiçeği, tütün gibi ürünlerde de yapmak mümkündür ve sonuç aşağı yukarı hep aynıdır.

Buradan açık bir şekilde çıkardığımız sonuç şudur:

Çiftçimizin kullandığı mazot faturası yıldan yıla artmış, girdi maliyetleri kaygı verici noktalara tırmanmıştır. Gelin görün ki, çiftçinin reel kazancı azalmış, fakirliği çoğalmış, neticede emek ve sermaye kediye yüklenmiştir.

Meseleye gübre açısından da baktığımızda durum yine iç acıcı değildir.

2002 yılında 600 gr buğday 1 kg gübreye tekabül ederken, şimdilerde 1,1 kg buğday 1 kg gübreye denk düşmüştür.

2002 yılında 700 gr mısırla 1 kg gübre alınırken, şimdilerde 1,45 kg buğdayla 1 kg gübre ancak alınabilmiştir.

2002 yılından 2014 yılına kadar; mazot fiyatları 4 kat, gübre fiyatları 9 kat, elektrik kullanım bedelleri 2,47 kat yükselmiştir.

Elektrik kayıp kaçak hedeflerini tutturamayan yandaş dağıtım şirketlerinin, faturasını düzenli ödeyen vatandaşlarımıza, çiftçilerimize ilave kaçak para faturası çıkaracağı gelişmelerden anlaşılmaktadır.

Bu tablo resmen iflastır.

Girdi maliyetlerindeki akıl almaz artışlara karşı, 2002'ye kıyasla; buğdayın fiyatı 2,7 kat, mısırın fiyatı 2,4 kat, ayçiçeğin fiyatı 2,6 kat, kuru fasulyenin fiyatı 2,5 kat, pamuğun fiyatı 1,52 kat artış göstermiştir.

Simit hesabını seven iktidar zihniyetine, bir kez de anladığı lisandan konuşmak gerekirse;

2002'de 660 gr buğdayla 1 simit; 2015'te ise 1,2 kg buğdayla 1 simit alınabilmiştir.

Rakamların söylediğiyle, AKP'nin ileri sürdüğü söylemler tepeden tırnağa farklıdır.

AKP'nin baktığı yerde çiftçi yoktur.

AKP'nin dilinde çiftçinin esamisi okunmamaktadır.

Kaybeden çiftçidir, zarar ve ziyan gören topyekûn milletimizdir.

Çiftçilerimizin bırakınız 2002'yi, 2007 yılına göre bankalardan kullandığı kredi miktarı 2014'te % 296'ya fırlamış ve 39,6 milyar liraya ulaşmıştır.

Ne yazık ki, alınan borçların geri ödemesi kolay olmamış, % 366'lık artışla 1 milyar 366 milyon liralık borç miktarı çiftçimizi yakıp yıkmıştır.

Borcunu ödemekte zorluk çeken illerimizin ilk üç sırasında; Hatay, Artvin ve Elâziğ gelmiştir.

Kısaca durum tespiti yaparsak manzara fecidir.

Gidişat hayra alamet görülemeyecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Artık ülkemiz ihracat şöyle dursun, birçok tarım ürününü ithal eder bir hâle gerilemiştir.

Şüphesiz kendi kendimizi doyuramayacak durumda olmamız ibret vesikasıdır.

2002 yılına göre bugün ithalat miktarlarına baktığımızda; buğday 3,1 kat, arpa 11,7 kat, kuru fasulye 1,5 kat, kırmızı mercimek dikkatinizi çekiyorum bin 234 kat, nohut 834 kat, şeker 13 kat, ayçiçeği 6,7 kat artış göstermiştir.

Öyle ki saman bile ithal edilmiştir.

Canlı hayvan ve et ithalatıyla hayvancılık dibe vurmuştur.

Şiddetli soğuk ve yağışlardan dolayı Doğu Anadolu bölgemiz başta olmak üzere birçok yöremizde hayvanlar açlıkla yüz yüzedir.

Bu itibarla hayvancılıkla uğraşan vatandaşlarımız sorun yumağının içindedir.

Yem bitkileri parası ya ödenememekte ya da ödenenler bir işe yaramamaktadır.

Aşırı kar yağışı ve don vakası nedeniyle; Aydın, Muğla, Antalya, Sakarya, Manisa, Edirne ve daha birçok ilimizde çiftçilerimiz endişe verici zararlarla karşılaşmışlardır.

2090 Sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkındaki Kanun'un henüz bir faydası dokunmamış, kanayan yaralara deva olamamıştır.

Mahsulü tarlada kalmış, umutları afetlerle kaybolmuş çiftçilerimize binbir zorluk çıkarılmakta, zarar ve zıyanları karşılanmamaktadır.

Bu adaletli bir durum değildir ve mutlaka düzeltilmelidir.

Toplam mal varlığının % 40'ını bulmayan zararlarında yardım ve destek alamayan çiftçilerimizin feryadına kulak vermek hükûmetin her şeyden önce vicdan borcudur.

2000'li yılların başında tarımdan ekmeğini çıkararak, nafakasını temin eden 7,8 milyon vatandaşımız varken, bu sayı yıllar içinde erimiş ve 6 milyona düşmüştür.

Nitekim yaklaşık 2 milyon kardeşim çiftçiliği terk etmiş, arazi ve tarlasını terk etmek durumunda kalmıştır.

Tarımdaki istihdam payı da hızla düşmüş ve 13 yıl içinde % 36'dan % 23,6'ya inmiştir.

Halep yolunda deve izi arayanlar, denize düşüp de yosundan medet uman safdiller, Afrika'da kahramanlık pozu verip millet kesesinden cömertlik yapan uyanıklar, Avrupalıları Türkiye'ye çalışmak için davet eden akli evveler, size diyorum, size sesleniyorum; akara kokara değil, çuvala giren bakın.

Çiftçimizin perişanlığına cesaretiniz varsa odaklanın.

Davos'ta maval okuyan Başbakan, Etiyopya'da, Cibuti'de, Somali'de atıp tutan, okullarla uğraşan Cumhurbaşkanları size

söylüyorum, uzaklara gitmeyiniz, başka yerlerde mağdur aramayınız.

Mağdur kırlarda, köylerde, yaylalarda, mezralardadır.

Mağdur Anadolu'nun kucağında, bozkırların yamacında, ovaların koynunda, dağların eteğindedir.

Mağduriyet tarlalarda, tezgâhlarda, tüyü bitmemiş yetimlerin, adı bile konulmamış yavruların göz bebeklerindedir.

Mağdur çiftçimiz, işçimiz, memurumuz, esnafımız, emeklimiz, sanayicimiz, 77 milyon Türk vatandaşımızdır.

Saraydaki Recep değil, Ermenek'teki Recep mağdurdur.

Mağdur villalarda yatıp, hortumlarla ayağa kalkan sonradan görme çocuklar değil, gariban yavrularıdır.

Kaçakçı Rıza değil, Balıkesirli Rıza mağdurdur.

Rüşvetçi bakanlar, rezillğe batanlar değil; yoksulluğun ayazında buz kesmiş, işsizliğin karanlığında kalmış milyonlar mağdurdur.

Saraya kilitlemiş, saraya kapatılmış Davutoğlu değil, evlatlarımız, gelecek nesillerimiz mağdur ve mahcupdur.

Millete gelince yok diyen, başka coğrafyalara gelince israfın dibini boylayan; çiftçimiz isteyince azarlayan, Suriyeli sığınmacılara milyar doları harcayan bu iktidarın emin olunuz ki yatacak yeri, kaçacak deliği yoktur.

Türk çiftçisi artık bunları görmeli, hesabını buna göre yapmalıdır.

AKP'yi tanımalı, bu çorak, verimsiz, kuru, taş kalpli zihniyeti nadasa bırakmalı, demokrasi tırpanıyla kesip budamalıdır.

Hükûmet bahane üretmemeli, kalan siyasi ömründe, çiftçiye ürettiğinin karşılığını, dünya gözüyle hakkını ve helalini vermelidir.

Her şey açıktır, çiftçimizin sırtında kambur üstüne kambur vardır.

Çiftçi mazota yenik düşmüş, gübre ve diğer ekim masraflarının eline geçmiştir.

Tarım politikaları çiftçilerimizin aleyhinedir.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı, ihanet sürecinde gece bekçiliğine soyunarak çiftçiyle bağıni çoktan koparmıştır.

Köylere kabus çökmüş, alacaklılar, senetler, haciz ve icralar âdeta kuyruğa girmiştir.

Kahvelerde içilen çaylar bile harman veresiyedir.

Pazar sepetleri boş gitmekte boş gelmektedir.

Üstte yok başta yoktur.

Çiftçilerimiz iki büklümdür, deyim yerindeyse kalburla su taşımaktadır.

Evdeki hesap tarladaki başağa uymamaktadır.

Borç gırtlığa dayanmıştır.

Çiftçilerimizin iki yakası bir araya gelmemekte, iğneyle kazdıkları kuyu bir yarar sağlamamaktadır.

İki cami arasında kalan beynamaza dönen Başbakan ve hükûmeti aciz, atıl ve atalet içindedir.

Çiftçi 17-25 Aralık'ın bir numarasına bakarsak gereksizdir ve bu nedenle umursanmamaktadır.

Hırsızlar harmana dadanmış, yolsuzluk çeteleri tarlalara üşüşmüştür.

Çiftçi üretmiş, rüşvetçiler yemiştir.

Çiftçi ekmiş, 17-25 lobisi yürütmüştür.

Çiftçi kardeşim, köylü kardeşim; bunca zulme, bunca haksızlığa rağmen hâlâ AKP'ye evet diyecek misin?

Sana duyarsız kalan, seni önemsemeyen, seni ciddiye ve dikkate almayan AKP'ye hâlâ oy verecek misin?

Çiftçi kardeşim, muhtaçlığın sürsün, çektiğin cefa katlansın istiyorsan durma, bekleme, gecikme AKP'ye oy ver.

"Ananı da al git." küfrünü tekrar işitmek istiyorsan AKP'ye destek ver.

Borçlarından şikâyet etmiyorsan, hayatın yükünden yakınmıyorsan, mazot ucuz, gübre sorun değil, her şey güllük gülistanlık diye düşünüyorsan, hakkındır, AKP'yle devam edebilirsiniz.

Yok eğer bunların hepsinden muhtarıysanız, yeter artık diyerek kükrüyor ve son sözü ben söylerim öz güveni içinde hareket edeceksen çaren vardır, seçeneğin önündedir.

Bu da millet ve vatan sevdalısı, çiftçi ve köylü savunucusu Milliyetçi Hareket Partisidir.

Biz köylünün yanında, çiftçinin arkasındayız.

Her meselenin farkındayız.

Vergi, faiz ve zam furyasının bilincindeyiz.

Buğdayın para etmesi için çözüm MHP'dir.

Tarımsal alanda 13 yıllık AKP iktidarı döneminde düşen üretimin canlanması için reçete MHP'dedir.

Daralan ekim alanlarını genişletmek, tarımda verimlilik artışını sağlamak için umut MHP'dir.

Mazot fiyatlarının belinin kırılması, gübre ve diğer ağır maliyetlerin düşürülmesi için plan ve program MHP'dedir.

Çiftçilerimizi desteklemek için geliyoruz.

Köylerimizi güzelleştirmek, bolluk vadisi yapmak için iktidara yürüyoruz.

Yırtık ayakkabısı su alan, yamalı önlüğüyle okula koşan, kuru ekmekle öğün geçiren küçücük çocuklarımıza müjde vermek için mücadele veriyoruz.

Biz Türk milletinin tamamının hizmetinde ve emrindeyiz.

Biz çiftçilerimizi kalkındırmak, çile akıntısından, pahalılık girdabından, sorun çığından çekip almak için inançlı ve heyecanlıyız.

Biz yaparız, herkesi mutluluğa, huzura, dirliğe kavuştururuz.

Biz iddialıyız, biz başarırız, biz Türkiye'yi yönetmeye hazırız.

7 Haziran'da, Türkiye üzerine atılmış ölü toprağından silkinerek doğrulacak, Türk milleti "üç hilal"le yeni baştan doğacaktır.

Kavurgayla karın doymaz, AKP'yle de gelecek olmaz, olamaz, olmamalıdır.

Herkes şunu açık açık bilmelidir ki;

Çiftçi; AKP'nin ayağındaki çarık, MHP'nin başındaki sarıktır.

Çiftçi; AKP'nin oyuncağı, MHP'nin ise onur davasıdır.

Biz davamıza leke sürdürmeyiz, davamızdan geri adım atmamız, davadan asla dönmeyiz.

Muhterem Arkadaşlarım,

ÜRkek, korkak, inançsız ve ilkesiz kadroların yönettiği Türkiye'nin yüksek risk ve tehlikelerin içinde kıvrandığı bir gerçektir.

Türk milleti soytarılarla soysuzların tahakkümü altındadır.

Huzurumuz bıçak sırtındadır.

Millî bekamız kritik ve kırılgan bir kulvardadır.

Geleceğimiz kimliksiz, köksüz ve kişiliksiz ellerce karalanmaktadır.

Türkiye'nin toprak bütünlüğü sorgulanmakta, millî ve üniter devlet yapısı ihanet kampanyası eliyle sarsılmaktadır.

Türk milletinin kardeşliği yargılanmakta, varlığı operasyon geçirmektedir.

Dünümüze sövülmekte, bugünümüze sataşılmakta ve saldırılmaktadır.

Güvenlik duvarlarımız tahrip ve talan edilmektedir.

Başbakan ve hükümeti rotayı şaşırması, çizmeyi aşmış, millî sabır ve tahammülleri çatlatacak noktaya kadar zorlamıştır.

Ayağının tozuyla hafta sonu partisinin Diyarbakır ve Batman kongrelerine katılan Başbakan, hiçbir vicdan sahibinin kabullenemeyeceği skandal sözlere imza atmış, PKK'ya şirinlik yapacağı derken millî haysiyet ve mahşeri vicdanla bir kez daha ters düşmüştür.

Davutoğlu ne konuştuğundan, ağzından çıkanın nerelere varacağından ya habersizdir ya da yıllarca gizli ve potansiyel bir bölücü olduğunu özenle saklamayı başarmıştır.

Başbakan Diyarbakır'da "Güzel Türkçemizi güzel Kürtçemizle kardeş kılmaya geldik." diyecek kadar bayağılaşmış ve fikren şarampole uçmuştur.

Arkasından gazetecilere verdiği mülakatta; "Güzel Kürtçemizi öğrenmek isterim, eve bir gramer kitabı aldım." diyerek şüursuzluk yolculuğunu sürdürmüştür.

Evine ne alacağı, neyi okuyup öğreneceği Başbakan'ın bileceği bir şeydir.

Başbakan isterse Polinezyalıların dilini de öğrenebilir, Ant Dağların'da kullanılan şiveyle de konuşabilir, elbette bu kendi meselesidir, bize başarılar dilemek düşecektir.

Fakat, şeklen de olsa Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı olan bir şahsın, Türk milletinin gözünün içine baka baka, övüncümüz, kültürel kıvancımız, asırlar içinde zenginleşerek bugünlere vasıl olmuş Türkçe'ye rakip çıkarma aymazlığı siyasi ön alma değil, tamı tamamına siyasi cinayettir.

Camiye gidince namaz kılan, Kiliseyi görünce mum yakan Davutoğlu'nun kıldığı pot bini aşmış, yediği herze kırkı geçmiştir.

Mersin'de Yörük sömürüsü yapan, Osmanıye'de Hz. Yesevi'ye ve Yörük duasına tutunan Davutoğlu'nun Diyarbakır ve Batman'da yüz ve karakter nakliyle başka bir kılığa bürünmesi kendisi ve siyasi zihniyeti adına fecaattir.

Davutoğlu'nun, Türkçeyle Kürtçeyi iki eşit kefeye koyması, bunu da süsleyip püslemesi nadir görülecek bir ruhsuzluk, ender rastlanacak yozlaşma hâlidir.

Bizim kimsenin ana dilinde gözümüz yoktur, buna yönelik söyleyecek bir sözümüz de olmayacaktır.

Kim olursa olsun anasının diliyle duyacak, onunla konuşacaktır.

Bu herkesin en tabii insan hakkıdır.

Buna hürmet ve riayet ederiz.

Ancak Türk milletinin dili Türkçedir ve bu gerçek değişmeyecek, değiştirmeye de kimsenin gücü yetmeyecektir.

Davutoğlu'nun Kürtçe öğrenme merakı bir ihtiyacın ürünü olmaktan çok milletimizin arasına nifak sokma çabasının eseridir.

Bir defa dil varsa ve bu dil devlet ricali tarafından teşvik edilip millî dilin karşısına çıkarılıyorsa bölünme zehri bünyeye yayılmış demektir.

Davutoğlu'na sorarım, Türkçeye kardeş dil olarak Kürtçeyi görüyorsan, Türk milletinin muadili olarak hangi milleti kabul ediyorsun?

Dil bir millettir, dil bir şuurdur, dil bir kimlik nişanesidir.

Türk milletinin dili Türkçe olduğuna göre, Davutoğlu'nun güya kardeş dili kime, hangi millete aittir?

Başbakan ve saraydaki hamisi Kandil ve İmralı'yla birlikte amaç ve emel birliği yapmış; yeni bir millet inşa etmek için devreye çoktan girmişlerdir.

Bu vahim gelişme Türk milleti için öldürücü nitelikli bölücü provokasyondur.

Hükûmet bin yıllık hukuku parçalamak için tuzak kurmaktadır. Ve bu yeni bir şey de değildir.

Kürt kökenli kardeşlerimin ana diline önem veriyor, kullanmalarının önünde engel görmüyoruz. Bu tartışmasızdır.

Ne var ki, Türkçe'nin karşısına mahallî düzeyde bir dilin çıkarılmasını millî birlik ve bütünlük açısından sakıncalı buluyor, yıkıcı olarak değerlendiriyoruz.

Davutoğlu, doğduğu ve büyüdüğü topraklara mühür vuran ve rahmet, minnetle andığımız Karamanoğlu Mehmet Bey'in kemiklerini sızlatmış, Türkçenin kanına girmiştir.

Osmaniye'de Ahmet Sani olduğunu anımsayan, Diyarbakır'da Serok Ahmet olmayı yüzünde gülücükler açarak benimseyen Davutoğlu, gerçekte kimdir, kimlerdendir?

Başbakan saraya zimmetlenmiş, mizaç ve meşrebini saraya göre sabitlemişse, kendisine diyeceğim şudur: Sayın Davutoğlu, inanma dostuna, saman doldurur postuna.

Muhterem Arkadaşlarım,

Başbakan Diyarbakır'dan Ayn el-Arabı, yani Kobani'yi selamlamış ve alnından öpmüştür.

Kobani'yi selamladığına göre, bu selamın muhatapları bellidir.

Davutoğlu şu konjonktürde, çok istese de IŞİD'e selam veremeyecektir. Çünkü uluslararası toplumun tepkisini çekeceğini bilecek kadar akli başındadır.

O hâlde Davutoğlu'nun Kobani'yi selamlaması; PKK-PYD'ye verilmiş bir selam, sıcacık bir merhabadır.

IŞİD'i püskürttüğü anlaşılan, AKP'nin yardım ve yataklığıyla Kobani'yi ele geçiren PKK-PYD'yi sanıyorum ilk kutlayan Davutoğlu'dur.

Ha Kandil'i selamlamak ha Kobani'yi selamlamak, aralarında hiçbir fark yoktur.

Kaldı ki Kobani'de sadece teröristler vardır.

Davutoğlu dikişi atmış yara gibi, dikimi sökülmiş yama gibidir.

Türk milleti bunu da görmüş, böylesi bir çürümüşlüğe de şahit olmuştur.

Osmaniye'de, "Nerede Yörük obası varsa onlara selam olsun." diyen bu zihniyet, Diyarbakır'da maske değiştirmiş, bu kez de PKK'yi selamlayacak kadar alçalmıştır.

Başbakan selamladıklarıyla özlem gidermek, helalleşip muhabbet etmek istiyorsa, Kandil'in yolu kendisine açık, Kobani ise çok yakındır.

Meraklanmasın, PKK'yla Ankara'da kucaklaşması sorun olmuyorsa Kandil'de buluşmasına kimse ses çıkarmayacak ve sonuçta da layığı bulacaktır.

Kaygımız odur ki, Davutoğlu'nun yarın kimi ya da kimleri selamlayacağı meçhuldür.

AKP'nin tadı tuzu kaçmış, raf ömrü çoktan dolmuştur.

Davutoğlu saraydaki Bakanlar Kurulu toplantısından sonra iyice yoldan çıkmış, ayarı bozulmuştur.

İki cambazın bir ipte oynamayacağını öğreten Erdoğan, Davutoğlu'nu hallaç pamuğu gibi atmış ve ruhunun şifreleriyle oynamıştır.

Ayrıca Başbakan Diyarbakır'da çok ciddi bir iddiada bulunmuştur.

Ve Türk bayrağında bulunan hilal ile ayı kaldırmak için birilerinin teşebbüste bulunduğunu açıklamıştır.

Başbakan bu namertliğe kimlerin tevessül ettiğini, kimlerin bu tezgâhta yer aldığını netliğe kavuşturmalıdır.

Eğer bu iddiası açıkta kalırsa kendisi müfteri olarak anılacak, provokatör olarak adlandırılacaktır.

Davutoğlu bayrağı çiğneyen bayrağı indiren şerefsizler ortada dururken, bulanık suda balık avlamaya yeltenmişse bu kendisine pahalıya patlayacaktır.

Bayrak hasımlarıyla kol kola ve uygun adımla yürümesini mesele yapmayan, buna karşılık sanal düşman imal etmeye kadar işi vardırıran Davutoğlu önce Cizre'de olan bitenleri gündemine almalıdır.

Cizre'de ihanet bağışıklık kazanmıştır.

Teröristler çocukların arkasına sığınmanın yanında, hendekler kazıp Türk devletine meydan okumaktadır.

Şırnak'ın İdil ilçesinde PKK'nın sözde gençlik yapılanması silahlı yürüyüş yapmaktadır.

PKK, sözde bölge mahkemeler kurup sözde hâkimler atamaktadır.

Özerklik için pilot bölge olarak belirlenen Silopi ve Cizre'de terörist çadırları sözde karakol görevi görmektedir.

Anlaşılan, çözülme süreciyle birlikte, AKP hükûmeti, Doğu ve güneydoğuda asayiş hizmetlerini yazılı olmayan bir mutabakatla PKK'ya devretmiştir.

AKP, devleti geri çekmekte, boşalttığı alanı hainlere bırakmaktadır.

Cizre'de PKK'lı hainlerle uğraşmak yerine, polislerle mücadele eden, paralel ezberiyle emniyeti baskılayan ve elini kolunu bağlayan hükûmet, alenen suç işlemekte, vatana ihanet etmektedir.

Başbakan hiçbir şey yokmuş gibi, süreç ihanetini överek; "Travmayı atlattık. Çözüm süreci için yoğun görüşmeler sürüyor. Seçime gidiyoruz. İnşallah sükûnet içinde seçimleri yaşarız." demeyi sürdürmektedir.

Davutoğlu milletle alay mı etmektedir?

Neyin sükûnetinden, kimin huzurundan bahsetmektedir?

KCK'ya yuvalandığı iddia edilen ve liseli kızımız Serap'ın 2009 yılında ölümüne yol açtığı söylenen mihraklar, Davutoğlu'na açık çek mi vermiştir?

Türkiye gözlerini yummak üzeredir, Beştepe hanedanlığının kuklası olan Davutoğlu başka havalardadır.

Batman'da "Bu baş bu gövdedeysen, bu yürek bu bedendeysen Allah şahittir ki bir gün dahi Kürt, Türk ayrımı yapılmasına izin vermeyeceğiz." sözleriyle oyalanmaktadır.

AKP gelesiye kadar, Türk-Kürt ayrımı ne zaman olmuş ne zaman yapılmıştır?

AKP gelesiye kadar, Türk milletini 36'ya bölmek kimin aklına gelmiştir?

"Al bayrak altında, bundan sonra kimse dini, örfü, adeti, kültürü dolayısıyla dışlanmayacak." diyen Davutoğlu bize neyi anlatmakta, neyi dayatmaktadır?

Yarın idrak edeceğimiz Misak-ı Milli'nin 95.yıl dönümünde bölünmeye ramak kalmış, AKP-PKK-HDP-PYD ve küresel vahşilik yan yana dizilmişlerdir.

Değerli Milletvekilleri,

Kutlu yeminimiz Millî Mücadele tarihinin en önemli dönüm noktalarından birisidir.

Ve aziz milletimizin şartlar ne olursa olsun işgal ve esaret karşısında geri adım atmayacağına tarihe mal olan irade beyanıdır.

Kuşkusuz Misak-ı Millî Cumhuriyet'imizin siyasi ve hukuki dayanağı olmuştur.

Esasları Sivas Kongresinde belirlenen Ahd-ı Millîmiz, son Osmanlı Mebusan Meclisinde Felah-ı Vatan Grubu'nun ısrarları ve büyük gayretleriyle kabul edilmiş ve sonrasında tüm cihana duyurulmuştur.

Türk milletinin ebedi vatanında ne pahasına olursa olsun var olacağı Misak-ı Millî'yle somutlaşmıştır. Biz bu yemine sadık ve bağlıyız.

İşbirlikçilerin, mandacı zihniyetlerin, verelim de kurtulalım diyen teslimiyetçi niyetlerin önünde en büyük güvence 95 yıl önceki Millî Yemindir.

Bir tarafta bizden görünüp, diğer tarafta yabancı güçlerin yanaşmalığını yapanlar ve muhipliğinde karar kılanlar Türk'ün heybetli şamarını bir kez daha yemek istiyorlarsa, buyursunlar millet hazırdır.

Türk milletini sığıntı bir topluluk gibi görmeyi isteyenler, yenilmiş, dağılmış, ufulanmış etnik kalıntı olarak düşleyenler tekrar şanslarını deneyeceklerse, kimse kusura kalmasın, bu milletin süngüsü henüz düşmemiştir.

Misak-ı Millî; stratejik bir diriliştir ve kendi irademizle sınırlarımızın tekrar belirlenmesine dönük kuvvetli bir karardır.

Bağımsızlığa sevdadır, Türk milletinin son ana yurdunda dünya durdukça yaşayacağı kesin ilamıdır.

Namusumuzla, haysiyetimizle, kimliğimizle yaşamamızın azmi, şehit kanlarıyla kazanılan vatan topraklarının başış ya da lütüfla elde edilmediğinin ispatıdır.

Misak-ı Millî işgalin en karanlık bir döneminde; hâlâ varım, ayaktaım, sönmedim, yenilmedim, vazgeçmedim diyen Türk milletinin dillere destan direnişidir, diklenişidir ve zalimlere karşı dimdik duruşudur.

Bu duruşun mirasçısı Milliyetçi Hareket Partisi'dir.

Bu duruşun bu zamandaki sancaktarı Milliyetçi-Ülkücü Harektir.

İstenirse, verilecek toprağımızın, terk edilecek ilimizin, paylaşılacak vatanımızın, vazgeçilecek insanımızın, indirilecek bayrağımızın ve gidilecek yurdumuzun olmadığını can pahasına da olsa gösterir, melanete hançer gibi saplarız.

Türk milletini hafife alıp bu devranın süreceğini sanan rüşvet ve yolsuzluk çeteleri, TBMM'de kanun kaçaklarını akladığını sanan zavallılar, teröristlerle müzakereyi çözüm sanan gafiller; bu millet ölmedi bu millet bitmedi, Milliyetçi Hareket Partisi henüz son kozunu oynamadı.

Suudi kralına millî yas ilan edip, Sevda Tepesi için bağış adı altında rüşvet alan, ecdat yadigarı emanetlerin yağmalanmasına göz yuman suçlulara diyecek sözümüz vardır.

Emperyalizmin tetikçisi olup da Orta Doğu ve Afrika'da ucuz kahramanlık taslayan 17-25 Aralık'ın bir numarasına söyleyecek sözümüz vardır.

Somali'de aç doyuran, Türkiye'de aç bırakan adalet ve ahlak tanımazlara, vicdan bilmezlere Milliyetçi Hareket'in mutlaka tepkisi ve itirazı vardır, bu da sandıkta millî bir uyanışla tescillenecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi, geçen hafta dört eski bakanla ilgili Yüce Divan oylaması yapılmıştır.

AKP, hırsızlığı onaylamış, rüşvetçilere can simidi uzatmıştır.

Sonuç ne olursa olsun, eski bakanlar aklanmamış, bilakis millet vicdanında mahkûm olmuşlardır.

17 Aralık savcısının geçtiğimiz günlerde bazı gazetelere verdiği beyanatlara, aslında malumun sadece ilanidir.

Sarayda oturan zata kadar uzanan rüşvet ve yolsuzluk soruşturmasının niçin bu kadar rahatsızlık yarattığı daha da berraklaşmıştır.

Başbakan ile Cumhurbaşkanı arasında Yüce Divan konusunda anlaşmazlık çıktığı iyice ortaya çıkmıştır.

Şayet Yüce Divan yolu açılırsa, kirli çamaşırların saçılacağını söyleyen rüşvet faili bakanlara, "Saçılırsa saçılınsın" diyerek rest çeken Davutoğlu, Erdoğan devreye girince çark etmek zorunda kalmıştır.

Çünkü 17-25 Aralık'ın göbeğinde Recep Tayyip Erdoğan'ın olduğu savcının ifşaatıyla açıklık kazanmıştır.

Erdoğan, tüm yolların kendisine çıkacağını bildiği için Meclisteki AKP'li milletvekillerine ipotek koymuştur.

Eski bakanların adaletin karşısına çıkmaları hâlinde, kendisinin ve oğlunun yakayı ele vereceğinden korkmuştur.

Demek ki, Davutoğlu Erdoğan'a karşı tertip içine girmiş, görünüşte Brütüslüğe özenmiş, fakat hevesi kursağında kalmıştır.

Başbakan bunu adalete bağlılığından yapmışsa kendisini kutlarız, çekinmemesini, sağlam durmasını tavsiye ederiz.

Eğer siyasi hırs ve ikbal uğruna Erdoğan'ı ters köşeye yatırmayı aklından geçirmişse, yine de vazgeçmemesini, teslim olmamasını, aldığı darbeleri telafi edeceğini kendisine hatırlatırız.

Hırsız evin içindeyse, kilit yararsız ve nafilidir.

17-25 Aralık'ın karakutusu bize göre kaçak ve karanlık saraydadır.

Bu kara kutu açılmadan adalet yerini bulmayacak, 17-25 Aralık defteri kapanmayacaktır.

Dört eski bakanın Yüce Divana gönderilmesi yönünde oy kullan AKP'nin değerli milletvekilleri; ayetlerle alay eden, rüşvet aldığı 700 bin liralık saati koluna takmaktan utanmayan, İranlı kaçakçının emrine giren eski bakanları gönüllerinden çıkarmışlardır.

Başbakan Davutoğlu'nun, TBMM'deki oylama sonucuna '17-25 Aralık darbesinin tescili' yorumu getirmesi, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "Hayırlı olsun sözleri." yüzsüzce yapılan değerlendirmeler olarak hatırlanacaktır.

Vicdanlarının sesini dinleyen milletvekillerine "tuzluk, paralel kalıntı, darbe sevici, namert" diyerek aşağılamak bir defa aziz milletimize hakaret, AKP'nin kendisini inkâr, siyasi ahlaka acımasız bir hücum olup kimseye yaramayacak kimseye bir şey kazandırmayacaktır.

17-25 Aralığı darbe teşebbüsü, algı operasyonu, psikolojik hareket gibi akıl almaz şekilde kirletmeye kalkışanların millet nezdinde karşılıkları yoktur, olmayacaktır.

Rüşvet ve Yolsuzluk Operasyonu yarım kalmış, amacına ulaşamamıştır.

Allah'ın izniyle 7 Haziran sonrası bu hukuki süreç yeniden başlatılacak, boğazından haram lokma geçen kim varsa burnundan fitil fitil getirilecektir.

Bu da Milliyetçi Hareket Partisinin sözüdür.

Bu düşüncelerle, konuşmama son verirken, muhterem heyetinizi saygılarımla selamlıyorum, yüce Rabbimden hepimize sağlık, mutluluk ve esenlik niyaz ediyorum, sözlerimi noktalıyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

03 ŞUBAT 2015

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bir grup toplantımızda daha sizlerle birlikte olmanın bahtiyarlığını yaşıyorum. Bu vesileyle muhterem heyetinizi en halisane duygularıyla selamlıyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Hiç kuşkusuz ki, her insanımızın onurlu ve kimseye muhtaç olmadan yaşama hakkı vardır.

Sosyal devlet anlayışı da bunu teminle mükelleftir.

İnsan emeği helal kazancın anahtarı, bereketli hayat sürmenin ana fikridir.

Verilen emekler çileye karşı mücadele, zahmet ve zorluklara karşı müstahkem mevzidir.

Emek demek alın teri demektir.

Emek demek rızkını taştan çıkarma iradesiyle aynı kapıya açılmaktır.

Emekli olma hâli ise emeğin övünç madalyası, gurur tablosu, iftihar vesikası, gönül huzurudur.

Hayat boyunca çalışıp çabalamanın payesidir emeklilik.

Geleceği planlamanın, gelecekle ilgili hayal kurmanın, geleceği emniyete alma düşüncesinin tezahürüdür emeklilik.

Görevini yerine getirmenin, üzerine düşeni harfiyen yapmanın vicdan rahatlığıdır emeklilik.

Bugün emekli olan insanlarımız dünün çalışanları, bugün çalışanlarımız ise gelecekteki emeklilerimizdir.

Yani her insan, normal şartlarda günü geldiğinde emekli olacak, emekliliğe hak kazanacaktır.

Emeklilerimiz kendilerinden beklenen görevi yerine getirmenin kıvancıyla kalan ömürlerini sağlık ve saadet içinde geçirmenin hedefindedir.

Elbette bu onların en tabii hakkıdır.

Hiç kimse emeklilerimizi yabana atmamalı, işe yaramaz görmemeli, külfet olarak değerlendirmemelidir.

Bu en başta ahde vefanın gereği, geçmişe duyulan saygı ve minnetin tartışma götürmez sorumluluğudur.

Şunu samimiyetle söylemek istiyorum ki, emeklilerimizdeki itaat, onlardaki sadakat, onlardaki tevekkül, onlardaki tahammül, onlardaki cefakarlık ve alicenaplık kimseye nasip olmamıştır.

Merhum şairimiz Yahya Kemal Beyatlı bize şu dizeleriyle zihnimizde şimşekler çaktırmıştır: "Yürü, hür maviliğin bittiği son hadde kadar; insan alemde hayal ettiği müddetçe yaşar."

Evet kim olursak olalım, ister genç ister yaşlı ister çalışan isterse de emekli, şu fâni hayatta hayal ettiğimiz sürece yaşayacağımız bir hakikattir.

Hayalin sözü biterse hüsrânın dili çözülecektir.

Hayalin boğazı düğümlenirse hezimetin hükmü geçecektir.

Hiç kimse bu söylediklerimi hayalciliğin övülmesi olarak anlamamalıdır.

Emeklilerimizin bir hayali vardır; o da haklarını almak, ekonomik güvenceye erişmektir.

Emeklilerimizin bir hevesi bir hedefi vardır; o da ömrün son demlerinde rahata ve huzura kavuşmaktır.

Milliyetçi Hareket Partisinin de bir hayali ve iddiası vardır; bu da haram sultasına son vermek, ihanet saltanatının hayat damarlarını kesmek ve emeklilerimizin yüzünü güldürmek, talihlerini güzelleştirmektir.

Allah'ın izniyle bunu yapacağız, bunu başaracağız; emeklimize yan bakandan, sinsi sinsi dudak bükenden misliyle hesabını soracağız.

Buna söz veriyor, buna ant içiyoruz.

Yeminler çiğnenmek için değil tutulmak içindir.

Varsın birileri yeminlerini yutsun, varsın birileri ilke ve ahlakla yollarını çatallaştırınsın; ne gam ne tasa.

Mutlaka ki, Milliyetçi Hareket Partisi ne diyorsa yapacak ne söylüyorsa, neyi amaçlıyorsa Rabbim izin verdiği sürece hayata geçirecektir.

Vaatler sabahları esen meltem rüzgârları gibi değil; hilalle yıldızın sonsuzluğa akan kader ortaklığı gibidir.

Bir defa kararlılığımız kesin, azmimiz keskindir.

Gerçekleri söylemekten korkmayacağız.

Yanlışta direten ahmaklara, yozlaşma ve yolsuzlukta debelenen anarşist ruhlara, haram ve hıyanette çırpınan ahlaksız yüzlere Türkiye'yi teslim etmeyeceğiz.

Değerli Arkadaşlarım,

Rahmetle andığımız büyük düşünür ve fikir kaynağımız Kâşgarlı Mahmud der ki; dil ile düğümlenen diş ile sökülemez.

Demem odur ki, emeklilerimizin ızdırap dolu bakışları ve iç yaralayıcı hâlleri istismar dili ile bağlanmanın, sakat icraat ve tercihlerle ötelenmenin sonucudur.

Emekli darboğazdadır.

Gördüğümü, duyduğumu, tespit ettiğim gerçekleri kısaca ifade edecek olursam, emekliler perli perişandır.

AKP zulmü emeklilerimizi âdeta kavurmakta, hayatlarından bezdirmektedir.

Parklar, caddeler, sokak araları, cami avluları mutsuz ve umutsuz emeklilerimizle dolup taşmaktadır.

Yıllarca emek verenlerin sessiz çılığına kulak asan yoktur.

Yıllarca milleti ve devleti için üretenlerin şikâyet ve beklentilerini özümseyen ve önemseyen bir hükûmet iradesinden ortada eser bulunmamaktadır.

Emeklilerimiz ısınmamaktadır.

Emeklilerimiz doymamakta, seyahat edememekte, tatil yapmamaktadır.

Üç kuruşla ömür geçiren, maaşları günden güne eriyen emeklilerimiz, 65 yaş aylığı alan mağdurlarımız, dul ve yetim kalmış biçarelerimiz unutulmuş, kenara itilmiştir.

Bunun ne inançlarımızda ne de millî kültürümüzde yeri vardır.

2015 yılı Ocak ayı itibarıyla; asgari ücretle yaşayan kardeşlerimiz 949 liraya mahkumdur.

Memur emeklimiz bin 188, SSK emeklimiz bin 71, Bağkur emeklimiz ise 831 lirayla ayakta kalmanın çarelerini aramaktadır.

Yine geçtiğimiz Ocak ayı itibarıyla, Türk-İş'in yaptığı araştırmaya göre; dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapması gereken gıda harcaması aylık bin 256,80 lira olarak belirlenmiştir.

Bu tutar aynı zamanda açlık sınırındır.

Yani bu sınırın altında kalanlar resmen açlığa bırakılmıştır.

Bu durum karşısında, içim yanarak belirtmem gerekirse; emeklilerimizin alayı açlıkla boğuşmaktadır.

İtirazı olan, kabullenmeyen, bahane arayan varsa; diyorum ki, Halep oradaysa rakamlar buradadır.

Gıda harcamasının yanı sıra, giyim, kira, elektrik, su, yakıt, ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu harcamaların toplamı da 4 bin 93,80 lira düzeyindedir.

Buna göre emeklilerimize ilaveten milyonlarca çalışmamız da yoksulluğun pençesindedir.

2002'ye göre maaş ve ücretlerdeki reel erime, alım gücündeki azalma maruz kalınan sosyal ve ekonomik depremın açık ispatıdır.

Emeklilerimizin cebine giren her kuruş zamma, faize, vergiye gitmektedir.

Doğrudur, 2002 yılına göre emeklilerimizin maaşı nominal, yani kâğıt üstünde artmıştır.

Fakat gerçekte bunun hiçbir anlam ve sonucu olmamıştır.

2002 yılından 2014 yılına gelinceye kadar, hepimizin dikkatini çekiyorum; ekmek % 233, dana eti % 300, beyaz peynir % 464, mercimek % 300, kuru doğan % 316, pirinç % 352, yoğurt % 126 zamlanmıştır.

Bu zam seli emeklilerimize AKP'nin şamarı, AKP'nin eziyetidir.

Emeklilerimiz yıldan yıla fakirleşmiş, sefalete demir atmışlardır.

Asgari ücretle geçinen bir kardeşimiz 2013 yıl sonunda 276 kg ekmek alırken, 2014 yılında bu miktar 270'e düşmüştür.

2002 yıl sonunda 380 kg ekmek alan bir memur emeklisi, 2014'ün aynı dönemine geldiğimizde maaşıyla 352 kg ekmeği zoraki alabilmiştir.

SSK ve Bağkur emeklilerimizin hâli de bundan farklı değildir.

Diyeceğim odur ki, bırakınız kıymayı, kuşbaşını ve diğer gıda ürünlerini; AKP ekmeği dilim dilim azaltmış, emeklimizin sofrasını yağma etmiştir.

Emeklilerimizin her lokması, karnını doyurduğu her nimeti 12-13 yıl içinde pahalanmıştır.

Neden, çünkü AKP, emekliyi borca yatırmış, krize sokmuş, elinde avucunda ne varsa gasp etmiştir.

Normal görmeyeceğimiz bu durum ayıptır, günahtır, zalimlidir.

Emekli ekmek bulamazken, 17-25 Erdoğan kendisine eski parayla bir katrilyon 370 trilyon liraya bin bir gece masallarını aratmayacak bir saray yaptırmıştır.

Emekli giyecek ayakkabı bulamazken, Erdoğan ve haram yiyen yandaşları ayakkabı kutularını 2 milyon 445 bin dolar, 2 milyon 520 bin avro, 520 bin Türk lirası, 990 İngiliz sterliniyle doldurmuştur.

Emeklimizden alınan kutuya girmiştir.

Emeklimizden çalınan yatak odalarından çıkmıştır.

Rüşvetçiler götürmüş, emeklimiz bakmıştır.

Hırsızlar soymuş, emeklilerimize 24 liralık zam reva görülmüştür.

Emekli kardeşim, sana diyorum, sana sesleniyorum; susarsan, durursan, korkarsan, kanarsan, tepki vermezsen cebine giren karanlık eller daha da azacaktır.

Emeklilerimizin maaşı kaçak ve karanlık sarayın bin 150 odasına gömülmüştür.

Emekler heba olmuş ve 17-25 Aralık çetesinin lüksüne harcanmıştır.

Emekli kardeşim, çok istediğin hâlde torununa harçlık veremiyor, evlatlarına yardım edemiyor, çarşıda, bakkalda, manavda, pazarda, markette hep boynunu büküyorsun.

Çok arzu ettiğin hâlde; dünyada ev, ahirette iman demene rağmen kiradan kurtulamıyor, bir göz ev alamıyorsun.

Bunları kabul etmiyorum, emeklilerimizin sorunlarının çözümsüz ve sürüncemede bırakılmasını hepimiz şahit olun ki, tüm gücümle reddediyorum.

Biliyoruz ki, bulut bengisu yağdırsa bile söğüt ağacından meyve alınmaz. Bu itibarla güneş batıdan doğup doğudan batsa da, AKP hükümet'i emekliyi düşünmez, emeklinin prangalarını söküp atmaz.

Zira emekli demek emek veren emek sarf eden demektir.

Ne var ki AKP'nin emek verene değil, kan emici kenelere, geleceğimizi eleyen emperyalist çevrelere düşkünlüğü vardır ve her şeyiyle de ortadadır.

Değerli Milletvekilleri,

Değişik tarihlerde emekli olan emeklilerimizin gelir ve aylıklarındaki farklılıklar süratle iyileştirilmeli, dengeye getirilmeli, intibakları sağlanmalıdır.

Emekli aylıklarının artışında sadece enflasyon değil, büyümeden de pay verilmeli ve bu çerçevedeki hesaplama ayrı bir endekste yapılmalıdır.

Hiçbir emeklimiz açlık sınırının altında bırakılmamalıdır.

Emekli sigortalıların ödedikleri % 32 civarındaki prim aylıklara yansıtılmalıdır.

Emekli esnaf kardeşlerimizden kesilen % 15'lik Sosyal Güvenlik Destek Primi kaldırılmalıdır.

Emekli aylığı bağlanması için, gerekli parametreler gözden geçirilmeli, kazancın güncellenmesindeki % 30'luk refah payı oranı % yüz olarak yansıtılmalıdır.

Asgari emeklilik yaşına ulaşamadıkları için emekli aylığına hak kazanamayan kardeşlerimize kolaylıklar sağlanmalıdır.

Dünyada kabul gören aktif/pasif oranı 4 çalışana karşılık 1 emekli iken, ülkemizde bu oran 2014 yılında 1,92'dir.

Emeklilerimiz dünya gözüyle derin bir oh çekmeli, cepleri para görmelidir.

Biz emekli aylıklarının intibakları konusunda alınacak her kararın yanında her girişimin destekçiyiz.

Biz emeklilerimizi tebessüm ettirecek her teklifin arkasındayız.

AKP emeklilerimizle ilgili sosyal ve ekonomik tedbirleri aldı, aksi hâlde 7 Haziran'dan sonra MHP iktidarı emeklimize hızır gibi yetişecek, elinden tutacaktır.

Emekli kardeşim hüznülenme, MHP kuşatmayı yara yara geliyor.

Emekli kardeşim göz pınarlarından yaş süzülmesin, bükülen belini doğrultmak için MHP engelleri aşı aşı, iftiraları kıra kıra geliyor.

Türk milleti bu kez gür bir sadayla MHP diyor.

Zalimin hakkından gelmek için herkes MHP'de buluşuyor.

Millet ayağa kalkıyor ve Milliyetçi Harekette sözleşiyor.

Zorba ve kara düzeni kazımak için MHP yıldırım gibi çakıyor.

Emekli kardeşim ne yapacağım ne yiyeceğim, nasıl alacağım deme; unutma kaderin üstünde bir kader vardır, AKP'yi kovup atacak gücün kaptan köşkünde de üç hilal pırl pırl parlamaktadır.

Meraklanma emekli kardeşim, en yükseğe ulaşmak için en aşağıdan başlanması bir insanlık yazgısıdır. Ve bu kutlu yolculuk yakında nihayet doruklara ulaşacak, seni de kanatlandıracaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi emeklimizi ezdirmeyecek, yalnız bırakmayacak, aç ve açıkta koymayacaktır.

Sözümüz söz, herkesi kucaklayacağız.

Sözümüz söz, Türkiye'yi kurtaracağız, istikrar ve düzeni tesis edeceğiz.

Biz 17-25 Aralık'ın diliyle konuşanlara; 19 Mayıs'ın hukukuyla, 29 Ekim'in kudretiyle, yaşanmış Türk-İslam asırlarının ruhuyla cevap verecek, mazlumun dostu, mağdurun sığınağı, Türklük düşmanlarının kâbusu, Türkiye muhaliflerinin hasmı olacağız.

Muhterem Milletvekilleri,

Bizim her fırsatta dile getirdiğimiz "millet ebed müddet, devlet ebed müddet" çağrı ve beyanı kişilerle kaim olmayan tarihî bir derinlik ihtiva etmektedir.

Bazı dönemleri hariç tutarsak, Türk milleti hiçbir zaman fâni heveslerin, mefkûre yoksunu cüce heyecanların oyuncağı olmamıştır.

Bu toprakları vatan yapan asaletin çıkar hesabı yapmadan, kendi derdine düşmeden geleceği düşlediği, gelecek nesilleri, gelecekteki torunları için yokluklara göğüs gerdiği bildiğimiz gerçekler arasındadır.

Millî Mücadele yıllarında morga yatırılarak kilitlenen, sömürge kayışlarıyla bağlanan ve her kayışın bir zalim tarafından kontrol edildiği Türk milleti şayet küllerinden yeniden doğmuşsa, şayet giydirilen kefeni parçalayarak kalkmışsa bunda en önemli pay tarihten aldığı güçtür.

Türk milleti, kutlu bağrından hiçbir zaman führer, firavun, çar, kayzer, duçe çıkarmamış, çıkmasına da müsaade etmemiştir.

Faşizm, despotizm ve benzeri iptidai yönetim biçimleri bu topraklarda asla kök tutmamıştır.

İmparatorluk geçmişimiz de bile istişarenin, meşveretin önemi her zaman ön planda tutulmuş, padişahların birbirini takip eden tahta çıkış serüvenleri bir kurala bir geleneğe bağlı kalmıştır.

Türk milleti tarih içinde parlamenter sisteme doğru adım adım, kademe kademe mesafe almıştır.

Her rejimin sosyal bir tabanı, siyasal bir kaynağı olduğunu tarih bize teferruatlı şekilde göstermektedir.

139 yıl önce ilan edilen 1.Meşrutiyet'le beraber parlamento geleneği oluşmuş, seçim, temsil, halk iradesi ve demokrasi gibi kavramlar ülke yönetimine nüfuz etmiştir.

23 Nisan 1920 bir bakıma Meşrutiyet Dönemlerinin millî bir yorumu ve hatta devamı niteliğindedir.

Türk milleti parlamenter sistemde karar kılarken; çatısı altında bulunmakla övündüğümüz Gazi Meclis, kurtuluş destanımızın, istikbal mücadelemizin ana karargâhı mertebesine hak ederek çıkmıştır.

Gazi Mustafa Kemal millet iradesine inanarak, feyzini ve ilhamını Türk milletinden alarak bağımsızlığımızın sönmeyecek meşalesini tutuşturmuştur.

Ve Türkiye Cumhuriyeti meydanlardaki zafer nidalarının haklı gururu olarak tarihe mal olmuştur.

Gözümüzü dört açalım; Türk milleti, ruh köküne düşman iç ve dış odaklar karşısında işgal günlerinden daha tehlikeli bir duruma düşmüştür.

Savaşların, kıtlıkların, hastalıkların, küresel operasyonların yiyemediği bu aziz milleti saraya girmiş, saraya çöreklenmiş, saraya tünemiş bir bedbaht yiyip tüketmektedir.

Bereket versin ki, mukavemetimiz sağlam, zalime karşı koyma seciyemiz yüksektir.

2002'den sonraki devrin fecaati, müzakere çığırının sefaleti, teslimiyet hengâmesinin felaketi ruh ve fikir mahkûmiyeti olarak Erdoğan'da vücut bulmuştur.

Artık Recep Tayyip Erdoğan kendisini Türkiye'nin üstünde, Türk milletinin önünde görmektedir.

Var olan tüm totaliter sapmaların yan tesirleri Erdoğan'ın zihnine, iradesine ve basiretine bulaşmıştır.

Ne acıdır ki, Türk milleti iflah olmaz bir despotla, yasa ve Anayasa tanımaz bir şahsiyetle yüz yüze kalmıştır.

Erdoğan Cumhurbaşkanlığına demokrasi sayesinde gelmiştir.

Fakat demokrasiye en büyük nankörlüğü yapmış en büyük zararı yine Erdoğan vermiştir.

Şimdi de başkanlık sisteminin tesisi amacıyla varını yoğunu ortaya koymaktadır.

Hatta öyle ki, Cumhurbaşkanı sıfatıyla meydanlara inmiş, günlük politikaya girmiş, ilki Kırşehir'de olduğu gibi, milletimizden AKP'ye oy istemiştir.

Erdoğan'a kadar görev yapmış 11 cumhurbaşkanının elbette farklı farklı siyasi düşünceleri olmuştur.

Ama hiçbiri bu kadar pervasız, bu kadar kontrolsüz, bu kadar devlet adabını hiçe sayan, üstlendiği yetkiyi kötüye kullanan bir seviyeye düşmemiştir.

Erdoğan'ın 30 Ocak 2015 Cuma günü, Kırşehir'de, toplu açılış bahanesi altında, AKP'nin nam ve hesabına oy istemesi eşine benzerine az rastlanacak siyasi bir kırılma, hukuki bir travmadır.

Bu şahsiyet, "yeni Türkiye ve yeni Anayasa" için Kırşehir'de destek aramış ve de AKP'yi adres göstermiştir.

Erdoğan kendi kişisel kariyer hedefleri, tek adam olmak, diktatörlüğe kaymak için taşıdığı makamın imkânlarını edep ve hayaya sığmayacak ölçüde ucuzlatmıştır.

Ayrıca 31 Ocak günü, Tüm Sanayici ve İş Adamları Derneği Genel Kurulunda da AKP'ye oy dilenmiş, 400'ü alan iktidarın

yeni Anayasa'yı hazırlayacağını yeni Türkiye'nin temel taşlarını döşeyeceğini vurgulamıştır.

Erdoğan'ın meselesi millet değildir.

Erdoğan'ın kaygısı Türkiye değildir.

Erdoğan'ın aklında; işçi, memur, esnaf, sanayici, emekli, çiftçi zaten yoktur.

Varsa da yoksa da derdi koltuk, hedefi Türkiye'yi cehenneme çevirmek, Baasçı anlayışla çevrelemektir.

Şimdi, başkanlık sistemiyle ilgili yorum ve kanaatlerime geçmeden evvel üstüne basa basa diyorum ki, kaçak ve karanlık sarayda oturan Recep Tayyip Erdoğan Anayasa'yı delik deşik etmiştir.

Bir kez daha Anayasa suçu işlemiştir.

Ve sicilinde beyaz nokta kalmamıştır.

Hatırlarsanız, 10 Ağustos 2014 öncesi defalarca Erdoğan'dan Cumhurbaşkanı olmaz, olamaz demiştim.

Yine aynı noktadayım, yine aynı görüşteyim, yine aynı yerdeyim.

Recep Tayyip Erdoğan'dan Cumhurbaşkanı olmaz, cumhura baş olmak bu zihniyete asla yakışmaz, yakışmayacaktır.

Diyeceksiniz ki, ama Erdoğan şu anda Cumhurbaşkanlığı koltuğunda oturmaktadır.

Millî Vicdanlara sığmayacak karar, tercih ve işlerin içinde olan; Türk milletini AKP'ye oy veren-vermeyen şeklinde kategorik

olarak ayırıp tarafsızlığı bilerek, isteyerek, kasten gözden çıkararak bu adamdan, sorarım sizlere, Cumhurbaşkanı olur mu?

Anayasa'nın 104. maddesi bakınız ne diyor: "Cumhurbaşkanı devletin başıdır. Bu sıfatla Türkiye Cumhuriyeti'ni ve Türk Millet'inin birliğini temsil eder; Anayasa'nın uygulanmasını, Devlet organlarının düzenli ve uyumlu çalışmasını gözetir."

Peki Erdoğan devletin başı mıdır, yoksa AKP'nin fiili eş başkanı mıdır?

Erdoğan Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Türk milletinin birliğini mi temsil etmekte, yoksa AKP'nin vesayet mihrakı, hırsızın uğursuz vasi merkez midir?

Türk milletinin birliğini temsil eden ve kendine Cumhurbaşkanı diyen bir şahıs, nasıl olurda Kırşehir'de ve TÜMSİAD Genel Kurulunda bir siyasi parti lehine oy istemiştir?

Böyle bir dünya nerede vardır?

Demokrasiyle yönetilen, hukukla sınırları çizilmiş herhangi bir ülkede bu tip bir küstahlığa nasıl tahammül edilecektir?

Böyle bir devlet nerede kalmıştır?

Yine de ben size söyleyeyim; Kuzey Kore'ye bakınız görünüş haricinde Erdoğan'ın tıpkısının aynısını göreceksiniz.

Körfez ülkelerine, Sudan'a ve diğer bazı Afrika ülkelerine bakınız, Erdoğan benzerlerini mutlaka bulacaksınız.

Milliyetçi Hareket Partisinin geleneğinde, devletin başıyla siyasi polemiklere girmek gerçekte ve gerekmedikçe yoktur.

Ancak Erdoğan artık bizi mecbur bırakmış, konumundan kaynaklanan saygınlığını da nezdimizde kaybetmiştir.

Bizi en çok düşündüren en çok rahatsız eden bir başka husus ise Erdoğan'ın Anayasa'nın 103. maddesine göre ettiği yemini arka arkaya, sayısız kere çiğnemesidir.

Yeminleri bozmak Erdoğan'da alışkanlık hâlini almıştır.

Tekrar hatırlatmak gerekirse, Erdoğan 28 Ağustos 2014 günü TBMM'de özetle demişti ki; "Türkiye Cumhuriyeti'nin şan ve şerefini korumak, yüceltmek ve üzerime aldığım görevi tarafsızlıkla yerine getirmek için bütün gücümle çalışacağıma Büyük Türk milleti ve tarih huzurunda, namusum ve şerefim üzerine and içerim."

Doğrusunu isterseniz, hayret etmemek, bu acıklı hâle ah çekmemek elde değildir.

Şu sorunun cevabını bilen varsa hemen söylesin, yoksa söz gümüşse sükût altındır diyerek dilini kıssın: Üzerine aldığı görevi tarafsızlıkla yerine getirmek için millet ve tarih önünde namus ve şeref üzerine yemin eden Erdoğan; namustan ne anlamakta, şereften ne çıkarmaktadır?

Tarafsızlık kozasını yırtıp gözünü kan bürümüş gibi AKP adına oy talep eden Erdoğan, bundan sonra olsa olsa ruh heybesinden düşürdüğü namus ve şeref kristallerini arayıp da bulamayan bir kişi olarak hatırlanacaktır.

Şeref gibi bir derdi olmayanın Türkiye Cumhuriyeti'nin şerefini savunması beyhudedir.

Yemin bozan, yeminden dönen, yeminleri değirmen gibi öğüten birisinin Türk milletinin birliğini temsil etmesi de akla hakaret, zekâya ihanettir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Malumlarınız, Türkiye'de şu an iki sıcak gündem konusu vardır:

Birincisi PKK'nın yan kuruluşu HDP'nin barajı aşır aşamayacağı, her iki hâlde de doğacak sonuçlar, bir diğeri Erdoğan'ın başkanlık sistemi hakkındaki zorlamaları, propaganda ve algı operasyonlarıdır.

HDP'nin Yunanistan'daki Sriza'ya benzeyip benzemediği, bir eş başkanının da Çıpras'a özenip özenmediği kendi karanlık gündemlerinin ana konusu olup bizi de ilgilendirmeyecektir.

Bildiğimiz bir şey varsa o da şudur: Yunanistan'da iktidara gelen Sriza'nın bölücülük yaptığına, Yunanistan'ı parçalamak için taşeronluk akıntısına kapıldığına dair henüz bir emare ortaya çıkmamıştır.

Çıpras'ın Yunan tezlerinden vazgeçtiğine dair bir kanıt da yoktur. Bununla birlikte Kıbrıs ile ilgili yeni açıklaması, Barbaros gemisinin çekilmesine dönük eleştirel bakışı çok yenidir.

Bu nedenle Türkiye'de Sriza kuluçkasına yatanlardan 7 Haziran'da Çıpras çıkacağını zannedenler sanıyorum hayal âlemine fazlaca dalanlar ve darı ambarı düşü görenlerdir.

Bu odakların, Çıpras olmaya değil de çıbanbaşı olmamaya gayret etmeleri hiç olmazsa kendileri adına hayırlı bir gelişme olarak teyit edilecektir.

Gündemin ikinci sıcak konusu deminden beri vurguladığım gibi başkanlık modelidir.

Erdoğan tüm yatırımını 7 Haziran sonrasına yapmaktadır.

Eğer AKP, TBMM'de Anayasa'yı değiştirecek bir sayısal çoğunluğa ulaşırsa, AKP başkanlık modelini getirecek, yani Türkiye'de rejim ve sistem değişikliğine gidecektir.

Aslında Erdoğan'ın Anayasa değişikliğindeki asal gayesi başkan olabilmektir ve bu yolla anayasal sınırlarını katbekat aşmıştır.

Erdoğan-AKP-PKK-İmralı arasında tam teşekküllü bir al ver sürecinin çoktan kurulduğu anlaşılmaktadır.

Hatırlarsanız, Recep Tayyip Erdoğan 10 Ağustos 2014 Cumhurbaşkanı Seçimi öncesi rakibini küçültmek, küçük düşürmek için devamlı surette vazoyu, saksıyı, monşer gibi ithamlarda bulunmuştu.

Rahmetle andığımız merhum şairimiz Arif Nihat Asya'dan mülhem diyebilirim ki, vazoyla saksıyı bırakalım da çiçekler söylesin, çiçekler itiraf etsin.

Ve nitekim milletimiz her şeyi görmüş, anlamış, idrak etmiş, niyet sahiplerini tanımıştır.

Bugünlerde vazonun kim olduğu, saksılığa kimin özendiği, çoban kulübesine yatıp krallık, emirlik, şahlık rüyaları görenin kimliği sanıyorum iyice berraklaşmıştır.

Erdoğan başkanlık modelini işaret ederek; hızlı gitmekten bahsetmektedir, demek ki bugüne kadar yavaş kaldığını kabullenmiştir.

Seri kararlar almaktan bahsetmiştir, demek ki alınan kararlar hep gecikmiştir.

Türkiye başkanlıkla yönetilirse, muasır medeniyetler seviyesine çıkacakmış.

Çok başlılık ayaklarımızı prangaya vuruyor, süreci ağırlaştırıyormuş.

Başkanlık sistemi olsaymış, ülkemiz bugünkü noktanın çok ilerisinde olurmuş.

Mevcut sistemde, üçlü kararnameyle iktidarın istediği bir kişiyi bürokraside belli bir makama getirmek zor oluyormuş.

Yargı engeli varmış. Ve bunlar parlamenter sistemin eksikleriymiş.

Başkanlık sistemi gelirse bunların hepsi aşılacakmış.

Erdoğan zannederim, aklına ne gelmişse esmiş, savurmuştur.

Dünyada şu anda G20 ülkeleri içerisinde, 10'unun başkanlık sistemiyle yönetildiğini vurgulayan ve buna özenen Erdoğan'dır.

En ileri demokrasi ülkesi olarak Amerika'yı gören, burada da nevi şahsına münhasır başkanlık sisteminin uygulandığını belirten Erdoğan'dır.

Ve Erdoğan geçmişten bugüne her zaman başkanlık sistemini savunduğunu iddia etmiştir.

Sonrada kalkmış, "Türkiye'de muhalefetin hepsini kastediyorum, bugüne kadar ne dediysek hep onlar aksini söylemiştir. Biz beyaz dediysek, onlar siyah demiştir." diyerek bir kez daha yakayı ele vermiştir.

Doğrudur, Erdoğan'ın beyaz dediğine siyah, siyah dediğine beyaz deriz, aksi hâlde kendimizle çelişir, mazimizle ters düşeriz.

Çünkü Erdoğan'ın beyazı aldatma, siyahı ise vahim bir tuzaktır.

Geçmişten bu yana başkanlığı savunduğunu söyleyen ve özellikle ABD'yi örnek gösteren Erdoğan ya hafızasını sildirmiş ya da yalancılardan piri olmaya tam olarak karar vermiştir.

1993 yılında, 2.Cumhuriyet tartışmalarıyla ilgili hazırlanan ve Başak Yayınlarından çıkan çalışmanın 431. sayfasında Recep Tayyip Erdoğan, başkanlıkla ilgili sorulan soruya bakınız ne diyor:

Lütfen dikkat buyurunuz; "Başkanlık sisteminin ortaya çıkışı bir özentinin sonucu ya da Amerikan emperyalizminin bize bir tavsiyedir."

Sayın Erdoğan hâlâ yüzün kızarmayacak mı? hâlâ aldatmalarından vazgeçmeyecek misin? Hâlâ başını sarayın duvarlarına vurup nerede bu alo Fatih, nerede bu Serok Ahmet demeyecek misin?

Aziz milletim, AKP'ye oy veren muhterem kardeşlerim; biz hangi Erdoğan'a inanalım; "Başkanlık emperyalizmin tavsiyesidir." diyen Erdoğan'a mı, yoksa "Amerika'da, Fransa'da var ne olacak." diyen Erdoğan'a mı?

Biz hangi Erdoğan'a itibar edelim; "Başkanlık sistemi olmuş olsaydı, yatırımlar noktasında da altyapı, üstyapı, insana yönelik yatırımlarda da çok daha başarılı neticeler alırız." diyen Erdoğan'a mı, bir zamanlar "Başkanlık özentidir, Türkiye buna hazır değil." diyen Erdoğan'a mı?

Türk milleti kaç Erdoğan'la muhataptır?

Yazık değil mi yapılanlar, günah değil mi kırılan umutlar?

Birleşik Krallığı yarı başkanlık olarak gören bu ümmi yuvasının sevenleri başkanlığın, yarı başkanlığın ne olduğunu kerrat cetvelini öğretir gibi öğretsin, yoksa dünya âleme gerçekten rezil olacaktır.

29 Ocak'ta TRT'de basın mensuplarının sorularını cevaplayan Erdoğan aynı zamanda Anayasa Komisyonu Başkanı Sayın Burhan Kuzu'nun yazdığı kitabı da referans göstermiş, yine çuvallamıştır.

Bize göre Erdoğan bu kitabı kesinlikle okumamış, okuduysa da kafası basmamıştır.

Sayın Kuzu, "Her Yönü ile Başkanlık Sistemi" isimli eserinin 37 ve 38.sayfalarında altı çizilmesi gereken şu bilgilere yer vermiştir:

"Bazı ülkeler başkanlık rejiminden esinlenerek bazı kurumsal düzenlemeler öngörmüş iseler de bunların hiçbirisi ABD önderliğindeki sürekliliği sağlayamamıştır. Bu ülkelerde rejim, ya Hükûmet darbeleri ile son bulmuş ya da rejimler otoriter nitelikli başkancıl rejimlere dönüşmüştür".

Devam ediyor Sayın Kuzu; "Başkancıl rejimlerin en belirgin özelliği devlet başkanlarının yönetimdeki etkinliği ve iktidarın kişiselleşmesidir. Güney Amerika'da kurulan başkancıl sistemler, Kuzey'de kurulan başkanlık sisteminden çok farklı olarak dizayn edilmiştir. Bunun sonucu olarak da Güney'de diktatörlüğe kolayca dönüşebilmiştir."

"Yüce Divana evet deseydik siyasi hayatımız biterdi." diyen Sayın Kuzu, kitabını sanki inkâr edercesine konuşmuş ve "Başkanlık sisteminin tadına doyum olmaz." demek zorunda kalmıştır.

Dünya üzerinde, ABD dışında, başkanlık sistemiyle düzlüğe çıkan, istikrarı yakalayan ülke sayısı yok denecek kadar azdır.

Erdoğan'ın istediği, Kuzu'nun kitabında itiraf ettiği başkancıl sistemdir.

Kuvvetler ayrımını tehdit olarak gören Erdoğan bütün erkleri elinde toplamak istemektedir.

Ve istenen bu sistem diktatörlüktür, demokrasinin ara dönemi, Türkiye'nin kuruluş felsefesinin temelden yıkımıdır.

Erdoğan üniter yapıyı tasfiye ederek, bebek katiline ve kriptolu telefonlarla görüştüğü Kandil'deki terör şeflerine eyalet yönetiminin, yani özerkliğin sözünü ve senedini vermiştir.

Az önce değindiğim çalışmanın 422. sayfasında; Erdoğan, "Kürtler biz ayrı yaşamak istiyoruz derlerse." diye başlayan bir soruya verdiği cevap aynen şöyledir:

"Bu durumda belki Osmanlı eyaletler sistemi benzeri bir şey yapılabilir."

Takip eden soruda ise bağımsızlığın istenmesi hâlinde görüşü sorulmuş; Erdoğan'da, "Bu toprak üzerinde böyle bir bağımsız bir yapıyı kurma kudreti varsa kurar." türünden hiçbir vatan evladının onaylayamayacağı şekilde ve tıpkı PKK'lıların ağzıyla cevap vermiştir.

Erdoğan Türkiye'nin kalesine gol üstüne gol atıyor.

BOP'un süvarileri, BOP'un uşakları Türkiye'yi çatır çatır çökertmek için tuzak kuruyor, dinimizi sömürüyor, milletimizi kemiriyor, birliğimizi, dirliğimizi havaya uçuruyor.

Aziz milletim, yeter artık demek için neyi ve hangi zamanı bekliyorsun?

Görmüyor musun, felaket kapımızda, uçurum dibimizde.

Anlamıyor musun, ihanetin tahtakuruları tıkr tıkr etrafımızda.

Erdoğan haramı yedi, demokrasiyi yedi, özgürlükleri yedi, tarihî yedi, millî kimliği yedi, dur demezsek devleti ve milleti de yemek üzeredir.

Fason ve fotokopi Başbakan ise üç maymunu oynamakta, orada burada selamla vakit kaybetmekte, başkanlık tartışılırken çıtını çıkarmadığı gibi seçimden sonra İzmir'e Başbakanlık ofisi açmaktan bahsetmektedir.

Bu Başbakan'ın sözde mahcup danışmanı, verdiği mülakatlarda, "Cumhuriyet'in bu hâliyle devam etme ihtimali yoktur." demektedir.

Ve kamçı yemiş, çifte yemiş gibi konuşmayı sürdürerek, PKK'nın yüksek pazarlık gücüne sahip bulunduğunu, Öcalan canisinin de tarihe geçecek bir lider olduğunu utanmadan, sıkılmadan açıklamaktadır.

Bu ehli salip kadrosuna sesleniyorum, bu işgal artıklarına, bu Millî Mücadele hazımsızlarına diyorum; kuruluşunda payınızın olmadığı Türkiye Cumhuriyeti'ni size yiktirmayız, size böldürmeyiz.

"Hukuk mu kanun mu; ben hukuk diyorum." diyen Erdoğan, tasalanma, hukuk karşısında iki büklüm olacağın günler elbette gelecektir.

Bu da çok uzak değildir.

Başkanlık sistemi olsaydı Türkiye uçardı diyorsun, 12 yıl Türkiye'yi sürüm sürüm süründürdün. Dert etme bunun da faturası önüne koyulacaktır.

Merkez Bankasına faiz indir baskısı yaparak dövizı fırlattın, vatandaşlarımızın, özel şirketlerin canını yaktın, döviz lobisine hizmet ettin. Mesele yapma, biraz daha sabret yaptıklarının bedelini etrafınla birlikte ödeyeceksin.

Türkiye'yi korku parantezine aldın, önüne gelen sanatçıyı, oyuncuyu, öğrenciyi, vatandaşımızı korkuttun. Ama senin de korkacağın, titreyeceğin günler yakındır.

Türk milleti korkuları gömecek, 7 Haziran'da senin ve çetenin yakandan kavrayacak, yakandan tutacaktır.

Milliyetçi Hareketin nefesi hainlerin, haram yiyenlerin, Cumhuriyeti yıkmak için kuyruğa girenlerin ensesindedir.

8 Şubat 2015 Pazar günü, Kırşehir'de, "Nefesimiz Ensenizde Olacak" temalı açık hava toplantımızda milletimizle kucaklaşacak, Erdoğan'ın ve AKP'nin oyunlarını, tezgâhlarını bir bir anlatmak için Anadolu bozkırlarına koşacağız.

Daha önce söylediğimiz gibi Erdoğan nerede miting yaparsa biz orada olacağız ve bunu karşılıksız bırakmayacağız.

Endişeye mahal yoktur, Türk milletinin verdiği mesaj ve müjde hepimizin ruhunu ısıtmaktadır.

Bu vatanın kara bağrında sıra dağlar gibi duranlar vardır ve manevi destekleri arkamızdadır.

Küfre karşı duracağız, batıla susmayacağız.

Ağızları küresel merkezlerde mühürlenip aramıza Truva atı gibi sokulanlara eyvallah etmeyeceğiz.

Meriç kıyısındaki en hakir kum tanesinden Ağrı Dağı yamacındaki en fakir deve dikenine kadar bütün memleketi tutsaklıktan kurtaran millî ruh hamd olsun ki, Milliyetçi Hareket Partisine hâkim olmuştur.

Türkiye himayesiz, başıboş değildir; himaye edecek, milletini ufukların ufkuna çıkaracak, zirvelerin zirvesine uçuracak irade Milliyetçi Hareket Partisidir.

Son olarak Erdoğan'ın bir sözüne daha temas edip, konuşmamı bitireceğim.

Bu zihniyet, 27 Ocak günü, muhtarlarla yaptığı toplantıda; "Siz Türkçü parti zannediyorsunuz, ama bakıyorsunuz onlar aslında üst akla çalışıyorlar." demiştir.

Erdoğan, bu üst aklın hüviyetini, neye benzediğini aydınlatmazsa, bizim üst akla çalıştığımız iddiasını ispatlamazsa namerttir.

Üst aklın duldasında yıllar geçiren, küresel türbülânsta her şeyini yitiren Erdoğan, söylediği sözleri ispatlamazsa müfteridir.

Bu düşüncelerle konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

10 ŞUBAT 2015

Muhterem Milletvekilleri,

Kıymetli Misafirler,

Değerli Basın Mensupları,

Parti Meclis grubumuzun haftalık olağan toplantısına başlarken sizleri muhabbetle selamlıyor, en içten sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Konuşmamın başında şu açık gerçeğe kararlılıkla temas etmek isterim ki, demokrasi ile ekonomi birleşik kaplar gibidir.

Bunlardan biri diğerinden aşağıda veya yukârda olamayacaktır.

Demokrasinin yara aldığı, demokratik kültürün yozlaştığı bir ülkede ekonominin güvencede kalması ve istikrara kavuşması akla ve bilime aykırıdır.

Toplumsal güven sarsılıyor, gelecekle ilgili beklentiler bozuluyorsa elbette ekonomi bundan olumsuz şekilde etkilenecektir.

Hukukun gölgelendiği, adaletin askıya alındığı, sosyal ve siyasal gerilimlerin tırmandığı bir ülkede ekonomik denge ve düzenden bahsetmek de saflıkla eş anlamlıdır.

Türkiye'miz maalesef böylesi bir girdabın, böylesi fasit bir dairenin içinde bocalamaktadır.

Uzunca süredir ekonomi bıçak sırtındadır.

Makro ekonomik parametreler tehlike sinyalleri vermektedir.

Yaşanan ekonomik temelli sıkıntı ve açmazlar hükûmetin iddialarını tümünden yalanlamakta, tümünden rafa kaldırmaktadır.

Acı gerçekler iktidarın ipliğini pazara çıkarmaktadır.

Örtülemez, kapatılamaz, saklanamaz devasa sorunlar Başbakan ve hükûmetinin siyasi aldatma ve kandırma mekanizmasını çürütmektedir.

Kaygıyla izliyoruz ki, Türkiye'nin ekonomik güvenliği, ekonomik dinamizmi, ekonomik direnci sorumsuz ve savurgan iktidar tarafından devamlı zayıflatılmaktadır.

Fakat Başbakan hâlâ hayal tacirliğine, ezberlediği klişe ve şablon ifadelerle süslediği umut satıcılığına devam etmektedir.

Davutoğlu geçtiğimiz hafta sonu, Uluslararası Finans Enstitüsünce İstanbul'da gerçekleştirilen bir konferansta bildik boş sözlerine, malum kalıplaşmış açıklamalarına yenilerini eklemiştir.

Nitekim milletimiz işsizlikten âdeta kırılırken, geçen yıl Türkiye'nin istihdam konusunda çok başarılı olduğunu ve 1 milyon 500 binin üzerinde yeni istihdam oluşturulduğunu mahcubiyet duymadan iddia etmiştir.

Hükûmet zihniyeti iş bulmada bu kadar başarılı bir noktada ise, milyonlarca vatandaşımızın işsiz güçsüz kalmasını nasıl açıklayacaktır?

Başbakan yandaşlara iş bulmayı marifet görüyorsa, hakkı vardır; bu alanda eline kimse su dökemeyecektir.

Başbakan eşe dosta, akrabaya, bakan yakınlarına ballı ve bol kazançlı iş kapıları açmakla övünüyorsa, yine diyecek bir şey yoktur; hakikaten de bu konuda ustalık belgesi alacak seviyelere gelmiştir.

Fakat hiçbir torpili ve hatırlı tanıdığı olmayan; tutacak dalı, sırtını yaslayacak arkası bulunmayan masum insanlarımız işsizlik zulmüyle mücadele etmektedir.

Sınav yolsuzluğu yapan çeteler alın teri döken kardeşlerimizin hakkını gaspetmekte, haklarını yemektedir.

Bir yanda Erzurumlu yoksul Mehmet, bir işe girmek, geleceğini kurtarmak, yuva kurup milletine ve ülkesine faydalı olmak için gece gündüz çalışırken; diğer yanda yan gelip yatan asalak ve tembel yandaşlar kolaylıkla işe yerleştirilmektedir.

Bir yanda Manisalı Ayşe “Elim ekmek tutsun.” arayışıyla aylarca KPSS sınavlarına hazırlanıp ümitle çalışıp didinirken; diğer yanda hırsızlar soru çalmış, erkenden köşeyi dönmüştür.

Öte yandan atanamadığından zorlu hayat şartlarına ve çileye katlanan öğretmenlerimizin çığılığını işiten de olmamıştır.

Başbakan'ın vicdanlara sığmayan bu hazin gerçekleri bilmemesi, duymaması, öğrenmemesi mümkün değildir.

Aksi takdirde ülke gerçeklerinden tamamen kopmuş olacaktır ki, bunun da vebali taşınamayacak kadar fazladır.

Davutoğlu gayrisafi yurt içi hasılanın neredeyse 800 milyar doları geçtiğini söylemekte, kişi başına düşen millî gelirin de 19 bin doları aştığını iddia etmektedir.

Zannederim son günlerdeki siyasi tartışmalardan ve sarayın müdahalelerden nevre dönmüş, ayarı kaçmıştır

Yine de sormadan geçemeyeceğim, Davutoğlu kişi başına düşen gelir rakamını söylerken ciddi midir?

Türkiye hangi arada 19 bin dolarlık kişi başı gelire ulaşmıştır?

Sayın Davutoğlu, senin aklın başında mıdır?

4 Şubat 2015 tarihinde TESK heyetine kaçak ve karanlık sarayda hitap eden Cumhurbaşkanı, kişi başına gelirden "Şu anda 10 bin doların üstüne çıktık." demiştir.

Hatırlarsanız, aynı Erdoğan 3 Nisan 2012 tarihinde TBMM Grup toplantısında bu rakamın 10 bin 444 dolar olduğunu ifade etmişti.

2014 yılında 10 bin 537 dolar olan kişi başına düşen gelirin, 2015'in ilk aylarında volkan gibi patlayarak 19 bin dolara çıkması, patenti Davutoğlu'na ait ve sırrını hiç kimsenin bilmediği hesap ve matematik yöntemlerinin bir sonucu olsa gerektir.

Çamur Ahmet, bu kez de Cebir Ahmet olmuş çıkmıştır.

IMF'nin 2015'te ülkemizin kişi başına düşen millî gelirin 11 bin 18 dolara çıkacağını tahmin etmesi henüz çok yenidir.

Ekonominin belirli bir kişi başına gelir düzeyine ulaştıktan sonra oraya sıkışıp kalması şeklinde tanımlanan orta gelir tuzağı Türkiye'yi çoktandır tesiri altında tutmaktadır. Bu açıktır.

Tasarruf ve yatırım düzeyi azsa, imalat sanayinde gelişme yavaşsa, emek piyasası zaaf geçiriyorsa, sanayi yetersizse orta gelir tuzağı kaçınılmazdır.

Durum böyleyken Başbakan neyin artışından, kimin gelirinden, hangi parlak başarıdan bahsetmektedir?

Geliri astronomik ölçüde artan vardır; bunu en iyi bilen doğal olarak Davutoğlu'dur.

Servetine servet katan sonradan görme kaymak tabakanın, rüşvetçilerin, soyguncuların kimler olduğunu pek tabiidir ki Davutoğlu bilmektedir.

Birkaç gündür, Birleşik Krallık menşeli bir bankanın İsviçre koluyla ilgili çarşaf çarşaf medyaya yansıyan haberler hepimizin dikkatini çekmiştir.

Söz konusu bankanın, usulsüz ve ahlak dışı para transferlerine ev sahipliği yaptığı ileri sürülmektedir.

1988-2007 yılları arasında 188 ülkeden 120 milyara dolara yaklaşan 30 binden fazla hesaplara ilgili sızıntı ülke ve dünya gündemine oturmuştur.

Ayrıca bu bankada 2 bin 711 Türk vatandaşının 3,5 milyar dolara yakın parasının bulunduğu anlaşılmaktadır.

İşin daha da tuhaf yanı, AKP iktidara geldiğinde Türk vatandaşlarına ait 800 hesap varken, 5 yıl içinde bu sayı 2 bin 711'e çıkmıştır.

Muhtemelen şu anda bu miktar daha da fazladır.

Her şey meydandadır; AKP, durmak yok çalmaya yüzünüzce devam demiştir.

Başbakan İsviçre bankalarına kaçırılan paraları, açılan gizli hesapları baz alarak kişi başına düşen millî gelir hesabı yapıyorsa, emin olunuz ki, açıkladığı rakam çok eksik ve yetersizdir.

Sadece saraya baksa, saraydaki şahsın milyar dolarlarını düşünse, etrafını şöyle bir süzse zenginleşmenin, gelir yükselişinin tüm yönlerini açıklıkla görecektir.

Ne var ki gerçekte artan gelir değil, haram ve hıyanettir.

Artan gelir değil, işsizlik, yoksulluk ve sefalettir.

17-25 Aralık lobisi Başbakan'ın vicdanını törpülemiş, dilini mühürlemiş, baştan ayağa esir almıştır.

Bu yüzden Davutoğlu'nun şuur kapakları kapanmış, basiret penceresi örtülmüştür.

Buna rağmen Davutoğlu bizimle mahcup olacağı, altından kalmayacağı polemiklere girmeye yeltenmektedir.

Davutoğlu, şahsımın aritmetikle, geometriyle uğraştığını, piramitler, elipsler çizdiğini geçtiğimiz hafta değişik zeminlerde söylemiş, biraz da paralelle ilgilenmemi tavsiye etmiştir.

Bize tavsiye vermeye, akıl öğretmeye kalkan ve cüret eden Davutoğlu'na diyorum ki; aritmetikle uğraşan ve geometriye kafa yoran asıl sen ve çevrendir.

Allah'a şükür biz küp yapıp içini haram lokma ile doldurmadık.

Allah'a şükür etrafımızda ne yamuk ne de ahlaksızlıkla yamulan namert gördük.

Yanımızda ne ihanetten dört köşeye dönmüş millet hasımları, ne de kalbi silindire çevrilmiş şeref fukaraları bulduk.

Siz kendinize bakın, kendi derdinize yanın kendi çukurunuzda birbirinizle uğraşın.

Sayın Davutoğlu 12 yıl boyunca paraleli çizen siz, doğrudan sapan siz, 17-25 Aralık çemberine sığan siz, PKK'nın simetrisi olan siz, Oslo'da ihanet karesine giren siz, Türkiye'ye BOP prizmasından bakan yine sizsiniz.

Onun için Sayın Davutoğlu, sen git de saraydaki abin gelsin; karşımıza 17-25 Erdoğan ıksın.

Muhterem Arkadaşlarım,

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Merkez Bankasına dönük eleştirileri Türkiye ekonomisini sallamış, bilhassa dövizin tansiyonunu yükseltmiştir.

Erdoğan'ın faizin enflasyona yol atığını iddia eden görüşü ve Merkez Bankasını kum torbasına eviren pervasızlığı milletimize ilave külfetler yüklemiştir.

Öyle ki Erdoğan konuştukça döviz tırmanmış, atıp tuttukça dövizin ateşi artmıştır.

Enflasyona göre faizin ayarlanamayacağını ve yüksek faizin yüksek enflasyona neden olacağını söyleyen Erdoğan ekonomiyi günlerdir zora sokmaktadır.

Merkez Bankasını hedef alan Erdoğan; "Kendine eki düzen ver, dalga mı geçiyorsun, neyi bekliyorsun, mesajdan nasibini almamış." sözleriyle güvensizlik ve tedirginliği tetikleymiştir.

Bir ay bile dolmadan Türk lirasındaki değer kaybı % 10'nu bulmuştur.

Yıllık enflasyonun % 7,24 olduğu bir ülkede bunun anlamı bellidir ve bütün oklar tek kelimeyle gizli devalüasyonu göstermektedir.

Geçtiğimiz Ocak ayında fiyatlar % 1,10 oranında artmış, mutfak enflasyonu ise yıllık % 12,61'e ulaşmıştır.

Erdoğan sözde faiz lobisine karşı mücadele verirken, döviz lobisine hizmet etmiş; döviz borçlusu özel sektör şirketlerini ve vatandaşlarımızı zarara ziyana sokmuştur.

Bu kapsamda özel sektör firmalarının borcu öz kaynaklarının % 175'ine ulaşmıştır.

Erdoğan huzursuzluk çıkarmakta, belirsizliği teşvik ve tahrik etmektedir.

Keremeti kendinden menkul bir şekilde, faiz-enflasyon oranı arasında kurduğu sakat mantık ilişkisi insanımıza anında fatura edilmektedir.

Erdoğan'ın Latin Amerika ülkeleri ziyareti öncesi Atatürk Havalimanı'nda düzenlediği basın toplantısında; "Doların alçalması-yükselmesi, bu süreci değerlendirmek bana ait bir şey değil." demesi tamamen sorumsuzluk örneğidir.

Merkez Bankasına saldıran, faizin aşağılara çekilmesini dayatan, piyasaları ve yabancı yatırımcıları endişelendiren Erdoğan, dövizin pahalalanmasında bir numaralı suçludur.

Döviz borçlusu vatandaşlarımız Erdoğan'ın şamarını yemiştir.

Döviz cinsinden yükümlülükleri bulunan şirketler Erdoğan'ın ceremesini çekmiştir.

"Merkez Bankası yönetemiyorsa hesabını verecektir." diyen Erdoğan, sanki süttten çıkmış ak kaşıktır.

Ortada vahim bir yanlış, cehalet ürünü bir zorlama vardır.

Çıkan dövizin hesabını ahlaken önce Erdoğan vermelidir.

Merkez Bankasına hükûmet cenahından da arka arkaya tenkit gelmektedir.

Öyle bir hava estirilmiştir ki, hükûmet faiz insin derken, Merkez Bankası buna yanaşmamakta, faiz lobisine hizmetkarlık yapmaktadır.

Madem ekonominin temel kaideleri görmezden gelinmektedir; o hâlde Erdoğan ve vesayet altındaki hükûmet Merkez Bankası Kanunu'nda değişiklik yaparak faizle istediği gibi oynayabilecektir.

Bu konuda önlerinde bir mâni hâl yoktur.

Güçleri varsa, gözleri kesiyorsa, yürekleri yetiyorsa bir kanun değişikliği yaparak faize son darbeyi indirebileceklerdir.

Açıktır ki, piyasada geçerli olan faiz oranı Merkez Bankasının belirlediği politika faiz oranından çok fazladır.

Faiz inerse, bizim de ilke olarak benimsediğimiz budur, yatırım ve üretimin önü daha da açılacak, ucuz krediye ulaşım imkânı kolaylaşacaktır.

Fakat bu oluyorken, vatandaşlarımızın aşırı borçlanmasını ve talepteki yoğunlaşmayı hesaba katmak; düşen faizden dolayı artacak olan döviz fiyatının nerede duracağını iyi kestirmek lazımdır.

Siyasi baskılarla inen veya inecek faizin yan tesiri olarak; cari açık büyüyebilecek, buna bağlı olarak enflasyon yukarı tırmanacaktır.

Çoktandır kredibilitesi zedelenen Merkez Bankası, tüm ihtimalleri dikkate almak, en iyi seçeneği belirlemek durumundadır.

Bankanın döviz rezervindeki artışı geçmişte meydan meydan anlatan, bununla da kalabalıkların gözünü boyayan Erdoğan, esasta bunun faiz eseri olduğunu bilmeyecek kadar ya kara cahil ya da fırsatçıdır.

AKP hükûmeti faiz lobisinin içimize yerleştirdiği, rantiyecilerin beslediği, para baronlarının sırtını sıvazladığı karaborsa ve kapkaççı zihniyettir.

Bugün Erdoğan yüzünden döviz artmakta ve memurumuz kaybetmektedir. Çünkü maaşları erimektedir.

Sayıları 12 milyonu aşan işçilerimiz kaybetmektedir, çünkü ücretleri buharlaşmakta, kendilerine çok görülen kıdem tazminatı reel olarak azalmaktadır.

Emeklilerimizin umutları solmakta, esnafımızın uykuları kaçmaktadır; çünkü dövizin bedelini ödeyecek onlardır.

Şirketlerin bilançoları bozulmaktadır; çünkü döviz kurundaki her artış girdi maliyetlerini yükseltmektedir.

Bize göre Recep Tayyip Erdoğan suç işlemiş, ekonomik tetikçilerin eline koz vermiş, Türkiye üzerinde hesabı olan mihraklara destek sağlamıştır.

Türkiye ekonomisi imdat çağrısı vermekte, rüşvet ve yolsuzluk faillerinin emellerine mahkûm edilmektedir.

Erdoğan, paralel diyerek ve bir ara "Zaten battı." suçlamasıyla malum bir Bankanın yönetimine kanunsuz şekilde el koydurmuştur.

Ekonominin kuralları yok sayılmakta, vatandaşlarımızın ekonomik güvenliği, ekonomik ihtiyaçları ve ekonomik talepleri dikkate değer görülmemektedir.

Erdoğan gerilim mucidi, kavga meraklısı, kutuplaşma mimarıdır.

Erdoğan'ın olduğu yerde ekonomi belini doğrultamayacaktır.

Biliniz ki, AKP'nin iktidarında ekonomi düzlüğe çıkamayacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi doymayan, giymeyen, gezmeyen, gülmeyen milyonların hakkını ve alacağını savunmak için iktidar olacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, dövizden canı yanmış, faizden takati kesilmiş, sömürüden nefesi daralmış, borçtan bunalmış aziz vatandaşlarımızın tercümanı olmak maksadıyla iktidara ulaşacaktır.

"Memurum, ama baskı ve eziyet görüyorum, ayın başını getiremiyorum, geçinemiyorum." diyenler bilsin ki, MHP ümittir.

"İşçiyim, toplu sözleşmelerde hakkım verilmiyor, köle gibi çalıştırılıyorum." diyenler, unutmasın ki MHP onlar için vardır.

MHP Türkiye için elini taşına altına koymaya kararlıdır. MHP Türk milleti için göreve hazır, iktidar sorumluluğunu taşımaya inançlı ve muktedirdir.

Değerli Milletvekilleri,

8 Şubat 2015 Pazar günü Kırşehirli kardeşlerim bizlere kucakını açmış, muhteşem bir katılımıla "Nefesimiz Ensenizde Olacaktır" temalı açık hava toplantımızın şölen havasında geçmesini sağlamışlardır.

Bu toplantımızın hazırlık aşamasında emeği bulunan başta Kırşehir İl Başkanlığımız olmak üzere, bütün dava arkadaşlarıma huzurlarınızda teşekkür ediyor, desteklerinden dolayı Kırşehirli kardeşlerime şükranlarımı iletiyorum.

Bedeli ne olursa olsun, Milliyetçi Hareket Partisi haksızlığın karşısındadır.

Milletimizin huzurunu kaçırmaya, birliğini ve dirliğini kundaklamaya azmetmiş kim olursa olsun, Milliyetçi Hareket Partisinin nefesi onların ensesindedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihsel yürüyüşünü engellemeye, Türk milletinin tarihsel varlığını yıkmaya kasteden, teşebbüs eden, etmeyi aklından geçiren her zaman bizi karşısında bulacaktır.

Erdoğan'ın, Cumhurbaşkanı makamının vicdani, hukuki ve manevi ağırlığına aykırı davranması cevapsız bırakılmayacaktır.

Anayasa'nın 104. maddesinde ifade edildiği gibi, Cumhurbaşkanı devletin başı olup, Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Türk milletinin birliğini temsil etmektedir.

Bu aynıyla yaşanmış Türk asırlarının mirasıdır.

Anayasa'nın uygulanmasını, devlet organlarının düzenli ve uyumlu çalışmasını gözetmek de Cumhurbaşkanı'na ait bir görevdir.

Ne var ki, Latin Amerika ülkelerinde turist gibi gezen Erdoğan devletin ve milletin birliğini temsil etmekten uzaktır.

Üstelik Anayasa'nın uygulanmasını gözetmesi gerekirken, sekteye uğratmakta, sabote etmekte, hukuka suikast düzenlemektedir.

Erdoğan başkan olabilmek, diktatörlüğünü tescilleyebilmek amacıyla AKP'ye oy istemekte, 400 milletvekilinin düşünü kurmaktadır.

“Türkiye için, milletimiz için, geleceğimiz için, başkanlık sistemi istiyorum.” sözleriyle gerçek niyet ve özlemini saklamaktadır.

Hükûmet Sözcüsü Başbakan Yardımcısının “% 50 oy alıyoruz. Fakat diğer % 50’de nefret seziyorum. Kamplaşma var. Türkiye yönetilebilir olmaktan çıkabilir.” sözleri aslında Erdoğan’a örtülü bir suçlama, dolaylı bir ikazdır.

“Başkanlık sistemi olsaydı, bugün çok farklı yerlerde olurduk” diyen Erdoğan, ülkemizi siyasi kamplaşmanın doruklarına çıkarmış, demokrasiyi aşındırmış, bireysel hak ve özgürlükleri budamıştır.

Türkiye'nin başına böyle bir Cumhurbaşkanı gelmemiştir.

“Alışılmış Cumhurbaşkanı olmayacağım.” diyerek yetki alanlarını geçen, göreviyle ilgili sınırları aşan Erdoğan, Türkiye'nin sinir uçlarıyla oynamaktadır.

Tamamen kendisine odaklanmış, tamamen kirli çamaşırlarını aklamının hevesine kapılmıştır.

92 yıllık Cumhuriyet döneminde gelmiş geçmiş hangi Cumhurbaşkanı bu kadar frensiz, kontrolsüz, kuralsız hareket etmiştir?

Birliği temsil etmekle görevli bir Cumhurbaşkanı, bir parti adına ne zaman oy istemiş, alenen miting organize etmiştir?

Erdoğan bizim Cumhurbaşkanı yeminin muhtevasını bilmediğimizi iddia etmektedir.

Anayasa'nın 103. maddesinde yazılı olan yemini okuması, yazması, idraki olan herkes bilmekte ve okumaktadır.

Biz okuyunca tarafsızlık üzerine edilen şeref ve namus yeminini görüyoruz, peki Erdoğan okuyunca ne çıkarıyor, neyi anlıyor?

Erdoğan tarafım demekte, milletin tarafında durduğunu söylemektedir.

O hâlde millet Erdoğan için ne ifade etmektedir?

AKP'ye oy istemekle; tarafsızlık, adamlık ve demokratik olgunluk nasıl bağdaşacaktır?

Erdoğan, "Davet ediliyorum gitmeyecek miyim." diye sormaktadır; biz de diyoruz ki, gitsen de siyaset yapmayacak, AKP'nin propagandasına tevessül etmeyeceksin.

Herkese eşit mesafe koyacak, devletin başı olmaktan kaynaklanan sorumluluklarına leke sürmeyecek, sürdürmeyeceksin.

Eğer ki, ısrarla siyasi üsluba devam eder, AKP lehine konuşmalarını sürdürürsen, bilesin ki, nefesimiz 17-25'in derin izleriyle kararmış kalın ensenden ayrılmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Öteden beri Erdoğan'ın yetiştirdiği ve palazlandığı ideolojik muhit Cumhuriyet'in temel değerleriyle zıtlaşmakta, ters düşmektedir.

Millî ilke ve emanetler bu çevrelerin üzerinde titredirdiği değerler sıralamasında ilgiye layık bulunmamıştır.

Yüce dinimizi istismar ederek her dönemde mevzi ve mevki elde edenler, yıllar yılı milletimizin tertemiz duygularını siyasi malzeme yapmışlardır.

Milliyetçi Hareket Partisini bu kesim ve siyaset anlayışlarından ayıran çok bariz farklar olduğu da kuşku götürmez bir gerçektir.

8-9 Şubat 1969'dan beri sürdürdüğümüz vatan ve millet mücadelemizde hep doğruları söyledik hep millî olduk, her zaman samimi davrandık.

46 yıl önce milliyetçilik, yalnızca bir aydın hareketi olmaktan çıkmış, Anadolu'da millet evlatlarının gönlüne yerleşerek hem siyasallaşmış hem toplumun en ücra köşelerinde taban tutmuştur.

Dokuz Işık olarak adlandırılan ilkelerimiz ile toplumun ve devletin her alandaki temel sorunları bir tanıma oturtulmuş ve çözüm yolları önerilmiştir.

1970-1980 arasında Milliyetçi Hareket,

- "Millî devlet-güçlü iktidar" kavramı ile siyasal duruşunu;
- "Dik baş, tok karın ve mutlu yarın" sloganı ile sosyal hedefini;
- "Türk-İslam ülküsü" kavramı ile inançlarımızla kimliğimiz arasındaki kaçınılmaz bağı sistemleştirmiştir.

Bizim milliyetçiliğimiz, Türk milletinin tarih içerisinde yoğrulmuş olan millî değerleriyle, çağın birikimi olan gelişmeleri birlikte yaşatmayı millî ile evrensel, yerel ile küreseli birlikte değerlendirmeyi esas almıştır.

Türkiye, her gün yeni bir alandan millî hayatımıza giren ve etkileyen yabancı akım ve tesirler karşısında çaresiz değildir.

Haricimizde gelişen süreçleri lehimize çevirmenin yolu tarihî tezlerimiz olan millî devlet ve güçlü iktidarı savunmak ve sahip olmaktan geçmektedir.

Millî devlet, parçalanmaya çalışılan üniter yapının ve millî kimliğin siyasal güvencesidir.

Güçlü iktidar ise her yönden esen yerli ve küresel operasyonlara karşı milletimizi korumanın ve geliştirmenin yegâne vasıtasıdır.

Ve biz 46 yıldır millî devleti savunduk, güçlü iktidarı amaçladık.

İki binli yıllar başlarken dile getirdiğimiz "yeni bir yüzyıla sözleşme" yapmaktan muradımız ve kastımız da buydu.

Ama ne yazık ki son 13 yıla yakındır teslimiyetçi, tavizkâr ve korkak bir iktidar ülkemizi heba edilmiştir.

Türkiye'yi teslimiyetçiliğe götürmek isteyenlerin Milliyetçi Harekete yönelttikleri husumetin bir de bu açıdan değerlendirilmesinde yarar vardır.

Sözünü ettiğimiz bu sözleşme, Türkiye'nin ve Milliyetçi Hareketin birikim ve iddialarının sınırlarımızın ötesinde meydana gelen küresel gelişmelerle buluştuğu bir alanı tanımlamaktadır.

Bu tanım içinde partimiz;

- Çağın ekonomik, teknolojik ve siyasi alanda yükselen dalgalarıyla karşılaşmayı,
- Türk siyaset alanını, gelişen toplumun ihtiyaç ve taleplerine göre biçimlendirmeyi,
- Toplumun siyaset, medya ve ekonomi ilişkilerini demokratikleştirmeyi,
- Ülkemizi küresel rekabete açacak ekonomik büyüme ve performansı ortaya koymayı,
- Yıllardır yaşadığımız millet ile devlet arasındaki kaynaşma sorunlarını ve temsil sıkıntılarını mutlaka aşmayı,

• Ve nihayet milletler mücadelesinin acımasız arenasında Türk milletini yükseltmeyi, zirveye çıkarmayı hedeflemektedir.

Biliyoruz ki, yabancı başkentlerin sunduğu kurtuluş reçeteleri Türk milletini bir adım ileri götüremeyecektir.

Bu konuda sayısız deneyimimiz hasil olmuştur.

Ve her zaman söylediğimiz gibi, tek çözüm, tek çare; dünyaya "Türkiye" merkezli bakmak, geleceği "Türkçe" okumak ve insanlığa "Türk-İslam" kültürüyle dokunmaktır.

Böyle bir siyasetle; yalnızca Türkiye'yi değil soydaşlarımızı, din kardeşlerimizi ve yardım eli bekleyen mazlum milletleri de kurtaracak yeni bir ruh dirilecek, Türkiye ve komşu coğrafyalar daha huzurlu olacaktır.

İnanıyorum ki, tarihte büyük devletler kurmuş ve bu potansiyeli defalarca göstermiş olan Türk milletinin bugün her evde, her ocakta, her ailede yaşattığı medeniyet kudreti onu saklı durduğu yerden çıkaracak beceriyi ve kuvveti aramaktadır.

Asırları aşmış milletimizin önündeki temel sorun alanları temizlediğinde, bağımsız düşünmesini önleyen bağlar, telkin ve kompleksler kaldırıldığında yeniden küresel bir güç olmasının önünde hiçbir engel kalmayacaktır.

Bizde yeniçağın dinamiklerini kavrayacak ve millî yorum getirecek azim, hırs ve başarı iradesi fazlasıyla mevcuttur.

Yeter ki milletimiz fırsat versin, yeter ki önümüzü açsın.

Türk milliyetçileri olarak sorumluluk bilincini herkesten fazla duyan, duymak mecburiyetinde olan insanlar olduğumuzun farkındayız.

Biliyoruz ki, yeni gelişme ve dinamikleri kavrayamayanlar, gerekli atılım ve dönüşümleri başaramayacak ve hatta anlamlandıramayacaktır.

Zira 18. yüzyılda başlayan gelişmeleri ve tehlikeleri zamanında fark edip kavrayamamış olmanın bedelini, iki yüz yıl süren bir "geri kalmışlık" süreciyle Türkiye çok ağır bir şekilde ödemiştir.

Ve hâlen de ödemeye devam etmektedir.

Geleceği belirleyen değil, başkalarının belirlediği geleceğe doğru sürüklenen bir milletin istikrara kavuşması, beka ve payidarlığını temin etmesi imkansızdır.

Biz geleceğin dünyasında kimliğimizle, kültürümüzle, kardeşliğimizle, tarihimizle, dilimizle ve dinimizle yer almak istiyor, bağımsız, kuvvetli, küresel bir güç olmuş Türkiye'yi inşa etmeyi amaçlıyoruz.

Bunun için emperyalist bir proje, küresel bir tasarım olan AKP'den kurtulmak ön şarttır.

Ve elbette ardından millete adanmış 46 yıllık tecrübe ve şerefli bir mazinin içinden süzülerek gelen Milliyetçi Hareketin iktidara gelmesi de Türkiye'nin kurtuluşu demek olacaktır.

İnsanımızın yaşadığı her sorun siyasetimizin ilgi ve çözüm sahasındadır.

Milliyetçi Hareket Partisi 78 milyonun tamamına sevgi ve bağlılıkla yaklaşan ve Türk siyasetine milliyetçi perspektif ve soluk getiren büyük bir okul, inançlarıyla var olmuş millî bir ekoldür.

Geçmişte bahsettiğimiz gibi, Milliyetçi Hareket Partisi'nin siyaset anlayışının; öznesi insan, nesnesi devlet, yüklemi demokrasi, cümlesi ise millettir.

Biz iktidara hazırız, Türkiye'yi yönetmeye tüm donanımızla kararlıyız.

Değerli Milletvekilleri

Kamuoyunda iç güvenlik paketi olarak bilinen kanun tasarısının görüşülmesi AKP tarafından ertelenmiştir.

Dileğim bu tasarının Meclis gündemine hiç alınmaması hiç getirilmemesidir.

Anayasa'ya aykırı olan, hukuk devleti prensiplerini iğfal eden iç güvenlik paketinin polis devletini tesis edeceği, can ve mal güvenliğini sakatlayacağı kuşkusuzdur.

AKP'nin maksadı molotof atanları, maske takanları cezalandırmak değildir. Eğer hedef buysa hiçbir güvenlik görevlisinin elini tutan yoktur.

Teröristler bırakınız molotofu, elinde uzun namlulu silahlarla korkusuzca dolaşmakta, önüne gelene şiddet uygulamaktadır.

AKP, korku devletinin yasal kılıfını hazırlamaktadır.

AKP, azdırdığı teröristleri bahane göstererek muhalif sesleri kısma, demokratik tepkileri bastırmaya çalışmaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi İç Güvenlik Yasa Tasarısı'nın çok tehlikeli sonuçlara meydan vereceğini gördüğünden esastan itiraz etmektedir.

Başbakan hafta sonu, partisinin İstanbul İl Kongresinde, adımın Devlet olduğunu, ama devlete sahip çıkmadığımı, İç Güvenlik paketi'ne niçin hayır dediğimi, neden Vandallarla tenkit ettiğimi sormuştur.

Davutoğlu için atış serbesttir, mikrofon müsaittir, nasılsa kendisini çılgınca alkışlayan bindirilmiş kıtalar hazırdır.

Sayın Davutoğlu, bilmiyorsan sana öğreteyim; adım Devlet olduğu kadar devletime sahip çıkarım, milletime asla toz kondurmam.

Biz yıllar evvel ya devlet başa ya kuzgun leşe diyorken; biz yıllarca Türk devletinin izzet ve iffetini savunuyorken acaba sen neredeydin, nerelerde geziyordun?

Vandallarla, iş birlikçilerle, ihanetten vicdanları kapkara olmuş hainlerle düşüp kalkan sensin ve hükûmeti'ndir.

Sayın Başbakan, hatırlarsan 13 Ocak 2015'de Meclis grubunda şöyle söylemiştin:

"Paris'te bulunduğumuzda Avrupalı olarak konuşuruz, Semerkant'ta, Buhara'da Hoca Ahmet Yesevi gibi konuşuruz, Şam'da, Bağdat'ta, Mekke'de evladiresul olarak konuşuruz, Saraybosna'da, Üsküp'te Evlad-ı Fatihan gibi konuşuruz."

Sayın Başbakan itiraf ediniz, İmralı'da canibaşıyla konuşurken bölücü mü oldunuz?

Açıklayınız, Kandil'de PKK'yla aynı masayı paylaşırken terörist mi kesildiniz?

Çok şükür biz her yerde olduğumuz gibi konuşur, konuştuğumuz gibi oluruz ve Müslüman Türk olarak âleme sesleniriz.

Sayın Davutoğlu, sana ve zihniyetine her yerde farklı farklı yüzlerle konuşma konusunda başarılar dilerim. Yüzünüzün de kızarmayacağını çok iyi bilirim.

Adım gibi yaşatmaya ant içtiğim bu ülkeyi sizlere bırakmayacağım, tezgâhlarınızı, senaryolarınızı inşallah başınıza yıkacağım.

Bu da size Devlet sözü olsun.

Konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, Cenab-ı Allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun diyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

17 ŞUBAT 2015

**Değerli Milletvekilleri,
Saygıdeğer Misafirler,
Sayın Basın Mensupları,**

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken sizleri sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Şüphesiz konuşmamız ve üzerinde titizlikle durmamız gereken çok fazla konu başlığı vardır.

Her zaman olduğu gibi, milletimizi yakından ilgilendiren meseleleri kararlı bir şekilde ele almak, etraflıca tartışmak durumundayız.

Kabul ve itiraf edelim ki, Türkiye'nin pek çok sorunu, oldukça fazla açmazı vardır.

AKP'nin her yanı tel tel dökülen mefluç politikaları ülke ve millet hayatını terörize etmekte ve zehirlemektedir.

Toplumsal cinnet, ekonomik felaket, siyasal hezimet, ahlaki vahamet birbirine eklenerek Türkiye'yi köşeye sıkıştırmakta, milletimizin nefesini kesmektedir.

Bunun yanında sosyal ve ekonomik çalkantı devamlı kamçılanmakta, devamlı körüklenmektedir.

Türkiye, hepimizi endişeye sürükleyen bir şiddet döngüsüne, vahşet sürecine kilitlenmek üzeredir.

Mersin'in Tarsus ilçesinde, akıl almaz yöntemlerle, en aşağılık şekilde katledilen Özgecan kızımız nasıl bir cinnetle nasıl bir şiddet seliyle karşı karşıya kaldığımızı göstermiştir.

Öncelikle Özgecan evladımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Kederli ailesinin acısını yürekten paylaşıyor, bu hunhar cinayeti lanetliyor ve katillerin en ağır düzeyde cezalandırılmasını temenni ediyorum.

Ailesinin ve hepimizin başı sağ olsun diyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Kadına yönelen şiddet dalgasının, masum canlara kasteden canice saldırıların niçin bu kadar yaygınlaştığını mutlaka araştırmak ve yorumlamak zorundayız.

Toplumsal huzurumuza musallat olan bu kanlı ve vahşi tablonun arkasındaki perde aralanmadıkça maalesef Özgecanların kaybını engellememiz ihtimal dahilinde değildir.

Şiddet bir sonuçtur ve sebepleri gün yüzüne çıkarılıp tedavi edilmedikçe acıklı hadiseler vicdanları kanatmaya devam edecektir.

Bizim için çok mühim olan bu konuyla ilgili yapacağım değerlendirmelere geçmeden evvel, Türkiye ekonomisiyle ilgili bazı

kanaatlerimi açıklamak, düşüncelerimi sizlerin ve aziz milletimin bilgisine sunmak arzusundayım.

Bildiğiniz gibi, dün Kasım 2014 dönemine ait işsizlik verileri ilan edilmiştir.

Ülke genelinde 15 ve daha yukarı yaştaki işsizlerin resmî sayısı 3 milyon 96 bine ulaşmış ve bu kapsamda ki işsizlik oranı da % 10,7 olarak gerçekleşmiştir.

2014 yılı Şubat ayı itibarıyla, işsizlik oranını hesaplamada yeni bir yöntemle geçildiğinden işsiz sayısının çerçevesi kurnazca daraltılmıştır.

AKP hükûmeti ayak oyunları, bayat numaralarla işsizliğin üzerini örtmekte, gerçek manzarayı gizlemektedir.

Yine de mızrak çuvala sığmamaktadır.

İş aramayıp çalışmaya hazır olanlarla birlikte mevsimlik çalışanları resmî işsiz sayısına ilave ettiğimizde karşımıza hakikaten de iç karartan bir tablo çıkmaktadır.

Kim ne söylerse söylesin, toplam işsiz sayısı 6 milyona yaklaşmakta ve her evi her haneyi ateş gibi sarmaktadır.

Sosyal ve ekonomik istikrarsızlığı besleyen sayıları 2 milyonu aşan Suriyeli sığınmacılar ise işsizliği daha da kemikleştirmektedir.

Gençler işsiz, analar, babalar, çocuklar ümitsizdir.

İşsizlik sorununu çözmeden, çözme gibi bir niyeti de bulunmayan, iş ve aş umutlarını karşılamaktan bihaber AKP hükûmeti tam bir başarısızlık markasıdır.

Kadınların iş gücüne katılma oranı % 33,9'dur.

Herhangi bir sosyal güvencesi olmayan ve kayıt dışı çalışma grubunda bulunanların oranı % 35'e yaklaşmıştır.

2014 yılı üçüncü çeyrekte % 1,7; dokuz aylık dönemde % 2,8 artan ekonomik büyüme yeni iş sahaları oluşturmaktan çok ama çok uzaktır.

İşin bir başka düşündürücü tarafı da, çalışma çağındaki nüfusumuzun sadece 25 milyon 874 binin istihdam ediliyor olmasıdır.

Gelişmiş ülkelerle mukayese ettiğimizde bu rakam oldukça düşük ve yetersizdir.

Takdir edersiniz ki, bir ekonominin başarısı çalışma istek ve arayışında olan insanlara sağladığı veya sağlayacağı iş imkânlarıyla doğru orantılıdır.

Bu itibarla AKP'nin ekonomi politikaları duvara toslamakla kalmamış, milyonlarca vatandaşımızı işsiz, güçsüz ve gelirsiz bırakmıştır.

İşsizlik herkesi kavurmaktadır, ama AKP yalana, riyaya, toz pembe hayal tacirliğine devam demektedir.

İşsizlik musibeti milletimizin bağrını delmektedir, ama Davutoğlu hâlâ istihdam oluşturduk hikâyelerinden medet ummaya devam etmektedir.

Kaçak ve karanlık saraya gelince "İtibardan tasarruf olmaz." bahanelerine sığınan, konu işsiz kardeşlerimiz olunca bütçe dengelerini hatırlayan, "Gelişmiş ülkelerde de işsizlik var, ne

yapalım." diyen 17-25 Aralık çetesinin failleri milletimizin hak ve nafakasını çarçur ederek çoktan günaha batmışlardır.

Bugün Malatyalı Ahmet işsizse bunun müsebbibi rüşvet ve yolsuzluk şebekesidir.

Bugün Diyarbakırlı Kerim, İzmirli Filiz, Trabzonlu Dursun, Yozgatlı Mehmet, Mersinli Ali, Tekirdağlı Kağan işsiz kalmışsa bunun vebali haram yiyen, istismar faciasını inkâr küstahlığıyla sürdüren AKP zihniyetinin sırtındadır.

Kahveler işsiz kardeşlerimizle dolup taşıyorsa, sokak araları işsizlerden geçilmiyorsa, birkaç kişinin istihdam edileceği işlere binlerce insanımız müracaat ediyorsa suçlu bellidir, sorumlu ortadadır.

AKP; yakın, yandaş, hısım, dünür ve akrabalara iş bulma, bunları işe sokma, yağmadan pay verme hususunda beceriklidir.

AKP; kul hakkını yemede, insan şeref ve onurunu çiğnemedede, hazine kaynaklarını, millet varlıklarını ulufe gibi dağıtmada rakipsizdir.

Yolsuzluk, yoksulluk ve rüşvet mekanizmasının mimarı AKP'dir.

Aldatma, kandırma, kapkaç ve karaborsa siyasetinin müellifi de AKP'dir.

Bize göre işsizlik bir kader, kaçınılmaz bir akıbet değildir.

Milliyetçi Hareket Partisi işsizliği yenecek kuvvet ve azme ziyadesiyle sahiptir.

Rabbim izin verir, aziz milletimiz destek ve yetkiyi sağlarsa, işsizlik muhasarası yarılacak, yolsuzluk saldırısı, yoksulluk taarruzu kesif bir bozgun yaşayacaktır.

Aç ve açıkta kim varsa elinden tutacağız.

İşsiz ve darda kalan kim varsa, elimizi uzatacağız, gönlümüzü açacağız.

Gelir dağılımındaki korkunç adaletsizliği giderip, orta sınıfa soluk aldıracağız, zenginden fakire doğru gelir transferi sağlayacağız.

İşsizliği önlemek için;

Her yıl sürdürülebilir nitelikli yüksek ve kesintisiz ekonomik büyümeyi,

Bu büyümenin üretime, yatırıma ve istihdama yol açmasını,

Toplam varlığı 80 milyar lirayı aşan işsizlik sigortası fonunu işsizlikle mücadelede etkin kullanmayı ve fon gelirinden amacı dışına çıkarılarak hazineye aktarılan 11,5 milyar lirayı tekrar iade etmeyi,

İşsizlik ödeneğinden yararlanma şartlarını esnetmeyi ve çok sayıda kardeşimizin yararlanmasını,

4/C'lilere kadro vermeyi,

Kamuda çalışan taşeron işçileri kadrolu yapmayı,

Kadınlarımızın işgücüne katılımını teşvik etmeyi,

Emeklilikte yaşa takılanlarla ilgili biriken sıkıntıları gidermeyi,

İhtiyaç sahibi her aileden en az bir kardeşimize iş imkânı sağlamayı,

Atama bekleyen öğretmenlerimizin şikâyet ve feryatlarını dindirmeyi,

Kamuda boş kadrolara atama yapmayı, üniversiteyi bitirmiş evlatlarımızın yüzünü güldürmeyi mutlaka başaracağız, mutlaka yapacağız.

Biz de teslimiyet yoktur. Bu nedenle işsizliğe teslim olmayacak, boş tesellilerle avunmayacağız.

Biz de atalet yoktur. Buna karşılık adaletli bölüşüm bizim işimizdir, hakça paylaşım bizim görevimizdir, külfet ve nimette ortaklık kurmak bizimle tecelli edecektir.

Biz mazeret üretmeyeceğiz, üreten ekonomi, çözüm üreten ekonomi, yenilik peşinde koşan ekonomi, bilgi ve teknoloji temelli ekonomi, nihayetinde de yaralara merhem olan ekonomi yönetimini tesis ve temin edeceğiz.

İnanıyoruz ki söz ağızdan bir kere çıkacaktır.

Dürüstlük, verdiği sözde durmak her babayiğidin de harcı olmayacaktır.

Yapacağımız şeyleri söyler, başaracağımızın garantisini veririz.

Çünkü Türk siyasetinin 46 yıllık çınarına, Türk-İslam ruhunun yılmaz bekçisine, Türkiye sevdasının simgeleşmiş burcuna başka türlü de yakışmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Geçtiğimiz hafta 2014 yılına ait Yaşam Memnuiyeti Araştırması TÜİK tarafından açıklanmıştır.

Mutlu olduğunu beyan edenlerin oranı 2013'de % 59 iken, bu oran 2014'de % 56,3'e gerilemiştir.

Başka bir deyişle nüfusumuzun yarıya yakını esasen mutsuz ve huzursuzdur.

Türkiye'nin mutluluk konusunda da kutuplaşması hayra alamet görülemeyecektir.

Gerçekte ise mutlu azınlıkla mutsuz kalabalık arasındaki makas günden güne açılmaktadır.

Bugün ülkemiz nüfusunun resmî olarak % 15'i, yani 12 milyona yakın vatandaşımız yoksulluk sınırının altındadır.

Ne var ki, hayatın bizatihi akışına baktığımızda bu rakamın daha da fazla olduğunu söylemek mümkündür.

Sürekli yoksulluk riski altında bulunan aşağı yukarı 10 milyon vatandaşımız bulunmaktadır.

Nüfusumuzun % 39,7'si sızdıran çatı, nemli duvar, çürümüş penceresi olan konutta oturmaktadır.

Yine nüfusumuzun % 42,2'si ısınamamakta, % 65,4'nün de taksit ve borcu bulunmaktadır.

Son yedi yıllık zaman zarfında, nüfusumuzun % 12,1'i borçlanmak durumunda kalmıştır.

Dikkatinizi çekiyorum, sayıları 38 milyon avaran vatandaşlarımız beklenmedik bir harcamayı karşılamaktan uzaktır.

Sayıları 58 milyonu aşan vatandaşımız yıpranmış ve eskimiş mobilyalarını dahi yenilemekten mahrumdur.

Toplam sayısı 5 milyona yaklaşan asgari ücretle geçinen kardeşlerimiz sosyal ve ekonomik krizin pençesindedir.

2014 yılına ait verilerle söylessek, asgari ücret aldığı hâlde eşi çalışmayan ve karnını güç bela doyuran 2 milyon 200 bin kardeşimiz, 3 ve üzeri çocuğu bulunan 872 bin insanımız çaresizlikle boğuşmaktadır.

2 milyon taşeron işçimiz eziyet görmekte, zulüm altında âdeta inlemektedir.

Ucuz iş gücü maliyeti arayışıyla temellenen ve kar hırsı uğruna yaygınlaşan taşeron uygulaması AKP iktidarı döneminde günden güne bırakınız artmayı, tek kelimeyle azmıştır.

Kısaca özetlediğim bu Türkiye resminin neresinde zenginlik, neresinde refah ve gelişme vardır?

Milyonlarca insanımız sefalet şartlarında yaşarken haram üzerine dikilen, israfla çatısı örülen kaçak ve karanlık saraya sessiz kalmak mümkün müdür?

Ayakkabı alamayan, ekmek bulamayan, şu kış kıyametten palto bile giyemeyen fakir fukaranın hakkına göz dikmek, elindeki avucundaki sömürmek hangi ahlaka hangi insanlığa sığacaktır?

İşine gelmeyince dünyada yalnızlığı umursamadığını söyleyen, yeri gelince de Hz. Mevlana'nın pergel benzetmesini ilham alarak fıldır fıldır dünyayı dolaştığını iddia eden Erdoğan'ın haram ve hezimet sultanı nereye kadar sürecektir?

Merak ediyoruz, terlemek isteyen Erdoğan, Latin Amerika'nın sıcağını bulunca bol bol terlemiş, güneşin tadını çıkarmış mıdır?

Çocuğunu okuturken saçlarına ak düşmüş kardeşim, akşam eve gelirken market ve pazarı yalnızca uzaktan seyreden değerli

vatandaşım, bu haksız ve ahlaksız yönetimi daha ne kadar görmezden geleceksiniz?

Erdoğan ve Davutoğlu milletimizin sırtından geçiniyor, mazlumların iliğini kurutuyor, helal kazançları aşırıyor hâlâ görmeyecek, tepki vermeyecek miyiz?

Cumhurbaşkanı uçan sarayıyla, devletin parasıyla gezmediği, bol harcırahla görmediği, gitmediği, konaklamadığı yer bırakmamıştır.

Erdoğan milletimizin sayesinde dünya turu atmakta, gökyüzünden yere bir türlü inmemekte, kıtalar arası turistik seyahat acentesi gibi çalışmaktadır.

Türklüğe düşman, Türkiye'ye hazımsız, milliliğe mesafeli, tarihî ve kültürel mirasımıza soğuk ne kadar mihrak varsa son günlerinde sefa sürmekte, yiyip içip eğlenmektedir.

Erdoğan "Ankara'da sadece evrak imzalayan değil, terleyen koşturan bir Cumhurbaşkanı olacağım dediğimde birileri buna karşı çıkıyor. Siz bu başarıyı oturarak mı elde ettiniz size soruyorum?" sözleriyle gezip dolaşmasını izah etmeye kalkışmaktadır.

Erdoğan göçmen kuşlar gibi bir oradan bir buraya uçmuştur da hangi başarıyı elde etmiş, milletimizin hangi ihtiyacını karşılamıştır?

Artan hayat pahalılığı mı azalmış, işsizlik mi yavaşlamış, ülkemizin gücü mü artmıştır?

Ukrayna kriziyle ilgili Belarus'ta toplanan ara bulucu ülkelerden birisi mi olduk, Orta doğu'da, Balkanlar'da, Kafkaslar'da sözümüzü mü dinlettik?

Kimse bize hikâye anlatmasın, zira bizim karnımız boş laflara tok, zihnimiz kuru gürültüye kapalıdır.

Erdoğan dünkü bir konuşmasında, bizi de hedefe koyarak; “Proje desen proje yok, vizyon desen yok, hayal desen o bile yok. Çalışma gayreti zaten hiç yok.” diyerek sanki aktif siyasetin içindeki bir siyasi şahsiyet gibi zıvalamıştır.

Eğer villada soygun paralarını eritmek, yolsuzluk havuzlarında milyar dolarlarla ıslanmak, ayakkabı kutularına devasa rüşveti sıkıştırmak bir projeyse, bizim böyle bir projemiz ne görülmüş ne de görülecektir.

Eğer hırsızlık bir vizyon, ihanet bir misyonsa; biliniz ki, ne böyle bir vizyonumuz, ne de bu şekilde bir misyonumuz vardır.

Türkiye'yi yıkmak, milleti bölmek bir hayal ve gayeyse, biz bu hayalin karşısında dimdik duran Alparslan'ız, biz bu hayasızlığı tepeleyecek Türk milletinin eğilmeyecek başı, bükülmeyecek koluyuz.

Erdoğan; çalışmadan ziyade, aynanın karşısına geçip çalanlardan bahsederse daha samimi, daha sıcak olacaktır.

Erdoğan 2023'ü değil de 17-25'in şifrelerini anlatırsa en azından bir defa da olsa doğru bir iş yapmış sayılacaktır.

Şunu unutmayınız ki, Türk milleti hiçbir kötü emele geleceğini hibe etmeyecek, hiçbir hasis ve despot şahsiyet için gelecek ülkülerinden ödün vermeyecektir.

Türkiye hırsıza, uğursuza, kanun kaçaklarına, yolsuzluk ve hıyanet çetelerine bırakılmayacak kadar değerli ve azizdir.

İnanıyorum ki, Allah'ın yüce kitabında yasakladığı ne kadar kötülük varsa tarafı ve faili olanları millet vicdanı affetmeyecektir.

AKP'yle olan hesabımız mahşere kalmayacak, 7 Haziran'da bu iş kökten ve tümünden bitirilecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Uzunca bir süredir toplumsal şiddet tesirini arttırmaktadır.

Konuşmamın başında ifade ettiğim gibi, şiddet bir sonuçtur ve nedenleri gün yüzüne çıkarılmadıktan, kaynağına inilmedikten sonra uygulanacak tedbirler pansuman işlevi görecektir.

Mersin'in Tarsus ilçesinde, 20 yaşındaki Özgecan kızımızın hunharca katledilişi hepimizi derinden sarsmış, hepimizi hüzne boğmuştur.

Soğukkanlı katiller, burada anlatmayacağım vahşilikle Özgecan'ın canını almış, henüz hayatının baharında aramızdan koparmışlardır.

Bu cinayete yurt çapında büyük bir tepki gösterilmiş, milletimiz haklı ve meşru bir infialle caniyi, yardım ve yataklık yapan suç ortaklarını protesto etmiştir.

Yediden yetmişe herkes Özgecan'a üzülmüş, Özgecan için ağlamıştır.

Bu elim ve kahredici cinayetten sonra, sormamız ve sorgulamamız gereken çok şey olduğu açıktır.

Kadına, kıza, küçücük çocuklara yönelik şiddet niçin bu denli yaygınlık kazanmıştır?

Hiç kimse katil, terörist, ölüm makinesi olarak doğmayacağına göre, hayatın olağan akışı içinde masum bir bebekten azılı bir canavar hâline dönüşmenin sırrı nedir?

Sorun yetişme şartlarında mıdır? Yoksa eğitim, kültür ve toplumsal geleneklerde mi saklıdır?

Eksik bırakılan, yerine getirilmeyen, ihmal edilen, hatta unutilan hangi terbiye ve ahlaki ödevlerdir?

Konunun uzmanları, üniversitelerin ilgili bölümlerinde görev alan akademisyenler ve bilim insanları bugün konuşmayacak, bugün düşünmeyecek de ne zaman dile ve insafa geleceklerdir?

Fertlerdeki psikolojik ve sosyolojik açmazların tahlili, şiddeti doğuran sosyal ve siyasal iklimin analizi isabetle yapılmadan yasa çıkarılsa da anlamı olmayacak, idam cezası getirilse de şiddet durmayacaktır.

2008 yılında, gelinlikle dünya turuna çıkan ve Gebze'de cesedi bulunan İtalyan sanatçının tecavüz edilip boğularak öldürülmesi sorarım sizlere, insanlıkla bağdaşmakta mıdır?

Erdoğan'ın 2009 yılında, Münevver Karabulut cinayetiyle ilgili "Sınırsız, kontrolsüz bir ahlaki erozyonun olduğu yapılanma gerçekten bizi dertlendiriyor. Kendi başına bırakılan ya davulcuya ya zurnacıya" ifadeleri bugünkü duruş ve tutumuyla uyumlu mudur?

Ayrıca 2013 yılında, Nevşehir'in Göreme beldesinde 22 yaşındaki bir Japon kadın turistın öldürülmesi ve İstanbul Fatih'te tecavüz edilerek canı alınan ABD'li bir kadın henüz akıllardan çıkmamıştır.

Ülkemize misafir gelen bu kadınların saldırı ve cinayetlere kurban gitmesi ülke imajını, milletimizin saygınlığını maalesef ki zedelemiştir.

Gazetelerin üçüncü sayfaları kandan, kundaklamadan, taciz ve tecavüz haberlerinden geçilmemektedir.

Kadına şiddet facia ve felaket ötesidir.

Son 10 yılda 7 bin 122 kadın farklı nedenlerle katledilmiş, 5 bine yakın kadın da ne acıdır ki tecavüze uğramıştır.

2008'den bu tarafa kadın cinayetleri, lütfen dikkat buyurunuz, % 1400 çoğalmıştır. Nitekim bu rakamlar sözün bittiğine apaçık işarettir.

Bu çerçevede, 2014'te 294, sadece bu yılın Ocak ayında 20 kadın hayata veda etmiştir.

Burada şiddet istatistiklerini daha da fazlaştırıp sabrınızı zorlamak istemiyorum.

Fakat şunu özellikle bilmenizi temenni ediyorum ki, dökülen kadın kanı, alınan kadın canı medeni toplum iddialarını hepten çürütmektedir.

Şimdiye kadar kadına şiddeti engellemek amacıyla kanun çıkartılmış, ancak bir netice doğurmamıştır.

Toplumsal bilinçlenmeyi arttırmak için kampanyalar tertip edilmiş, toplantılar, paneller, organizasyonlar düzenlenmiş, raporlar hazırlanmış, teessüfle söylemek istiyorum ki bir faydası dokunmamıştır.

Yine taciz, yine tecavüz, yine ölüm ve saldırı vakaları almış başını yürümüştür.

Kadına uzanan ellerin kırılmasını her defasında söyledik, bunun yanı sıra Başbakan da dillendirmiş, herkes, her kesim bu kararlılıkta olmuştur.

Ancak cinayetlerin önüne geçilememiş, saldırıların arkası kesilmemiştir.

Peki, vahşet ve şiddet dili niçin bu kadar hâkimdir?

Kusur kimde, yanlış ve zafiyet nerededir?

Bir defa şunu kabul edelim ki, toplumlar için büyük tehlike geçiş dönemlerinde dengeyi kaybetmektir.

Türkiye'nin en temel sorunu sosyal ve siyasal dengesini yitirdiğinden üst üste tökezlemesidir.

İlave olarak iddialı değişim sloganları tarihî ve kültürel tecrübeyle desteklenmediği, sosyal zeminde karşılık bulmadığı zamanlarda anlam bunalımı, maneviyat krizleri, ahlaki çöküşler ortaya çıkmaktadır.

Hukuk askıda, adalet kenarda ise suç ve suçlu sayısı patlamaktadır.

Toplumsal adalet duygusu göçtüğü anda, yaptırım ve cezalandırma sistemi alabora olduğu takdirde şiddet egemen olmaktadır.

Şimdi herkes idam cezasının tekrar getirilmesiyle ilgili yorum yapmakta, bu konuda iktidar partisi de başı çekmektedir.

AKP toplumsal tepkiyi eritmek, yükselen itirazları emmek için idam tartışmalarının önünü açmaktadır.

Burada çok ciddi bir samimiyet noksanlığı olduğu nettir.

Madem idam cezasına ihtiyaç vardır madem katillerin hak ettiğini bulması istenmektedir; o zaman AKP'nin önüne geçen, engel çıkaran, elini tutan da yoktur, olmayacaktır.

İktidarın karanlıktan el sallaması bize göre amaç ve niyetini gizleyemeye yetmeyecektir.

Başbakan ve partisine sesleniyorum; hadi buyurun, idam cezasıyla ilgili düzenlemeyi hemen hazırlayın ve hemen harekete geçin de ne kadar dürüst ve sözünüzün eri olduğunuzu görelim.

Yürürlükteki hukuk mevzuatında insan öldürenlere, en bayağı ve mide bulandırıcı suçları işleyenlere gerekli ağır cezalar görülmüş, kural ve hükme bağlanmıştır.

Mesele hukuku doğru ve vicdanlara uygun tatbik etmektir.

Suçla mücadele için önce suçu doğuran, bir kişiyi suça iten sosyal, siyasal, psikolojik ve ekonomik kompozisyonu iyi okumak, iyi değerlendirmek zorunluluğu vardır.

Eğer suçu imal eden ana kaynak kurutulmazsa, istediğiniz kadar darağacı kurun, istediğiniz kadar ceza yağdırın; ne yazık ki makûs ve acı verici vakalardan kurtulma şansınız olmayacaktır.

Tarih bize gösteriyor ki, toplumsal karışıklıkların, cinnet ve cinayete kadar varan hadiselerin, suç ve suçludaki artışın sütte gerisinde ana dinamik olarak adaletsizlik, eşitsizlik ve cehalet yatmaktadır.

16 ve 17. yüzyılda Anadolu'da baş gösteren vahim olayların, adına Celali İsyancıları denen toplumsal yıkımın sosyal ve ekonomik dengesizlikten nemalandığı kuşkusuzdur.

Gözünü kan bürümüş suhteler, ipini koparmış asker ve sefer kaçakları, dağları mesken tutmuş çeteler, etrafta kol gezen eşkıyalar, yol kesen, tecavüz eden, insan öldüren, köy basan haydutlar esasen basit adli vakıalar olmayıp sistemik bir problemin eseridir.

Bugün yaşadığımız tramvalar bazı noktalarda düne benzemekte, geçmişî andırmaktadır.

Bir yanda kadına ikinci sınıf insan muamelesi yapıp eşitliği yok saymak, diğeri yanda kadını sadece çocuk doğuran bir göreve indirgemek şiddeti alttan alta beslemektedir.

Bir yanda alenen suç işleyip diğeri yanda mahkemeleri darbeci, paralel, millî irade düşmanı olarak göstermek; dahası yandaş ve siyasilmiş yargı kurmak adalete güveni sekteye uğratmakta, hukukun yaptırım gücünü aşındırmaktadır.

Hırsızlık yapan, hainlik eden güçlü ve arkasını iktidara dayamış yandaşa dışarıda gezmekte, suçlu sıradan bir kişi ise doğrudan cezaevini boylamaktadır.

Sağlıksız sosyal değişme, yönsüz, ilkesiz, ahlaksız ve gayrimillî siyasal önermeler insanımızın kafasını karıştırmakta, kuralsızlık ve hukuksuzluğu tahrik etmektedir.

Totaliter heveslere kapılmış malum simaların tahakküm hırs ve açlığı, aynı zamanda cepheleşmeyi özendiren şiddet üslubu bir bakıma canilere moral aşılamaştır.

Sosyal değişme, nereden geliyoruz, nereye gidiyoruz arayışının niçin ve nasıl sorularıyla genişletilmesidir. Ve tarihî mirasın şuurumuzda formüle edilmesidir.

AKP hükûmeti, sosyal değişmeyi millî ve manevi gerçeklere müzahir olacak şekilde bina edememiş, siyasal dengeyi bozmuş, ekonomik yapıyı kötürüm bırakmıştır.

Bu itibarla toplum şiddete teslim olmuştur.

Erdoğan'ın kavgacı tutumu, kanun tanımaz tavrı, hukuken sübut bulmuş suçları dahi siyaseten karalaması bir süre sonra ters tepmiş, ortaya çıkan sosyal fatura iyice kabarmıştır.

Meksika'da, cinayete kurban giden üç Suriyeli Türkmen kardeşimiz için haklı olarak Obama'ya seslenen ve "Neredesin Başkan?" diye soran Cumhurbaşkanı'na, bizim de "Nereye kadar sürecek bu zulmün Erdoğan?" diye sormak en tabii hakkımızdır.

Bize göre, özünde zalim olanların, zulmü felsefe haline getirenlerin akıl yoluyla insani davranmaları dün mümkün olmamıştır, yarın da olmayacaktır.

Yeni Özgecanların olmaması yeni dehşet verici cinayetlerin yaşanmaması için herkes, bilhassa hükûmet sorumluluk bilinciyle hareket etmeli, ayırıcı ve kutuplaştırıcı siyasal dilini acilen kesmelidir.

Toplumun içinde bulunduğu genel ve şiddetli dalgalanmanın hızla ürettiği genel cinnet hali önlenemezse, Türkiye üçüncü dünya ülkeleri klasmanına düşecek ve içe kapanacaktır.

Bu durumda demokrasi yaşayamaz, millî birlik ve kardeşlik soluk alamaz, ülkemiz ayakta ve bağımsız kalmaz.

Bu yakın tehlike Erdoğan için önemli olmayabilir, Davutoğlu için kayda değer görülmeyebilir.

Fertten cemiyete, aileden millete giden sosyolojik zincirin düzen ve dengesi için her fedakârlığı yapar her taşın altına da elimizi koymaktan çekinmeyiz.

Bundan aziz milletimiz emin olmalı, tüm vatandaşlarımız Milliyetçi Hareket Partisine güvenmelidir.

Muhterem Arkadaşlarım,

AKP ile PKK arasında gerçekleşen dar alandaki kısa paslaşmalar karşılıklı kurulan al ver sürecine uygun olarak mesafe kaydetmektedir.

İktidar, İmralı ve Kandil gelgitinde siyasi namus tapusunu düşürmüş, bebek katilinin eline, ağzından çıkacak zehirli sözlere kendisini ve milletimizi mahkûm etmiştir.

İmralı canisi tarafından hazırlandığı ve 10 maddeden oluştuğu söylenen sözde silahsızlanma çağrısı PKK'nın yan kolu HDP tarafından geçtiğimiz hafta Kandil'e ulaştırılmıştır.

Kamuoyuna yansıyan haberlere göre canibaşı, PKK'dan, 21 Mart 2015 Nevruz Günü, bütün KCK birimlerinin katıldığı bir silahsızlanma kongresi toplanmasını istemiştir.

Sonrasında da müzakerelere geçileceği, yani fiilen yapılan pazarlıkların resmiyete döküleceği iddia edilmiştir.

Siyasal bölücüler günlerdir AKP'yle ortak bir açıklamadan bahsetmektedir.

Bu açıklamanın içeriğini şimdilik sınırlı sayıda kişi haricinde hiç kimse bilmemektedir.

Başbakan'dan bakanlara kadar Hükümet cenahı, iyi şeylerin olacağını, Türkiye'nin bir bahar havası yaşayacağını söylemektedirler.

En son iyi şeyler olacak denildikten sonra, milletimizin nasıl bir kâbus yaşadığı hafızalardadır.

Türk milletinin iradesiyle iktidara gelen AKP, bir terör suçlusuna, otuz bin insanın ölümünden sorumlu ömür boyu ağırlaştırılmış müebbet ceza alan bir katile umut bağlamıştır.

Bu ne kepezektir bu ne utanmazlıktır.

İmralı canisinin iki yıl önce PKK'ya silah bırakma ve sınır dışına çekilme çağrısı ne sonuç vermiştir de bu seferki verecektir?

Türk milletini dağdaki eşkıya ile adadaki çete başının tuzağına düşürmeye kimin ne hakkı vardır?

PKK'nın silah bırakması tek bir şartla mümkündür: O da Türkiye'nin çatır çatır bölünmesi, sözde Kürdistan'ın kurulmasıdır.

Erdoğan ve Davutoğlu bu melanetin sözünü verse de pratikte bir sonuç görmedikten sonra teröristlerin silahlara veda etmesi akla ve mantığa aykırıdır.

PKK bugünkü durumuna kan dökerek, vatan evlatlarını şehit ederek, pusu kurarak, bedenlere mermi doldurarak gelmiş, teslimiyetçi AKP'nin zaaflarından da sonuna kadar istifade etmiştir.

AKP-HDP-PKK ve İmralı canisi arasında süren görüşme ve temas trafiğinin ilk gayesi 7 Haziran Milletvekiliği Genel Seçimidir.

AKP-PKK koalisyonu, seçimden önce sanki her şey güllük gülistanlık olmuş gibi bir hava uyandıracak, kısaca milletimizin umutlarıyla oynayacaklardır.

HDP'nin bağımsız veya parti olarak seçimlere girmesi ise sürdürülen pazarlıklara göre şekil alacaktır.

AKP ile PKK Anayasa'yı değiştirip millî ve üniter devleti parçalama, özerkliği inşa amacıyla hem fikirdir.

AKP ile PKK Öcalan canisinin önce ev hapsi ya da Diyarbakır Cezaevi'ne nakli, sonra da planlanan eyalet yasalarıyla serbest kalması, genel af, bölücülüğü derinleştirecek kimlik ve statü verilmesi bağlamında da hemen hemen aynı görüştedir.

Yani AKP PKK'laşmış, PKK'da AKP maskesi takmıştır.

MİT Müsteşarı'nın siyasete taşınması ise İmralı-Kandil ortak yapımı ve talebidir.

Türkiye Cumhuriyeti hükûmeti'nin illegal bir terör örgütüyle ruhen özdeşleşmesi, tıpatıp kopyası olması olur ve sineye çekilir şey değildir.

Anayasa'yı açalım, yasaları okuyalım, millete soralım; sonuçta bunun bir tek karşılığı çıkacaktır, o da Türkiye'ye ve Türk milletine kapkara ihanettir.

Bu acı verici, gelmişimizi ve geleceğimizi heder edici bir hâldir.

Gerçekte ne silah bırakan görülecek ne terörden vazgeçen bulunacak ne de hain emelleri terk eden olacaktır.

Türk milleti cılkı çıkmış bu miadı dolmuş sahneleri defalarca izlemiştir.

Her defasında kandırılan aziz milletimiz olmuştur.

Erdoğan ve Öcalan başkanlık sisteminde söz kesmiş, bölücü çevrelerden gelen mesajlar da bunu doğrulamıştır.

Türkiye çözülmekte, Türk milleti haince çembere alınmaktadır.

Erdoğan'ın Latin Amerika dönüşü esnasında, silah bırakma çağrısının kısa sürede yapılacağını söylemesi iki yıl öncesine tekrar dönülmesi, aynı ezber ve senaryoların bir kez daha yaşanması demektir.

Cumhurbaşkanı koltuğunda oturan şahıs PKK'ya varlığını adanmış, ruhunu ipotek ettirmiş, çözüme sürecine canını koymuştur.

Bize göre süreç ihaneti teröre Türkiye'yi sunmak, fitneye boyun eğmek, dağdan şehirlere inen bölücülere müsamaha göstermektir.

Süreç ihanetiyle kızışan pazarlıklar PKK'ya göz yummak, İmralı canisine göz kırpmak, kardeş kavgasına açık çek yazmak, federasyona davetiye çıkarmaktır.

Devletin düştüğü ve düşürüldüğü şu duruma bakınız ki;

İmralı canisinin yakalanışının 16. yılında bölücüler polis kordonu altında rahatlıkla gösteri yapmakta, teröristbaşının posterlerini pervasızca taşımaktadırlar.

Molotof, havai fişek, el yapımı bombalarla her yeri savaş alanına çevirenler AKP'nin himaye ve güvencesiyle tahammülleri aşmışlardır.

Devlet yoktur, hükûmet kayıptır, memleket sahipsizdir, Davutoğlu kıvraklıklar göstermekte, Erdoğan ise uçan sarayıyla gezmektedir.

Yakından tanık olunduğu gibi, büyük Türk milletinin kahramanlıkla, akılla ve inançla kurarak vücut, ruh ve anlam verdiği Türkiye Cumhuriyeti'nin ebedî vatanında millî varlığını koruyabilmesi bugün ciddi beka sorunu haline gelmiştir.

Çok şükür, Türk milleti bölücülüğe ve teröre dur diyecek kuvveti kendi bağrından çıkarmıştır.

Bölücülüğe engel olacak muazzam inanmışlığı, yüreklerde tutuşan vatan ve millet aşkını 7 Haziran'da iktidara yine Türk milleti taşıyacaktır.

Bu millet bölünmeyecektir, teminatı Milliyetçi Hareket Partisidir.

İmralı izbeliğinde hazırlanan ihanet taslakları yanıp kül olacaktır, garantör Milliyetçi Hareket Partisidir.

Ankara'nın tarihî emanetleri yaşayacak, Millî Mücadelenin kutlu hatıraları meşale gibi önümüzü aydınlatacak, Mustafa Kemal'in ya istiklal ya ölüm seslenişi hiç susmayacaktır.

Şehit ile caniyi aynı kefeye koyan, katil ile maktulü bir gören siyasi akbabalar, çürümüş kalpler kaybedecek, Türk milleti 7 Haziran'da zafere uyanacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

İç Güvenlik Paketi'nin, tüm karşı çıkış ve itirazlarımıza rağmen Meclis Genel Kurulunda görüşülmesine başlanacaktır.

Terörle Mücadele Kanunundan tutun da Mera Kanununa kadar 21 yasada değişiklik öngören çuvallaşmış tasarının özde güvenlik kaygısıyla hazırlanmadığı ortadadır.

Zira millî güvenliğe tehdit tüm unsur ve çevreler AKP'nin yanında, özelinde, dostluk kümesindedir.

Maskeli veya kravatlı, molotoflu veya havai fişekli, Kaleşnikoflu veya mayınlı teröristler AKP'yle al takke ver külah ilişki içindedir.

Kimin eli kimin cebinde belli değildir.

İç güvenlik kisvesi altında Meclis'e getirilen bu tasarının kanunsuzluğa makyaj, hükümet'in gizli gündemlerine yasal kılıf olduğu malumumuzdur.

Hâkim ve savcılara ait yetkilerin vali, kaymakam ve polislere verilmesi güvenlikle nasıl ilişkilendirilmektedir?

Telefon dinlemelerinde, polise ilk 48 saat için izin almama ayrıcalığı vermenin neresi güvenlidir?

Savcılık kararı olmaksızın 48 saat önleyici gözaltı kararı uygulamasında hangi güvenlik tedbiri gözetilecektir?

Valilere her türlü yasak ve el koyma yetkisiyle birlikte, toplantı ve gösteri amaçlı yürüyüşlerde polisler toplu gözaltına alma ruhsatı vermek demokratik teamüllerle nasıl izah edilecektir?

Kaldı ki, güvenliğimizi tehdit eden her müteceviz eylem ve harekete karşılık hukukun bir yaptırımını vardır, okuma ve yazma bilenlere de açıktır.

Başbakan sahiden de molotof atanı dert ediyorsa, maske takıp terör estirenleri mesele yapıyorsa Türk Ceza Kanunu'na bakması yeterlidir.

Davutoğlu aklınca İç Güvenlik Paketi'ne itirazımızdan dolayı bizi HDP'yle aynı kareye sokmuş, ismimim başına da molotof ve bonzai çirkin sıfatlarını ilişirmiştir.

Sayın Başbakan kendini fazla zorlama, fazla yorulma; kimin HDP'nin kuyruğu, kimin HDP'nin uyuğu, kimin PKK'nın uşağı olduğunu aziz milletimiz gayet iyi bilmektedir.

Bizim HDP ile yan yana gelmemiz kıyamette bile olmayacak bir şeydir. Ama siz ve saraydaki hamisiniz PKK kovanına gireli, HDP'nin çanağından tıka basa yiyeli çok seneler olmuştur.

Sayın Davutoğlu senin sağ gözün İmralı canisi ise sol gözün 17-25 Erdoğan'dır.

Molotof ve bonzai iftirasına gelince; sen bu sözleri ya haplandın da kullandın ya da tehditle söyledin. Sayın Davutoğlu çamur da olsan sen nazik birisin, tavsiyem böyle şeyleri ağzına almaman, bizimle söz düellosuna girmemendir.

İç Güvenlik Paketi'ne haklı olarak karşı olmak şahsımı molotof yapıyorsa, PKK'yla pazarlıklar, teröre diz çökmeler acaba seni ne yapacaktır?

Biz Anzavur Ahmet'i gördük, ama senin gibi Serok Ahmet'i, İmralı'ya mahalle bekçisi durmuş Ahmet'i, saraya vitrin süsü olmuş Ahmet'i ilk kez görüyor ilk kez şahit oluyoruz.

Sayın Davutoğlu, var git işine, bize ilişme; sen saray etrafında dönmeyi dene. Bizimle aşık atamazsın, kalite ve kalibrele bil ki tozumuza bile yetişemezsin.

Bu düşüncelerle sözlerime son verirken, muhterem heyetinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyor, hepinizi Cenab-ı Allah'a emanet ediyor, başarılı bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

24 ŞUBAT 2015

**Değerli Milletvekilleri,
Saygıdeğer Misafirler,
Kıymetli Basın Mensupları,**

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Tam 23 yıl önce Dağlık Karabağ'ın Hocalı kasabasında tarihe kara bir leke gibi geçen soykırım yaşanmıştır.

1992 yılının 25 Şubat'ı 26 Şubat'a bağlayan gecesinden itibaren, Azerbaycan Türklüğü çok ağır çok vahşi bir yıkıma maruz kalmıştır.

Rusların 366. Alayı ve tepeden tırnağa silahlı Ermeni çeteler masum canları vicdansızca katletmiştir.

Hocalı'da etnik temizlik yapılmış, insanlığın gözü önünde belgeli, delilli ve ispatlı soykırım suçu işlenmiştir.

Nitekim Hocalı soykırımında 106'sı kadın, 63'ü çocuk olmak üzere 613 soydaşımız şehit edilmiştir.

487 soydaşımız ağır yaralanmış, bin 275'i de rehin alınmıştır.

150 kardeşimizin akıbeti ise hâlâ meçhuldür.

İşkence Hocalı'yı mesken tutmuş, gözyaşı ve dram Hocalı'nın bağırını delmiştir.

Hocalı 23 yıldır azapta, 23 yıldır çukurda, 23 yıldır karanlıktadır.

Yıllardan beri soykırım masalı anlatan, uyduruk iddialarını yalan ve iftira üzerine bina eden Ermeni diasporası milletimize yönelik intikam hevesinden hiç vazgeçmemiştir.

Gelişmiş ülkeler esas soykırımı, gerçek soykırımcıları ne hikmetse itiraf etmemek için bin dereden su getirmektedir.

Hocalı'nın hesabını veremeyen yüz­süzler Türk milletine parmak sallamaktadır.

Eskiye dayalı mütecaviz emellerini terk etmek şöyle dursun, gündün güne şiddetlendiren devrin Taşnak komitacıları Türk milletine tehdit savurmaktadır.

Asıl mezalimi yaşayan Türk milletidir.

Bizim geçmişimizde hesabını vermekte zorlanacağımız, sıkılıp, bunalıp başımızı öne eğeceğimiz bir yanlış yoktur.

Bizim geçmişimizde vicdanları iflasa sürükleyen, insanlığı karartan cürüm yoktur, cinayet yoktur, hele hele soykırımın izi aransa bile katiyen bulunamayacaktır.

1915 Olaylarıyla ilgili çetele tutan, on yıllardır aynı ezberlerle havanda su döven Ermeni çeteleri önce nehir gibi akıttıkları mazlum Müslüman Türk kanının bedelini ödemelidir.

Hocalı 23 yıldır kanamaktadır, peki nerededir Ermeni olmakla övünenler; sokak sokak pankart taşıyıp hepimiz Ermeni'yiz gürültüsü çıkaranlar hangi deliktedir?

İzmir'de şehit edilen gencecik Ülküdaşımıza ses çıkarmayan, tepki göstermeyen çevreler, bu evladımızın ismi "yan"lı "yun"lu bitseydi emin olun kıyameti koparırlar, hazırlanmış dövizleriyle cadde cadde gezerlerdi.

Fakat Fırat'ımız bir Müslüman Türk olarak doğmuş, Müslüman Türk olarak da ruhunu teslim etmiştir.

Türk olmaktan utanıp zalimlerin kuyruğuna takılan içimizdeki besleme tip ve marazlı ruhlar, öldüren, yok eden, kıyan, kasteden gerçek katillere özgürlük savaşçısı, demokrasi bekçisi diyecek kadar kötürümleşmişlerdir.

Bunların ağzından ömürleri boyunca Hocalı çıkmaz, çıkmamıştır.

Bunların dilinden şehidimize, şühedamıza bir Fatiha dahi işitilmemiştir.

Seri katillere hayranlık duyanlar, Türk milletine kin ve husumet beslemektedir.

Ermeni tezlerini avaz avaz bağırıp özür lobisinde buluşanlar, Türkiye'nin önünü kesmekte, milletimizin tökezlemesini ummaktadır.

AKP ise bunların moral ve motivasyonu karargahıdır.

Türk milletine nerede bir kumpas varsa, altını kaldırım bakın ya saraydaki adam çıkacaktır ya da onun teşvik edip desteklediği yozlaşmış bir yandaş görünecektir.

Geçen yıl Ermeni diasporasına özür mektubu yazan, Türk milletini suçlu gibi gösteren şahıs bugün Cumhurbaşkanlığı koltuğundadır.

Bu yılki Çanakkale Deniz Zaferi kutlamalarını 24 Nisan'a alarak tarihimizi sözde soykırım iddialarının yedeğine düşüren, suyu bulandıran ve şehitlerimizin ruhunu sızlatan da aynı kişidir.

Erdoğan, Ermenistan Devlet Başkanı'nı ülkemize 24 Nisan'da davet etmesine rağmen reddedilmiş, bunu da suya sabuna dokunmayan birkaç açıklamayla geçiştirmiştir.

Erdoğan ve zihniyeti Türk tarihine kör, Türkiye'ye tamamen şaşkı bakmakta, diaspora hedefleriyle de ortak noktalar, kucaklaşacak zeminler aramaktadır.

Henüz Hocalı'nın çığılık ve feryadı ortadayken, mazideki acılar hâlâ dinmemişken, Ermenilerin topraklarımızla ilgili talep ve gayeleri belliyken Erdoğan ne yapmaya çalışmakta, neyin peşinden koşmaktadır?

Amacı, Çanakkale destanını sorgulatmaksa, Seyit Onbaşı'nın ölümlerini temsil eden Milliyetçi Hareket Partisi buna izin vermez.

Hedefi, punduna getirip özürle birlikte toprak ve tazminat talebini kabullenmek ise, 57.Alayın sancağını manen taşıyan Milliyetçi Hareket buna asla şans tanımaz.

Bu aşamada son olarak diyeceğim şudur ki, Hocalı'da şehit edilen bütün soydaşlarımıza, tarihin herhangi bir devrinde Ermeni çetelerinin saldırısıyla hayatını kaybetmiş bütün mazlumlara Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Hocalı'yı unutmayacağız, unutturmayacağız.

Bu vesileyle bir kez daha uyarıyorum:

Hocalı'nın kanı kurumadan, her düzeyde canlılığını koruyan Ermeni şiddetinin açtığı derin yara kabuk bağlamadan hiç kimse

Ermenistan'a yanaşmaya, bir şey olmamış gibi davranmaya kalkışmamalıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Geçtiğimiz hafta Cuma günü, Ege Üniversitesinden gelen acı bir haberle hepimiz kahrolduk, hepimiz hüznle kavrulduk.

Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü öğrencisi, evladımız, Ülküdaşımız Fırat Yılmaz Çakıroğlu hainlerin saldırısına uğradı.

Emin olunuz, duygularımızı ifade etmek için kelimeler kifayetsiz, cümleler yetersizdir.

Kaybettiğimiz gencecik, pırıl pırıl bir çocuğumuzdur.

Düşünüyorum da ne çok ölüyor ne çok üzülüyoruz?

46 yıldır tabutlar omuzlardan inmiyor, 46 yıldır şehitlerimizin, gözyaşlarının ardı arkası kesilmiyor.

Geçen yıl Yusufiyeli Cengiz Akyıldız'dan sonra, bu yıl da Fırat evladımızı ebediyete uğurlamak hiçbirimiz için kolay olmamıştır.

Fakat bunu da aşacağız.

Biz "Şehitler ölmez, vatan bölünmez." demeyi sürdüreceğiz, tarafımızı ve duruşumuzu hiç gevşetmeden ülkelerimize yıldırım hızıyla koşacağız.

Bundan en ufak kuşku yoktur.

Ege Üniversitesi İzmir'dedir.

Ve İzmir Türkiye'nin üçüncü büyük şehridir.

Şu iş bakınız ki, PKK'lı katiller Ege Üniversitesine üst kurmuş, her yerine yuvalanmıştır.

Aylardır süren gerilim ve gerginlik üniversitede huzur bırakmamıştır.

Üniversite yönetimi uyumuş veya sorunları ağırdan almıştır.

İl valisi ve emniyet güçleri güvenlikle ilgili şikâyet ve beklentileri karşılayamamıştır.

Fakülte koridorları sanki Kandil'deki mağaralar gibidir.

PKK'nın şehir uzantıları Milliyetçi-Ülkücü gençleri hiç durmadan tahrik etmişler, kesintisiz kavga ve karışıklık ortamı yaratmaya çalışmışlardır.

Fırat evladımızı şehit eden katil, dikkat edin, bu hunhar eylemi herkesin gözü önünde yapmıştır.

Yaklaşık 45 dakika ambulans gelmemiştir.

Fırat sere serpe yerde yatarken hiçbir insan evladı hiçbir vicdan sahibi ilk yardımda bulunmamış, bulunmaya çalışan arkadaşları da güvenlik çemberini aşamamıştır.

Anlayacağınız bir evladımız göz göre göre ölüme terk edilmiştir.

Sorarım sizlere, Ege Üniversitesi Rektörü ne iş yapmakta, neye yaramakta, neyle uğraşmaktadır?

Öğrencisi öldürülen bir Rektör koltuğunda oturmayı hâlâ onursuzca sürdürecektir midir?

Olay mahallinde görevli polisler can çekişen bir gencimize hangi saiklerle el uzatmamıştır?

Ve ambulansın gelmesi niçin bu kadar gecikmiştir?

Bu sorularımıza doyurucu, makul ve vicdani cevap duymak en doğal arzu ve beklentimizdir.

Ege Üniversitesi Senatosu hunhar saldırıdan sonra bir açıklama yapmış, ahlaksızca tavır takınmıştır.

Bu kapsamda PKK'lıların saldırısı öğrenciler arasındaki bir anlaşmazlık şeklinde gösterilmiş, tüm güvenlik tedbirlerinin alındığı ileri sürülmüştür.

Ege Üniversitesinde bir öğrenci anlaşmazlığı falan değil, dağ eğitiminden geçmiş, öldürmeye programlanmış, kan tutkunu bölücü militanların kanlı eylemi yaşanmıştır.

Gerçekleri çarpıtmak, doğruları saptırmak kimseye, hele ki Rektöre ve bilim insanlarına bir fayda sağlayamayacaktır.

Bunun yanında, Fırat'ımızın şehit olduğu terörist saldırısı medyada karşıt görüşlü öğrencilerin çatışması olarak servis edilmiştir.

Karşıtlı görüşlü demek, iki gurubun eşitlenmesi, terazinin iki kefesine ayrı ayrı koyulması demektir.

Daha önce söyledim, yine söylüyorum; üniversitelerde karşıt görüşlü öğrencilerin değil, PKK'lıların saldırı ve provokasyonu vardır ve bunun sorumlusu da aciz Başbakan ve sünepe hükûmeti'dir.

Teröristler ne zamandan beri görüş sahibi olmuştur?

Katiller ne zamandır görüş ve fikir sahibi hâline gelmiştir?

Karşıt görüşlü uydurmasını hayâsızca kamuoyuna servis edenler, Milliyetçi-Ülkücü Hareketi ne zannetmektedir?

Biz susarsak, biz durursak, biz alttan alırsak mesele kalmayacak, bu mu istenmektedir?

Hadi biz sustuk diyelim, peki tarih susar mı, vicdan susar mı, millet durur mu?

Milliyetçi-Ülkücü Harekete hiç kimse istikamet çizemeyecektir.

Ve hiç kimse de sabrımızla daha fazla oynamayı aklından geçirmemelidir.

AKP'nin teröre verdiği tavizler, Kandil Dağı'nı, terör kamplarını, terörist inlerini yurdumuzun her yerine taşımıştır.

İzmir'de sadece Fırat'a değil, topyekûn Türk gençliğine saldırılmıştır.

İzmir'de sadece Fırat değil, insanlık bıçaklanmış, insani değerler biçilmiştir.

Fırat'a inen bıçak gençliğin umutlarını perdelemiş; güvenlik, demokrasi, özgürlük, eğitim ve yaşama hakkına ağır bir darbe indirmiştir.

Şurası tartışmasızdır ki, AKP-PKK ortaklığı Fırat'ın cinayetine açıktan hizmet etmiştir.

Hükûmet'in Kandil'de sıkıdığı, Ankara ve İmralı'da tuttuğu kirli ve lanetli eller İzmir'de bıçağa sarılmış, Fırat'ı kurban seçmiştir.

Pazarlık masalarında yanağı okşanan, sırtı sıvazlanan caniler İzmir'de vatanını sevmekten başka bir suçu olmayan evladımıza kıymışlardır.

Mısırlı Esmâ için aylarca sızlanan, ekranlarda gözyaşı döken; Gazzeli gençlerin avukatlığına soyunan Erdoğan ve Davutoğlu ikilisi; Fırat sizin için ne ifade etmektedir?

Fırat'ı bir nehir görüyorsanız, bilesiniz ki kıyısındaki tüm koyunları çaldınız ve çaldırdınız; eğer insan olarak kabul ediyorsanız, yine bilesiniz ki kanına girdiniz, canından ettiniz.

Milliyetçi Hareketi sokağa çekmek için bir plan ve proje varsa, bunu düşünenlerin hesabı da tutmayacaktır.

Milliyetçi-Ülkücü Harekete sızarak, tepkileri ajite ederek, heyecanları kıskırtarak dava arkadaşlarımı provoke etme amacıyla olanların hiçbir şart altında oyununa gelinmeyecek, aleti olunmayacaktır.

Şehadetiyle hepimizin yüreğine ateş düşüren evladımıza ve tüm şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyor, bir kez daha hepimizin başı sağ olsun diyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

İttifakla söyleyebiliriz ki, Türk milleti tarih boyunca nice acılara katlanmış nice zorluklara göğüs germiştir.

Sevinçlerimiz kadar hüzün ve kayıplarımız da hiç eksik olmamıştır.

Bizi bir millet yapan en sağlam harç ise tasa ve kıvançta ortak oluşumuz, bir araya gelişimizdir.

Türk milleti büyük bir ailedir ve bugün dünyada geniş bir coğrafi alana yayılmıştır.

Türklük en temel tarihî ve kültürel mirasımız, en haklı gururumuzdur.

Siyasi sınırlar soydaşlarımızla kurduğumuz gönül bağı, kaderdaşlığı, kardeşlik hissiyatını elbette zayıflatmamış, dahası zayıflatamayacaktır.

Türkmeneli denilince yüreğimizin titremesi, kalbimizin parçalanırcasına çarpması bu yüzdendir.

Doğu Türkistan ismini duyunca gözlerimizin nemlenmesi, içimizin kıpır kıpır olması bu nedenledir.

Orta Asya'dan bahis açılınca, Adriyatik'ten Çin Seddi'ne uzanan anılar konuşulunca heyecanlanmamız boşuna değildir.

Bu itibarla hep dedik ya; vatan ne Türkiye'dir Türklere ne de Türkistan; vatan büyük ve müebbet bir ülkedir Turan.

Hafızamızda taşıdığımız, hatıralarımızda yaşattığımız her toprak parçası bizim için vatanıdır.

Bunda tereddüt ve tartışma götürcek bir yan yoktur.

Bizi diğer siyasi akım ve aktörlerden ayıran başlıca mümeyyiz vasfımız, ilk akla gelen muazzez özelliğimiz şüphesiz ki vatan kavramına yüklediğimiz anlamda gizlidir.

Türklüğün görkemli kervanı inanıyorum ki, ebediyetin bitiş çizgisine kadar sevdalarını, ülkülerini ve hayallerini rehber ederek yoluna devam edecektir.

Engellere ve tuzaklara rağmen Bilge Kağan'ın sancağı inmeyecektir.

Caber Kalesi'ne giderken Fırat'ın koynunda son nefesini veren Süleyman Şah ve neslinin çağrı, ilke, hedef, öğüt ve emanetleri incitilmeyecek, itibarına leke sürdürülmeyecektir.

Başkalarını bilemem, ama Milliyetçi Hareket Partisi bu görüşte, bu anlayışta, bu kararlılıktadır.

Maalesef, Türkiye, 26 Ağustos 1922 tarihinde başlayan Büyük Taarruz'dan beri ilk kez geri çekilmiş, ilk defa vatan bildiği toprakları geride bırakmıştır.

Göre göre, bile bile AKP vatanımızın bir parçasını koparıp atmıştır.

Türk tarihinde böylesi bir zillet, böylesi zelil bir vaka pek az yaşanmıştır.

AKP hükûmeti "Süleyman Şah Türbesi ve Saygı Karakolu"nu tehdit ve şantajlara boyun eğerek arkasına bakmadan terk etmiştir.

Korkaklar kafilesi, ürkekler koalisyonu vatanın bağrına hançeri saplamıştır. Kimse meraklanmasın, biz bu hançeri mutlaka çıkaracağız.

20 Ekim 1921 tarihli Ankara Antlaşması'nın 9. maddesiyle vatan toprağı olarak teyit edilen, muhafız bulundurma ve bayrak çekme hakkını elde ettiğimiz Süleyman Şah Türbesi 94 yıllık aradan sonra aniden yok sayılmıştır.

Lozan'da vatanımızın bir parçası olarak sağlam esaslara bağlanan topraklardan gece yarısı apar topar kaçılmıştır.

Cumhuriyet'i reklam arası olarak aşağılayan, yaftalayan sorumsuz ve güdük zihniyetler ne durumdasınız, nereye sıvıştınız?

Hatırlatırım ki, sizin filminiz buysa biz ömrü billah reklam izlemeye razıyız.

Süleyman Şah Türbesi 1931 tarihinde Gazi Mustafa Kemal'in bizatihi emriyle elden geçirilmiş ve aynı zamanda karakol hâline getirilmiştir.

1939 tarihinde eski türbenin tamiri imkânsız hâle gelince belirlenen yeni yerine taşınmış ve nakil işlemi bu şekilde tamamlanmıştır.

Suriye'yle 1956 tarihinde imzalanan Halep Protokolü, Süleyman Şah Türbesi'nin Türkiye'ye ait olduğu tekraren kayda almıştır.

1973 yılında Suriye'de yapımına başlanan Tabka Barajı'nın Caber Kalesi'ni sular altında bırakma riskine karşılık aziz ecdadımızın manevi mekanı 1975'te sınırlarımıza 37 km'lik mesafede bulunan Karakozak köyündeki 10 dönümlük bir araziye taşınmıştır.

Bir kez daha söylüyorum, Süleyman Şah Türbesi ve Saygı Karakolu vatan toprağıdır, Ankara'dan, Kayseri'den, Manisa'dan da hiçbir farkı yoktur.

Kaldı ki, Recep Tayyip Erdoğan başta olmak üzere, AKP'li bakan, yönetici ve milletvekilleri çok değil, daha geçtiğimiz yıl bu yönde defalarca açıklamalarda bulunmuştur.

Erdoğan, 25 Mart 2014'te Süleyman Şah Türbesi'ne yönelik tehdit ile ilgili soruya; "Böyle bir yanlışlık olacak olursa gereğı neyse yapılacaktır. Bu topraklar bizim toprağıımızdır. Bu topraklarda yapılacak bir saldırı aynen Türkiye'ye yapılmış bir saldırıdır." diye cevap vermiştir.

Arkasından devam etmiş ve “Oradaki Mehmetçiklerimizin güvenliği, bizim için 75 milyon vatandaşımızın güvenliğidir. O bakımdan her türlü tedbir alınmıştır.” şeklinde konuşmuştur.

Bu sözlerin yılı dolmadan tam aksi yönde bir hareket klasik bir Erdoğan davranışından başka bir şey değildir.

TBMM'nin 94. açılış yıl dönümü resepsiyonunda gazetecilerin sorularını cevaplayan Davutoğlu, Süleyman Şah Türbesini kastederek, “Oradaki askerlerimizin güvenliği için ne tedbir alınması gerekiyorsa yapılır.” demesinin üzerinden de çok geçmemiştir.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı, 20 Mart 2014 tarihinde; “Süleyman Şah Türbesi Türkiye'nin kendi sınırları dışındaki Türk toprağı olan nadir bir yerdir. Ankara, İstanbul, Sinop, Hatay nasılsa o türbe de öyledir” diyerek görüşünü paylaşmıştır.

26 Mart 2014 tarihinde Davutoğlu, “Türkiye, Süleyman Şah Türbesi dâhil ulusal güvenliği tehdit edilirse, uluslararası hukuk çerçevesinde meşru her adımı atmaya hazır.” ifadelerini kullanmıştır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan 3 Ekim 2014 tarihinde yayımladığı Kurban Bayramı mesajında yine sallamış yine yalana sarılmış ve şunları iddia etmiştir:

“Türkiye Cumhuriyeti Devleti, vatanının her karış toprağını savunmak için bir an bile tereddüt etmeden tüm imkanlarını seferber etmekten asla kaçınmayacaktır.”

İlaveten, Süleyman Şah Türbesi ve Saygı Karakolu'nda görev yapan Mehmetçiklere yönelik; “Gerektiğinde, Türk Silahlı Kuvvetlerimiz tereddüt etmeden ve bir an bile gecikmeden yanı başınızda olacaktır.” güvencesi de şimdilerde balon gibi patlamıştır.

Genelkurmay Başkanı, 2 Ekim 2014'te Süleyman Şah Saygı Karakolu'nda görev yapan TSK personeli için özel bir Kurban Bayramı mesajı yayımlamış ve şunlardan bahsetmişti:

“Gözümüz, kulağımız ve gönlümüz hep sizlerle beraberdir. Sizden gelecek tek bir haberle, Silahlı Kuvvetlerimizin anında yanınızda olacağının güvenini içinizde hissedin.”

Özel Paşa'nın Süleyman Şah'a nasıl yetiştiğini tecrübeyle herkes öğrenmiştir.

2 Ekim 2014 tarihinde, Irak ve Suriye tezkereleri görüşülürken TBMM Genel Kurulunda konuşan Millî Savunma Bakanı, hepinizin dikkatini çekiyorum, aynen şöyle konuşmuştur:

“Türk ana vatanının ayrılmaz bir parçası olan Süleyman Şah Saygı Karakolu'nu korumak devletimizin asli vazifesidir. Türkiye Cumhuriyeti bu sorumluluğunun gereğini yerine getirme konusunda hiçbir tereddüt göstermeyecektir.”

Madem Süleyman Şah Türbesi ve Saygı Karakolu Türk ana vatanının ayrılmaz bir parçasıdır, o hâlde ey Cumhurbaşkanı, ey Başbakan, ey Özel Paşa ne hakla, hangi yetkiyle, kime sorarak vatandan vazgeçtiniz?

Bunu tarihe nasıl anlatacaksınız? Bunu millete nasıl izah edeceksiniz?

“Orta doğu'da bizden habersiz yaprak kıyılamaz.” diyerek atıp tutan Davutoğlu, vatan topraklarını korkakça bırakıp kaçtığınızı hâlâ görmeyecek misiniz?

Şam'daki Emevi Camiinde namaz kılacağız, Selahaddin Eyyubi'nin kabri başında Fatiha okuyacağız, Bilal Habeşi'nin Türbesi'nde dua edeceğiz diyen Erdoğan, ceddimizin kemiklerini nakliye araçlarına yükleyip vatanı yüzüstü bıraktınız, hâlâ anlayamayacak, pişman olmayacak mısınız?

Değerli Arkadaşlarım,

AKP'nin "Al At, Ah Mat Operasyonu" 21 Şubat 2015 akşamı saat 21 itibarıyla başlamış, eş zamanlı iki ricat harekâtıyla yaklaşık 9 saat sürmüştür.

Türk devleti vatanından çekilmiştir. Bu olacak, yenilecek, yutulacak şey değildir.

Davutoğlu buna başarı demektedir, bu rezillikle övünmektedir.

Cumhurbaşkanı söz konusu bozgun için her türlü takdirin fevkinde başarılı bir operasyon yorumunda bulunmaktadır.

Özel Genelkurmay Başkanı, "Geride değerli emanetler bırakılmadığını", Davutoğlu da 'manevi emanetler alındıktan sonra geride kalan yapıların kullanılmaz hâle getirildiğini' şüursuzca dile getirmişlerdir.

Demek ki vatan değerli görülmemektedir.

Büyük atamızın kemiklerini oradan buraya taşımak marifet olarak sunulmaktadır.

Bugün Süleyman Şah Türbesi ve Saygı Karakolu'ndan rahatlıkla ve gurur duyarak vazgeçenler, Allah muhafaza yarın Erzurum'u, Diyarbakır'ı, Edirne'yi önüne peşkeş çekeceklerdir.

Sayın Özel Paşa, senin için vatan nedir? Yoksa Harbiyede vatan konusu işlenirken dersi mi kırdın, okuldan mı kaçtın?

Sayın Davutoğlu ya sana ne demeli? Ya seni nasıl izah etmeli?

Stratejik derinliğin çuvalına her şeyi koydun da bir tek vatani mi unuttun?

Sayın Erdoğan bu çerçevede sana bir şey demek zaman israfıdır, zira sen vatanla yollarını çoktan ayırdın, çoktan bu defteri kapattın.

Genelkurmay Başkanı Suriye'de ortaya çıkan güvenlik sorunları ve askerî zaruretleri bahane göstererek kaçma operasyonunu gerekçelendirmeye çalışmıştır.

Suriye'deki güvenlik sorunları yeni değildir ve 4 uzun yıldır sürmektedir.

Bize göre, Genelkurmay Başkanlığı hükûmet kanalıyla askerî zaruretlerin neler olduğunu derhâl açıklamak durumundadır.

Hani ihtiyaç olduğu anda Süleyman Şah Türbesi ve Saygı Karakolu'na gidilecek, Türkiye'nin vatani savunulacaktır?

Nerede kaldı kararlılık mesajları, nereye gitti meydan okumalar?

Davutoğlu ile birlikte Özel Paşa karargâhta anbean geri çekilmeyi izlerken en küçük bir utanma, mahcubiyet hâli göstermemişlerdir.

Başbakan ceketi çıkarmış, masaya serilmiş harita üzerinde incelemeler yaparak sanki fethe çıkmış muzaffer komutan edasıyla pozlar vermiştir.

Öyle ya, AKP'nin lügatında erkekleğin onda dokuzu kaçmak, kalan kısmı da susmaktır.

Korkaklığın sembolleri koruyamadığı vatan topraklarımızı algı yönetimiyle örtmeye kalkışmışlar, zaaflarını fuzuli hamlelerle telafi etmeye çabalamışlardır.

Bu çerçevede hükûmet, sınırlarımızdan 200 metrelik uzaklıkta bulunan Suriye'nin Eşme Köyüne askeri birliği intikal ettirmiştir.

Sanki gece gündüz ziyaret edecekmiş gibi, Millî Savunma Bakanı'na göre bu uzaklık yürüme mesafesidir.

AKP bir tarafta bayrak indirirken, diğer tarafta bölücülerin denetim ve kılavuzluğunda bayrak dikmiştir.

Geride iz bırakmamak adına, Süleyman Şah Türbesi ve Saygı Karakolu'nu imha eden AKP Hükûmeti, böylelikle vatan topraklarını bombalayan siyasi bir yönetim olarak Türk tarihinin kara sayfalarına adını yazdırmıştır.

IŞİD'ten kaçan Başbakan ve Hükümeti, Süleyman Şah Türbesi'ne ABD'nin izni, PKK'nın yardım ve desteğiyle ulaşmıştır.

AKP'nin, PKK-PYD'den ricacı olduğu bölücü çevreler tarafından devamlı gündemde tutulmuştur.

Şu işe bakınız ki AKP'nin iş birlikçiliği resmîlik ve alenilik kazanmıştır.

Erdoğan, Davutoğlu ve Özel Paşa; şehit yuvası, Peygamber Ocağı TSK'yi, Türk milletine ölüm yağdıran PKK'yla aynı çizgiye getirmişlerdir.

Ayn El-Arap'tan, yani Kobani'den açılan koridordan geçen birliklerimiz PKK'nın mihmandarlığıyla hareket etmiş, canıyla kahraman aynı kefeye konmuştur.

Bunu yapanlara yazıklar olsun ve hakkımız varsa da haram olsun.

Değerli Arkadaşlarım,

Süleyman Şah Türbesi ve Saygı Karakolu IŞİD tehdidiyle boşaltılmış, bir şehidimiz dışında diğer askerlerimiz çok şükür sağ salim vatanlarına dönmüşlerdir.

Buna diyecek bir şeyimiz yoktur.

Fakat IŞİD'ten kaçarken, PKK-PYD'nin hâkimiyetinde bulunan Eşme köyüne konuşlanmak da neyin nesidir?

Bir yanda Türk bayrağı dalgalanırken, hemen yakınında Öcalan canisinin ve PKK'ya ait paçavralarının direklerde sallanmasına nasıl tahammül edilecektir?

Burada da bir sorun olursa, nakil işlemi nereye yönelik olacaktır?

Cizre'de tehdit var diye, Silopi'de terör saldırısı oluyor diye, Hakkâri'de güvenlik zafiyeti olur bahanesiyle buraları da kamyonlara yükleyip nereye götürelim?

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyet'inde askerî zaruretler çıkarsa, ne yapacağız, Kıbrıs'ı da Mersin'e, Antalya'ya, Yozgat'a mı nakledeceğiz?

AKP hükûmeti Suriyeli muhaliflerin çıkarını gözetken eğit-donat anlaşmasını muhataplarıyla 19 Şubat'ta imzalamıştır.

Böylece Suriye rejimine yönelik düşmanlığını belgelemiş, IŞİD'e cephe açmıştır.

Şam yönetimi, uluslararası hukukun ve BM kararlarının hilafına fiili işgal karşısında misilleme yaparsa, bu pısrık ve yandan çarklı hükûmet bununla nasıl başa çıkacaktır?

PKK'nın gölgesinde Eşme Köyü ve mücavir alanına mevzilenmek akıllara gelmiştir de sınırlarımızdan Süleyman Şah Türbesi ve Saygı Karakolu'na kadar uzanan 37 km'lik derinliğe Türk devletinin gücü niçin yerleştirelememiştir?

IŞİD kimdir ki hükûmet kaçmaktadır?

Askerî zaruretler ve güvenlik sorunları geri çekilmeyi gerektiriyor idiyse, değerli arkadaşlarım söyler misiniz, biz Çanakkale'yi niçin müdafaa ettik, Millî Mücadele'yi niye verdik?

Mondros Antlaşması'ndan sonra silah bırakmaya yanaşmayarak beş ay direnen, Medine'yi canı gibi savunan, Efendimizin emanetlerini korkusuzca sahiplenen, askerlerine çekirge yedirerek hayatta tutan çöl kaplanı Fahrettin Paşa'yı unutulalım mı?

Balkan Savaşlarında aç kalma pahasına Edirne'yi yaklaşık 150 gün savunan Şükrü Paşa'yı hafızamızdan silelim mi?

Allahu ekber Dağlarında donduk, ama onurumuzda taviz vermedik.

Plevne'de aylarca direndik, ama iffetimizden olmadık.

Budin'in kaybına senelerce ağıtlar yakıldı, Yemen'den Anadolu'ya kadar yalın ayak yüründü, buna rağmen Türk milleti pes etmedi, asla kaçmadı.

Aziz ecdadımız Süleyman Şah korksaydı, ezikliği başarı gibi görseydi üç kıtaya nam salmış Osmanlı İmparatorluğu vücuda gelir miydi?

Ne büyük bir ayıp ve ahlaksızlıktır ki, atamızın naaşını defnedecek bir toprak dahi bulunamamaktadır.

Sayın Erdoğan, Sayın Davutoğlu, bu toprakların kilidini açan, bize yurt ve şöhret bırakan Ertuğrul neslinin bedduasını daha fazla üzerinize çekmeyin.

Onlar bize devasa bir vatan bıraktı, siz elleri öpülesi ecdadımız Süleyman Şah'a 2,5 metre küplük vatan toprağı bulamıyorsunuz.

Bu nankörlük bu vefasızlık hayatınız boyunca bir gölge gibi peşinizi bırakmayacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

İç Güvenlik Paketi'nin görüşülmesi olağanüstü şartlarda devam etmektedir.

Gazi Meclis arenaya dönmüş, kavgalar, yaralanmalar, protestolar, oturma eylemleri millî iradenin saygınlığını hafifletmiştir.

Benzerlerine Uzak Doğu parlamentolarında görmeye alışkın olduğumuz şiddet sahneleri TBMM'de sıradanlaşmıştır.

AKP her türlü uzlaşma ve diyaloga kapalıdır.

Nezaket kalmamış, demokratik adap ve seviye dip yapmış; Meclisin itibarı baştan ayağa sarsılmıştır.

AKP bir yanda İç Güvenlik Paketi'ni hınç ve hırsla geçirme amacındayken, diğer yanda TBMM'nin güvenliğini sabote etmiştir.

Biz öncelikle AKP'nin üslup ve izlediği usulü kabul etmiyoruz.

Güvenlik böyle temin edilmez, edilemeyecektir.

Biz parti olarak AKP'nin Anayasa, hukuk ve demokratik ilkelere aykırı tekliflerine sıcak bakmıyoruz.

Elbette İç Güvenlik Paketi'nde evet dediğimiz değişiklikler vardır ve olacaktır.

Görüşülmekte olan tasarının toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununa, "havai fişek, molotof, demir bilye ve sapan" ibarelerini ekleyerek, bunlarla toplantı ve gösteri yürüyüşlerin katılmayı yasaklayan Tasarı'nın 7. maddesine,

Havai fişek, molotof, demir bilye ve sapan ile; ayrıca yasa dışı örgüt ve topluluklarının kıyafetleriyle toplantı ve gösterilere katılanların cezalandırıldığı 8. maddesine,

Yine 2911 sayılı Kanun çerçevesinde şiddet olaylarında ortaya çıkan zararın, zararı verenler tarafından ödenmesine ilişkin rücu maddesi olan 9. maddesine,

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun içine derc edilen molotof ve kimliğini gizlemek amacıyla yüzünü kapatanlara ilişkin düzenlemeyi içeren 10. maddeye Milliyetçi Hareket Partisi olumlu oy kullanmıştır.

Tasarı'nın bonzaiyle ilgili 11 ve 12. Maddesi ve diğer bazı teklifler tarafımızca desteklenmiştir.

Fakat vali, kaymakam ve polisleri hâkim ve savcılara ait yetkilerle donatmak bize göre yanlıştır ve güvenlikle ilgisi yoktur.

Keyfî telefon dinlemeleriyle ilgili yasal kılıf mahzurludur.

Savcılık kararı olmaksızın 48 saate varan önleyici gözaltı kararı tehlikelidir.

Valilerin aşırı yetkilendirilmesi, Jandarma ve sahil güvenlik komutanlıklarının askerî görevleri göz önüne alınmadan hiyerarşik yapısı bozulacak şekilde iktidarın kontrolüne verilmesi bize göre sorunludur.

Biz molotofun, bonzainin, maske takip suç işlemenin ve her türlü suç aleti kullanmanın cezai sorumluluğunun pek tabiidir ki arttırılmasını istiyoruz.

Ve Davutoğlu'nun demokratik itirazlarımızı püskürtmek amacıyla bizi HDP'yle yan yana gösterme kurnazlığını da şiddetle reddediyoruz.

Geçen hafta dediğim gibi, HDP'nin kuyruğuna kimin takıldığını kimin ihanet resminde beraber gülücükler saçtığını milletimiz görmektedir.

Davutoğlu bu ucuz siyasi yollara tevessül etmemelidir.

Erdoğan'ı takip edip örnek alırsa, bilsin ki, sarayın ayazında titreye titreye yolda kalacaktır.

Zorla, baskıyla, saldırganlıkla güvenlik paketi çıkmayacak, çıksa da inandırıcılığı ve yaptırım kudreti tartışmalı olacaktır.

Erdoğan'ın dışarıdan "Öyle ya da böyle çıkacak." diyerek dikte etmesi, Davutoğlu'nun benzer sözleri bir defa demokrasinin ruhuna terstir.

TBMM Erdoğan'ın maşası, oyun alanı değildir.

AKP'nin onurlu milletvekilleri de sarayın kölesi olmayacaktır.

Erdoğan; Elâzığ ve Malatya'da yine meydanlara çıkmış, yine 400 milletvekili istemiş, yine başkanlık sistemiyle ilgili konuşmuştur.

Anlaşılan bu şahsın akıllanmaya, izanlı davranmaya ve kendisine çeki düzen vermeye niyeti yoktur.

Biz de bildiği ve anladığı dilden kendisiyle konuşacak, sözlerimizi hiç sakınmayacağız.

Erdoğan ve havuz medyası seçimler yaklaştıkça mağduriyet butonuna tekrar basmıştır.

Bu kez da kızına suikast iddiası kokuşmuş yandaş medyada çarşaf çarşaf yer yayımlanmıştır.

Erdoğan kızına siyaset yaptıracaksa bu kadar mide bulandıran yollara sapmasına gerek yoktur. Bunu doğrudan sağlayabilecektir.

Artık Cumhurbaşkanı iftiraların, düzmece suçlamaların üzerine bodoslama atlamakta, sosyal medyadaki malum bir isimle meydanlardan atışacak kadar gözünü karartmaktadır.

Erdoğan, Twitter'deki belâlısına, Twitter'deki kâbusuna "Delikanlıysan çık ortaya." diyecek kadar gözü dönmüştür.

Bu ikili arasına girmek bize düşmeyecektir. Kendi hesaplarını kısa süre içinde görmeleri en samimi dileğimdir.

Ancak şunları söylemeden geçmek de doğru olmayacaktır:

Sayın Erdoğan eğer sen delikanlıysan, 17-25 Aralık Rüşvet ve Yolsuzluk Operasyonun iç yüzünü, villada oğlunun eritemediği servetin kaynağını açıkla da görelim.

Eğer delikanlıysan PKK'ya ne vadettin, söyle de bilelim.

Eğer mertsen eğer yiğitsen; Musul Başkonsolosluğunda rehin alınan vatandaşlarımıza karşılık IŞİD'e ne verdin, İmralı canisine hangi sözleri lütfettin, anlat da ilk ağızdan öğrenelim.

Yine cesaretin varsa, delikanlılığına güveniyorsan, AKP'yi sana kim kurdurdu, seni kim görevlendirdi, Türk milletinin bölünmesi için seni kim tembihledi, bahset de merakımızı giderelim.

Biz seni biliyor ve tanıyoruz; velakin milletimizin de gerçek yüzünü görmesinin hakkı olduğunu düşünüyor ve buna yürekten inanıyoruz.

Bu düşüncelere sözlerime son verirken hepinizi bir kez daha sevgi ve saygılarımla selamlıyorum, yüce Rabbime emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

03 MART 2015

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Yeni bir grup toplantımızda daha sizlerle buluşmanın kıvancını yaşıyorum.

Sözlerimin başında güzide heyetinizi saygılarımla selamlıyorum.

Ülkemiz karanlık bir tüneldedir.

Başbakan aklınca selamlaşma kampanyası başlatsa da, insanlarımızın arasına nifak girmekte, selam sabah kesilmektedir.

Milletimiz kararmış vicdanların elindedir.

Vatanımız korkakların, kanlı ve terörist niyetlerin güdü-mündedir.

Geri çekilmeler başarı olarak takdim edilmektedir.

Etrafımızdaki çember giderek daralmaktadır.

Önümüz engebelerle dolu, geleceğimiz risklerle çevrilidir.

İç huzurumuz, toplumsal barış ve asayişimiz soluk alama-maktadır.

Her değerimize saldırılmaktadır.

Her emanetimize sataşılmaktadır.

Her günümüz zulümle geçmektedir.

Milletimiz suçlanmaktadır.

Dilimiz sulandırılmaktadır.

Türklük sorgudadır.

Kimliğimiz ve egemenlik haklarımız sallantıdadır.

Bayrağımız yarım kafalılardan, yandaş ve yalakalıktan tam not almış müfrezelerin hücumuna uğramaktadır.

Hangi zaviyeden bakarsak bakalım, Türkiye iyi durumda değildir.

Gelişmeleri hangi dünya görüşüyle yorumlarsak yorumlayalım, Türk milletinin akıbeti iç açıcı görülemeyecektir.

AKP, 13 yıl içinde ülkemizin posasını çıkarmıştır.

AKP, 13 yılda millî bekanın üzerine kabus gibi çökmüştür.

AKP; umut katili, güven hasmı, doğruluk karşıtı, huzur muhalifidir.

Ahlaka en ağır darbeyi indirenler iktidardadır.

Adalete en vahşi muameleyi reva görenler iktidardadır.

Yolsuzluk ve yoksulluk illetini azdıranlar gene iktidardadır.

İktidardaki kara parti, Türkiye'nin aleyhine ne varsa sahiplenmiştir.

Hayatın her alanı yıkım ve yozlaşmanın tesir ve kapanındadır.

Vatanımızın her yöresi yalanın, şirkin ve gayrimeşru heveslerin gölgesindedir.

Devletimizin her kurumu, bizi ayakta tutan her kültürel miras çürümektedir.

Varlığımız yakın tehditlerle sarsılmaktadır.

Nitekim vaziyet çok ama çok kötüdür.

Milletimizi bir arada tutan, tarihsel devamlılığına anlam ve değer katan kıymet hükümleri AKP aracılığıyla tahrip ve talan edilmektedir.

Terörü İmralı'dan yöneten eşkıyabaşı hayal dahi edemeyeceği bir konum ve duruma yükseltilmiştir.

Bölücü örgüt jestlerle dirilmiş, tavizlerle silahlanmış, pazarlıklarla Türkiye Cumhuriyeti'nin karşısına sanki muadili bir güç, sanki eşit bir muhatabı gibi dikilmiştir.

AKP, PKK'yı omuzunda taşımış, havalarda gezdirmiştir.

AKP, PKK'ya ruhunu kaptırmış, irade ve iffetini devretmiştir.

Kandil hayranlığı AKP'nin aklını almış ve afallatmıştır.

AKP İmralı'nın izbeliklerinde kayıplara karışmış, şeref ve namusla yollarını çatalaştırarak ihanet katarına çoktan eklemişlerdir.

Görüyorsunuz, Türkiye Cumhuriyeti hükümeti, bir teröristin, bir katilin, bir sabıkalı bölücünün 10 maddelik ihanet metnini çözüm diye sunmaktadır.

Davutoğlu inanmadığı hâlde hâlâ ortak aidiyet telaffuzuyla avunmakta, bize de çağırıda bulunmaktadır.

Şehitlerimizin istismarı ya da hepimiz için kutsal olan kavramlar üzerinden siyaset geliştirmemiz hâlinde kaybedenin biz olacağını söylemektedir.

İstismar AKP'ye has bir ilkelliktir.

Takiyenin kime yakıştığı da bellidir.

Davutoğlu unutmasın ki, eğer milletimiz kazanacaksa, eğer milletimiz huzura kavuşacaksa biz kaybetmeye ve yanılmaya baştan razıyız.

Ama hiç de böyle olmayacaktır.

İmrâlı canisinin sözlerine dikkat kesilen vicdanlı, milliyetçi-vatansever yürekler yaklaşan fırtınayı hissetmektedir.

Her bir maddesi musibet her bir maddesi melanet her bir maddesi mahvoluş demek olan ihanet metni, Dolmabahçe Sarayı'ndaki Başbakanlık Ofisi'nde rahat koltuklarına kurulan müflis şahsiyetlerce açıklanmıştır.

Neymiş, PKK olağanüstü kongre toplayıp silah bırakacakmış.

Neymiş, barış gelecek, demokratik siyasetin önü açılacakmış.

Öncelikle söylemek istediğim şudur:

Sevr Antlaşması'na da barış diyorlardı ve Türk milletine nasıl bir cehennemî yaşatacağı da herkesin malumuydu.

İmrâlı canisinin hazırlayıp Kandil çetesinin ihtiyatla paraf ettiğı 10 maddelik ihanet metni; Türkiye Cumhuriyeti'nin çöküş belgesi, varoluşunu inkâr beyannamesidir.

Bu, niyet beyanı değil, nimet bilmezliğin tezahürüdür.

30 Ekim 1918'de, Mondros Liman'ında imzalanan 25 maddeden mütevellit mütareke şartları neyse 28 Şubat 2015 tarihinde ilan edilen ihanet mutabakatı aynısıdır.

AKP, PKK'yla mütareke yapmış, müzakereye hız vermiştir.

10 Ağustos 1920'de tarihe kirli bir paçavra gibi düşen ve Türkiye'nin ölüm ve imha belgesi olan 433 maddelik Sevr Antlaşması'yla, 28 Şubat 2015'teki ihanet metni arasında esasta hiçbir fark yoktur.

Sevr'i imzalayacak kadar küçülen Hadi Paşa, Tevfik Bey ve Reşad Halis Bey'den oluşan üçlü kadroyla, AKP'yi temsilen PKK-HDP blokunun karşısına oturan üç şahsiyetin yolları 95 yıl sonra tıpkısıyla kesişmiştir.

Şark Cephesi Komutanı Kâzım Karabekir Paşa, 17 Ağustos 1920'de Erzurum'dan Büyük Millet Meclisine çektiği telgrafta Sevr'i imzalayanlarla ilgili özet olarak şunları söylemişti:

“Vatansız, vicdansız üç serserinin, yine kendileri gibi millet ve vatanla alakası olmayan birkaç kişi namına barış antlaşmasını imza ettiklerini ajansta gördük.

Türkiye'nin hayatı mevcudiyetini söndüren bu zalim antlaşmanın imza edilmesine karar ve rey veren esamileri malum kişilerin ve antlaşma metnine vazı imza edenlerin ihaneti vataniye ile ittihat olunmasını ve haklarında hükmü gyabi verilmesini, bu vatansızların isimlerinin her yerde lanetle yad edilmesinin ilan ve tamim olunmasını arz ve teklif eylerim.”

Aziz milletim, AKP'ye oy veren kardeşlerim lütfen düşününüz; diz boyu olan rezaletlere, bacayı saran düşmanlıklara nasıl suskun kalalım?

Türkiye parçalanıp, millet bölünüp, vatan satılırken hareketsiz mi kalalım?

Çözüm isimli çözülme etaplarını, barış makyajlı batış ve bayağılık manifestosunu iyi ve güzel şeyler oluyor diyerek alttan mı alalım?

Her dağa çıkan 30 yılda hükmünü geçirecekse, sözünü dinletip dayatmalarını kabullendirecekse, Türk milletinin payidarlığını, ırz-ı devleti, şeref-i devleti nasıl teminat altına alıp ilelebet muhafaza edeceğiz?

Bundan sonra önüne gelen silahlanıp bir dağ köşesini, bir yol ağzını tutarsa, değerli arkadaşlarım söyleyiniz, onlara da teslim mi olacağız, saraylara buyur mu edeceğiz? Ne yapacağız, neyde karar kılacağız?

Haysiyetini çıkarlarıyla değiştirmiş, yetmemiş, üste de millî emanetleri vadetmiş AKP; eşkıyanın meydan okumasına, bölücülüğün hain isteklerine tamam demiş, olur vermiştir.

Sevr'in kalıntıları, haçlı hesap ve özlemleri AKP'ye hulul etmiştir.

Entrikacılar Türkiye'yi kefene sarmak için yola çıkmıştır.

İkiyüzlüler Türk milletini kafa kola almak için hizaya geçmiştir.

Nefsinin selametini arayan, vicdan vidaları gevşemiş ehli salipler bağrımıza ateş düşürmek amacıyla yorgun argın yürüyen haçlı birlikleri gibi harekete geçmiştir.

Eğilene tekme sallayan, dikleşen ve diretene yalvaran, yakaran ve esas duruşa geçen siyasi menfaat şebekesi ufkumuzu kirletmeye odaklanmıştır.

Küstahlığın zirvesinde bağdaş kurup millete sövüp sayanlar harıl harıl, vızır vızır küfrün destanını yazmaya koyulmuşlardır.

1919'lu yıllarda kalpak çığneyen İngiliz zabitiyle, süngü dayayan Fransız lejyoneriyle, çarşaf yırtan Rum palikaryasıyla, karın deşen Ermeni militanıyla AKP-PKK'nın ne farkı kalmıştır?

Mübalağasız diyebiliriz ki, bunların hepsi aynı pis muhitin mahsulleridir.

Bunların hepsi aynı çarpıklığın ümidi, aynı alçaklığın üretimi, aynı defolu imalatın yan ürünüdür.

Değerli Milletvekilleri,

AKP'nin PKK'ya iltifat yağdırması ve ihya yarışına girmesi gönül gözünün kapandığına, siyasi basiret kanallarının tıklandığına açık delildir.

İktidar partisi bölücülerin umut kapısı mevkiini kendisine yakıştırmıştır.

AKP, PKK'ya yılmış, onursuzca Kandil ve İmralı eşiklerine yüz sürmüştür.

Bir yanda bulanık suda balık avlama merakıyla MHP'yle HDP'yi yan yana gösterme ayıbına soyunan Davutoğlu, diğer yanda HDP'nin nüfusuna kaşla göz arasında adını yazdırmıştır.

AKP-PKK-HDP ve Dolmabahçe'deki sahneleri iyimserlikle karşılayıp PKK'yı taraf gören CHP saf saf, öbek öbek Türkiye'nin karşısına dizilmişlerdir.

İmralı canisi sonunda saraylara kadar fiilen gelmiş, mesajlarını Başbakanlık ofisinde okutmuştur.

Caninin teklif ve tehdit dolu sözlerine AKP taşıyıcı bedenlik yapmıştır.

Hükûmet teröristlere kucak açmış, kulak kabartmış, kumandayı uzatmış, kulvarı boşaltmıştır.

Kumpas tüm yönleriyle deşifre olmuştur.

Milletimizin içine yuvarlandığı tezgâh vasat bulmuştur.

İhanetin kravatlı kravatsız aktörleri sobelenmiştir.

AKP-PKK koalisyonun karanlıkta kalan noktaları vuzuha ermiştir.

Öyle ki, AKP-PKK müştereken Türkiye'yi kundaklamış ve kuşatmıştır.

Bebek katilinin 10 maddelik ihanet metni şiir dinletisi gibi dinlenmiş, gösterime giren tiyatro oyunu gibi izlenmiştir.

Düşe kalka vizyonda tutulan çözülme süreci 10 maddelik ihanet ilavesiyle yeniden derlenip toparlanmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak AKP-PKK mutabakatına göz açtırmamakta son derece kararlıyız.

Yıkım projesine nasıl tepki gösterdiysek, çözülme sürecine nasıl direnmişsek, Oslo'dan İmralı ve Kandil'e uzanan hain pazarlıkları nasıl reddetmişsek, daha da fazlasını yapmaya, AKP-PKK'ya nefes aldirmamaya sonuna kadar hazırız.

AKP'yle PKK; tekeri laçkalaşmış, her yeri sallanan, sürekli yalpalayan müzakere kağnısıyla daha fazla gidemeyecektir.

Yok eğer giderse millet hepten kaybedecek, Türkiye'nin yerinde yellerecektir.

Bizim Dolmabahçe Sarayı'nda balosu yapılan 10 maddelik ihanet metnine sıcak bakmamız, olumlu yaklaşmamız en başta kendimizi inkâr, milletimizi hiçe saymak olacaktır.

Bu kapsamda olmak üzere, ihanetin belgeli hâline tam bir itirazımız vardır ve maddeler hâlinde söyleyecek olursak şunlardan teşekkül edecektir:

1- Öcalan canisi örgütünü silahlı mücadeleyi bırakma temelinde, stratejik ve tarihî kararı vermek için bahar aylarında olağanüstü kongreyi toplamaya davet etmektedir.

Benzer bir açıklamayı 21 Mart 2013 tarihinde de yaptığı, silahların susmasını, fikirlerin konuşmasını lafta istediği akıllardadır.

PKK silahtan vazgeçmemiş, tetikten elini çekmemiştir.

Sınır dışına çıktı çıkıyor denilen teröristlerin, yalnızca yaşlı ve hastalıklı olanları vatan topraklarını terk etmişlerdir.

O tarihlerde gerek Erdoğan, gerekse de diğer AKP'liler bundan sızlanmışlar, farklı zeminlerde eleştirmişler, millete söyledikleri yalanlarını bizzat tekzip etmek durumunda kalmışlardır.

Diyeceğim odur ki, PKK'nın silah bırakma çağrısı zaman kazanmaya dönük bir manevradır ve kandırmacadan ibarettir.

Silah bırakan varsa o da AKP hükûmetidir.

Silahları gömen, indiren, kılıfına sokan varsa o da Türk devletidir.

PKK'nın silah bırakacağını, silahla yollarını ayıracağını ummak ve beklemek ahmaklık ve gaflettir.

Bilakis Kandil'den ve HDP'nin çok konuşan Eşbaşkanından silahlarla yolların ayrılacağına dair en ufak teselli edici söz işitilmemiştir.

Bu Eş başkan, hükûmetin uygulamalarını hâlâ umut verici görmemekte, Kandil'den gelen haberler AKP'yi açığa düşürmektedir.

Kamuoyuna yansıyan 7 aşamalı silah bırakma etapları da psikolojik ve algı operasyonudur.

Kiralık terör örgütü PKK, bu zamana kadar silahlı eylemleriyle gelmiş, kan akıtarak, can alarak ve AKP'yi esir ederek dışını geçirmiştir.

Öldürmekte ustalaşan, kırmakta, dökmekte, yakmakta ve yok etmekte markalaşan malum terör örgütü, Türkiye'yi bölmeden veya devletin kahriyle karşılaşmadan silahı kenara koymayacaktır.

Bu nedenle PKK'nın silahlara veda etmesi hayaldir, Türk milletini aldatmaya dönük yalan, uydurma ve temelsiz bir propagandadır.

2- PKK'nın olağanüstü kongreyle silah bırakmasını istemek; siyasallaşma ve meşrulaşma çabalarına sinsi bir ilavedir.

AKP buna göz yummuş veya açıktan destek olmuştur.

Kongreler demokratik zeminlerdir.

Ortak akıl ve karar mekanizmaları kongrelerle tesis edilmektedir.

Bir terör örgütünden ve katiller oluşumundan kongre toplanmasını istemek, buna da çanak tutmak ancak ve ancak münafık ve melun zihniyetlerin işidir.

Terör örgütünün sözde kongre toplanmasını beklemek yerine, teröristleri saklandıkları inlerde arayıp, bulup çıkararak adalete teslim etmek ve bu ekseninde cesaret göstermek hükûmetin millî ve tarihî bir sorumluluğudur.

Ne var ki, ecdadımızın türbesini bile koruyamayan, sözüm ona asgari zaruretlere sığınarak vatan topraklarını bırakıp kaçan Davutoğlu ve hükûmeti'nin bunun yapması asla mümkün değildir.

3- Caninin mesajı, silahlı mücadelenin yerini demokratik siyasetin almasına yönelik tarihî bir niyet beyanı olarak takdim ve servis edilmiştir.

Kurnazca kaleme alınan ifadeler PKK'nın sözde zafer kazandığının, silah vasıtasıyla siyasal emellerine ulaşma sınırına geldiğinin dolambaçlı yollarla duyurusudur.

İllegal ve yasa dışı terör örgütünün, hiçbir şey olmamış ve yaşanmamış gibi birdenbire siyasal mücadele safhasına geçme teşebbüs ve zorlaması Türkiye'nin yenildiği anlamına gelecektir.

Demokrasiyi katleden, siyasete kurşun sıkan, bebekleri öldüren bir terör örgütünü siyasete dâhil etme hazırlığı en az şehit haberi almak kadar felakettir, fecaattir.

4- 10 maddelik ihanet metninde demokratik siyasetin tanım ve içeriğinden bahsedilmektedir.

Bu apaçık bir şekilde PKK'nın silahlı ve silahsız militanlarının siyaset yapabilmesine dönük tuzaktır.

Hayalet ve hamakat Başbakan ise demokratik siyasetin önu açılacak diyerek sevincini gizleyememiş, doğal olarak PKK'nın oltasına sazan gibi takılmıştır.

Demokratik siyaset kavramı PKK ağzıdır ve AKP'nin üslubuna tutunmuştur.

AKP'nin, PKK'lıları siyaset alanına taşıma tutkusu bölücülüğü aklama ve temize çıkarma arayışıdır ki, bu da ancak PKK'ya sedir, kanlı planlara payanda olmuş ruhsuzlara has bir tutum olacaktır.

5- İmralı canisinin muğlak ifadelerle tanzim ettiği ihanet metninde demokratik çözümün yerel ve ulusal boyutlarıyla ilgili değerlendirmesi tamamen özerkliğin inşasına dönük bir projedir.

AKP-PKK ortaklığı, üniter millî devlete vade biçmiştir.

AB Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'na uygun olarak Türkiye'nin rejim ve idari yapısı hedefe konmuştur.

Erdoğan'ın, geçen hafta valilere 7 Haziran'dan sonra yetkilerinin arttırılacağını söylemesi bu çerçevede ele alınmalıdır.

Görünen köyün kılavuz istemeyeceği bilinen bir gerçektir.

AKP-PKK bölücü yapılanması, Türkiye Cumhuriyeti'ni masaya yatırmış, iblisten aldıkları taktiklerle, küresel güçlerden aldıkları talimatlarla cerrahi operasyona başlamışlardır.

Ve nitekim Türk milleti AKP ile PKK ikizinin adı konulmamış Soğuk Savaş yöntemleriyle ve bölücü salvalarıyla sıkışmış, ölümcül darbeyi almasına da ramak kalmıştır.

6- İmralı canavarı özgür vatandaşlığın yasal ve demokratik güvencelerinden dem vurmaktadır.

Sorarım sizlere, Türkiye'de özgür, eşit olmayan vatandaş mı vardır?

Özgür vatandaşlığın yasal ve demokratik güvencelerinden maksat; tamı tamamına Anayasa'nın 66.maddesindeki Türk vatandaşlığı tanımının enkaza çevrilmesi manasına gelecektir.

AKP, buna da yetmez ama evet diyecek kadar fikren kokmuş, dibe çökmüştür.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak bu konudaki görüşümüz nettir.

Türk devletine vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes bizim için Türk'tür ve milletimizin yeri dolmayacak ferdidir.

Anayasa'dan vatandaşlık tanımını tümünden çıkarmak veya etnik temelde marjinal tanımları yerleştirmek vebaldir, suçtur ve soysuzluğun damgası olacaktır.

7- Teröristbaşının ihanet metninde yer verdiği demokratik siyasetin devlet ve toplumla ilişkisi ve bunun kurumsallaşmasına yönelik başlıklar kısmı; yasa ve ahlak dışı bölücü organizasyonların sivil toplum örgütü sayılmasını amaçlamaktadır.

8- İmralı canisinin çözüm sürecinin sosyo ekonomik boyutlarıyla, sürecin sözde demokrasi, güvenlik ilişkisi, kamu düzenini ve özgürlükleri koruyacak şekilde ele alınmasını dayatması tam bir karartma ve akıl tutulmasıdır.

Koruculuğun kaldırılması amacıyla AKP-PKK ilkesel çerçevede uzlaşmışlardır.

Boşaltılan köylerle ilgili beklentilerin karşılanması hususunda fikir birliği kurulduğu anlaşılmaktadır.

Ve AKP, PKK'nın kanlı borsasına varını yoğunu yatırmıştır.

Günlerdir Meclis gündemini işgal eden, tartışma ve kavgalara neden olan İç Güvenlik Paketi HDP ve PKK'nın istek ve tenkitleri kapsamında tekrar ele alınacaktır.

HDP rest çekmiş, AKP pert olmuş, uysallaşmıştır.

HDP parlamış, AKP pısmış, kaçacak delik aramıştır.

Şu acziyet ve rezalete bakınız ki, PKK İç Güvenlik Paketi'ne vize vermeyince AKP geri adım atmak durumunda kalmış, anlaşma yolunu tercih etmiştir.

Bizi günlerce HDP'yle aynı karede gösterme izansızlığından özel bir zevk duyan Davutoğlu, şimdi nasılsın, ne durumdasın, nereye saklandın?

HDP'nin kapısında dilencilik yapan Başbakan bilesin ki, PKK'yı kırmamak, kızdırmamak adına kanun tasarısını tekrarı müzakere edecek kadar fossun, fuzulisin, korkaksın, baştan ayağa fiyaskosun.

AKP, HDP'nin arka bahçesi, PKK'nın koşu bandıdır.

Davutoğlu tüm sözlerini yemiş, tüm iddialarını bizatihi kendi müdahalesiyle çürütmüştür.

Tencere yuvarlanmış kapağını bulmuş, AKP ile HDP aynı yastıkta hıyanet ömrünü geçirmek için İmralı ve Kandil huzurunda utanmadan söz kesmişlerdir.

9- İmralı canisi yattığı hücreden, kimlik kavramı, tanımı ve tanımlanmasına dönük çoğulcu demokratik anlayışın geliştirilmesine atıf yapmıştır.

Bir terörist yeni baştan kimlik tanımlaması istemektedir.

Tescilli bir hain, hüküm yemiş bir terör suçlusu çoğulcu demokratik anlayış demektir.

Ve daha acıklı yanı ise AKP'nin bebek katilinin tutsağı olmasıdır.

Teröristbaşı kimlik tanımlamaktan bahsediyor, AKP ise buna ses çıkarmıyor.

Teröristbaşı Türk milletine yoksun ve tarihin kaydından düşeceksin diyor; Erdoğan ve Davutoğlu'ndan hiçbir rahatsızlık hâli görülüyor.

Teröristbaşı Cumhuriyet, ortak vatan ve milletin tanımlanmasını istiyor; Erdoğan ve Davutoğlu teşekkürlerini sunmakla kalmıyor, süreç hedefine ulaşıyor diye bayram ediyorlar.

Teröristbaşı ihanetin yeni Anayasa'ya dinamit lokumu gibi döşenmesini şart koşuyor; Erdoğan ve Davutoğlu ille de uygulama uygulama diyerek çığlık atıyor.

Bilinmelidir ki; Öcalan-Erdoğan ve Davutoğlu sacayağı Türk kimliğinin utanma nedir bilmeyen hasımlarıdır.

Bu ülkenin Cumhurbaşkanı'nı, bu ülkenin Başbakanı'nı PKK'lıdan ayıran, ayrı tutan ve farklılaştıran artık ne kalmış, geriye ne bırakılmıştır?

PKK Bakanlıktadır, PKK saraydadır, PKK sokaktadır, PKK medyadadır, PKK üniversitededir, PKK iş ve sanat hayatındadır.

Bu durum, Milliyetçi Hareket için kabul edilemeyecek bir bozgunudur.

Bu durum, canlarıyla vatani kurtaran kahramanlara karşı tam bir vefasızlıktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Madem durum bu kadar vahimse, Türk milleti nasıl bir oyunun göbeğinde, nasıl bir kumpasın merkezindedir?

Türk milletinin kimliğiyle ilgili oynamalar şu anda İmralı Cezaevinde yatan veya öyle sandığımız bir bölücü mahkûm tarafından gerçekleştirilmektedir.

Cumhurbaşkanı ise üçüncüsünü nereye gönderdiğini bilmediğimiz iki maymunla oyalanmakta, HDP'li yoldaşlarıyla can sıkıntısından köşe kapmaca oynamaktadır.

Millî kimliğimizin PKK'nın tezlerine uygun tanımlanma önerisi Erdoğan'ın umurunda değildir.

Aksine gülmemek, alkışlamamak, havalara uçmamak için kendisini zor tutmaktadır.

Anlaşılan, Öcalan ve Erdoğan aralarında saat gibi çalışan bir iş bölümü yapmışlardır.

Erdoğan ve Öcalan yanlarına 23 Nisan Başbakanı'nı da alarak Türkiye'nin fişini çekmek için son gözden geçirmeleri, son rötüşları yapmaya koyulmuşlardır.

AKP, PKK'yla 'al ver' mekanizmasında helalleşmiş, iki cambaz gibi hararetle tokalaşmıştır.

Kandil'de petrol aramaya kadar işi götüren AKP, PKK'ya uyuşturucu ve silah kaçaklığından sonra yeni gelir kapıları açmanın derdindedir.

AKP Şirin, PKK Ferhat olmuş; dağları delerek vicdanlarına müzakere kınası sürmüşler, beraberce millî ahlak ve güvenliğin kanını dökmüşlerdir.

Türkiye'nin vatani ve milletiyle PKK'ya teslimi, süreç ihanetinin mihmandarlığında son parkura girmiştir.

Enselerinden vurulan Mehmetçiklerin kanı yerde kalmıştır.

Pusuya düşürülüp bayrağa sarılı tabutlarla baba ocağına dönen, annelerinin ciğerini yakan kahramanlara nankörlük yapılmıştır.

Katil Öcalan, kimlik tanımlanmasını tavsiye eden bilirkişiye, bilen ve bilenmiş bir kişiliğe büründürülmüştür.

Kimliğimiz; hükmü şahsiyetimiz, varlığımızın şaheseridir.

Bu şaheser hainlerin eline bırakılmayacaktır.

Kimliksizler, köksüzler, millî şerefini kaybetmiş şahsiyetler millete yön çizemeyeceklerdir.

Rengini şehitlerimizin kanından almış al bayrağımızın düşmesini, Bağımsızlığımızın haykırışı olan İstiklal Marşı'mızın susmasını, Bin yıllık kardeşliğimizin fitne ile bozulmasını kesinlikle sineye çekemeyiz.

Dün bu dayatmaları Çanakkale 'de Mehmetçik reddetmişti.

Bugün Türkiye sevdalıları elinin tersiyle itecektir.

Dün bu ihaneti Millî Mücadele durdurmuştu.

Bugün ise Milliyetçi Hareket önünü kesmeye yeminlidir.

Tarihin hiçbir devrinde, Türk milleti haram yiyen boğazlardan geçmemiş, bundan sonra da geçmeyecek, yutulamayacaktır.

Millî gurur hıyanetten daha gür konuşacak daha cüretli ve cesaretli olacaktır.

Güvence Milliyetçi Hareket'tir.

Bu milletin adı, parçalamaya çalışanlara inat "Türk milleti"dir.

Kimse yanlış hesap yapmasın, Türk milleti, etnik kalıntı falan değildir.

Kimliksizlere bir kez daha duyuruyorum ki adımız Türk milletidir.

Bin yılda oluşmuş bin yılda yetişmiş ve bin yılda doğmuştur.

Bin yılda ilmek ilmek örülmüş bin yılda nakış nakış işlenmiştir.

Bizi biz yapan bin yıllık beraberlik bin yıllık buluşmadır.

Ve bin yıllık kaynaşma çözülemeyecektir.

Bin yıllık kenetlenme açılmayacaktır.

Mete Han'la coşan, Ergenekon'da eritilen demir parıltısıyla çağlayan, Orhun'dan kopup gelen, Atilla'nın kırbacıyla dünyayı titreten millete ihanetin üç elebaşısı engel olamayacaktır.

Topraklarımızı, insanlarımızı, yönetimimizi, ocaklarımızı, camilerimizi, cemevelerimizi, okullarımızı, mahallerimizi, mezarlarımızı, hayallerimizi, hedeflerimizi, illerimizi, köylerimizi ayırmamızı dayatıyorlar.

Diliyorlar ki, küselim.

Umuyorlar ki, gönüllerde ve duygularda lime lime olalım.

Hesap budur, oyun budur, plan budur.

Çözülmemiz isteniyor.

Ufalanmamız bekleniyor.

Çatışmamız, parçalanmamız ve dağılmamız kurgulanıyor.

Bunları kabul edemeyiz, bunlara boyun eğemeyiz, Allah'ın izniyle eğmeyeceğiz.

Şırnaklıyı İzmir'den, Hakkâri'yi İstanbul'dan, Diyarbakırlıyı Edirne'den kopartmaya kimsenin gücü yetmeyecektir.

Türkiye bir bütündür, ayrılamayacaktır.

Türk milleti çelik gibi sağlamdır, kırmaya ne Erdoğan'ın, ne Öcalan'ın ne de Davutoğlu'nun nefesi yetmeyecektir.

Bölücüyü dağda ve ovada aramaya artık gerek yoktur.

Bölücü hükûmettedir. Bölücüler iktidardadır.

Ve bugün içinde bulunduğumuz bu karanlık ortam ve şartları baştan ayağa değiştirmek için 7 Haziran son şans, son çare, son kavşaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Cumhurbaşkanı Erdoğan HDP ve PKK'yı kastederek "12 yılda ne istendi de vermedik." cümlesini ağzından kurşun gibi çıkarmıştır.

Erdoğan neler verdiğini, nelerin teminatıyla bölücülerin gözünü boyadığını derhâl açıklamalıdır.

Erdoğan böylece, cumhurun başı olmak yerine, cumhuru parçalayan kişi olduğunu kabul ve itiraf etmiştir.

Erdoğan ve Davutoğlu'nun Öcalan'ın vesayeti altına girmesi yenilir yutulur şey değildir.

Türkiye'nin kaderini İmralı'ya ipotek ettirmek ise tam bir travmadır.

Acaba Öcalan ile Erdoğan haftanın hangi günlerinde hasret gidermektedir?

Kandille kriptolu telefonlardan yapılan görüşmeler geceler boyunca sürmekte midir?

Merakımız AKP içinden, terörün dağ kadrosuna katılmak isteyenler saraya mı, yoksa adaya mı müracaat edeceklerdir?

Kavuşacakları günleri ipe çeken, Anayasa'nın ilk üç maddesini faili malum cinayete kurban vermek için hazırlık yapan Erdoğan ve Öcalan'ı Türk milleti nefretle izlemektedir.

Merkez Bankasına saldırdıkça dövizin ateşini yükselten, reel sektör borcunu milyarlarca lira katlayan, ekonomiyi alabora eden Erdoğan istikrarsızlığın simgesi, kavga ve karışıklığın ana limanı hâline gelmiştir.

Bizim bürokratlarla uğraştığımızı söyleyenler, Merkez Bankası Başkanı'nı hastanelik eden Erdoğan'a niçin sessizdir?

Döviz lobisi hizmetkârlığına niçin kayıtsızdır?

İrtifa kaybeden ihracat, tırmanan işsizlik, yayılan hayat pahalılığı, fırlayan yoksulluk, devleşen yolsuzluk, düşen büyüme,

artan borç, dümeni kırılan ekonomi politikaları milletimizi kara kara düşündürmektedir.

Erdoğan ve Davutoğlu Türk milletinin gerçek gündeminden sapmışlar, İmralı canisi ve çetesiyle iş tutmuşlardır.

Esnafı duyan yoktur.

Çiftçiyi gören yoktur.

Memuru, işçiyi, emekliyi dikkate alan yoktur.

Vatandaşlarımızın ekmeği pahalalmış, mutfak masrafları kabarmış; fakat iktidar bu gerçeklere yüzünü dönmüştür.

Erdoğan ve yandaşları artan döviz fiyatlarından dolayı iyice zenginleşmişlerdir.

Haram dolar ve avrolardan oluşan hazineleri de âdeta darphane gibi para basmıştır.

Havuzlar dolmuş taşmış, rüşvet çeşmeleri, hırsızlık kanalları gürül gürül akmıştır.

Türkiye darboğazdadır.

Türkiye fasit bir dairededir.

Milliyetçi Hareket Partisi milleti ve ülkesi için korkusuzca mücadele edecek, Türkiye'yi AKP'den kurtaracaktır.

Bu itibarla çok çalışacağız, çok uğraşacağız, çok gayret edeceğiz.

7 Haziran Milletvekiliği Genel Seçimlerine 96 gün kalmıştır.

Türkiye'nin kader seçimi ufukta görülmüştür.

İlaveten 21 Mart 2015 tarihinde 11. Büyük Kurultayımızı inanç, iddia, birlik ruhu ve heyecanla gerçekleştireceğiz.

Milliyetçi Hareket Partisi Büyük Kurultay'na da 7 Haziran Milletvekiliği Genel Seçimlerine de tam anlamıyla hazırdır.

Bundan sonra bekleyecek zamanımız yoktur.

Milletimize gideceğiz, Anadolu'yu karış karış dolaşacağız.

Bu itibarla şimdi yollara koyulma vaktidir.

Ağırdan alacak hâl kalmamıştır.

AKP'nin PKK'yla kurduğu başkanlık ve bölünme ittifakını milletimize anlatacağız.

Oynanan oyunları teker teker gösterecek ve bozulmasını isteyeceğiz.

Bu nedenle bugün sizlerle 24. Dönem TBMM'nin son grup toplantısını yapıyoruz.

Siz muhterem milletvekili arkadaşlarıma şimdiye kadar yaptığınız çalışmalardan, verdiğiniz katkılardan dolayı ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Vatandaşlarımız seçim bölgelerinizde sizlerle kucaklaşmayı beklemektedir.

Onlara ulaşınız, onlara mesaj, ilke ve hedeflerimizi özen ve öz güven içinde anlatınız.

Aziz milletimiz TBMM'nin 24.Döneminde bizlere muhalefet görevi vermişti; inanıyorum ki gelecek dönemde de iktidara taşıyacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisine artan teveccühün, yoğunlaşan destek ve ilginin hepiniz farkında olunuz.

Bu bilinçle uyku orucundan ayrılmayınız, çalışmanın kölesi olmaktan yılmayınız.

Zira Türkiye'nin Milliyetçi Hareket Partisine ihtiyacı vardır.

Sabahın ayazında uyanan yavrularımız için başarmak zorundayız.

Okul harçlığını karşılamak için simit satan çocuklarımıza, tarlasında güneşten kavrulmuş borçlu çiftçilerimize, işsizlikten bunalmış biçarelerimize, mazlum ve mağdurlarımıza müjde vermek için iktidar olmalıyız.

Emeklimizi güldürmek için koşmalıyız.

Yetimlerimizi sevindirmek için çırpınmalıyız.

Türkiye için iktidara talibiz.

Türk milletinin dirliği ve esenliği için iktidara ulaşmalıyız ve mutlaka da ulaşacağız.

Sizler, Türkiye'nin ağırlaşan sorunlarını, bu sorunlara yol açan faktörleri, müsebbipleri her zeminde söyleyiniz, partimizin düşündüğü çözüm yollarını sabırlar aktarınız.

Giderek ağırlaşan ekonomik gelişmelerin hayata nasıl yansıtacağını, sorumlularının kimler olduğunu, olumsuz gelişmelerin nelere yol açacağını ve aileleri nasıl etkileyeceğini önemle vurgulayınız.

Ve bu konulardaki bütün birikimlerinizi ve tecrübelerinizi aynı zamanda teşkilat mensuplarımızla paylaşınız ve sağlam bir iş birliği içine giriniz.

Türk milleti,

Yıkım taşeronlarına, ihanet odaklarına,

İş birlikçi lobilere, kötü adamlara rağmen,

Ve Erdoğan'a, Davutoğlu'na inat ayrışmayacağını çatışmaya-
cağını ve bölünmeyeceğini 7 Haziran'da ispatlayacaktır.

Biliniz ki MHP susmuşsa, Türkiye yok olmuş demektir.

İnadına ve ısrarla konuşacağız, doğruları haykıracağız.

Milletimizin kurtuluş ve yükseliş ruhu olarak 7 Haziran'da sandıkları patlatacağız.

Bir tarafta, AKP ve iş birlikçi çıkar çevrelerinin koalisyonu, diğer tarafta, milletini karşılıksız seven Türkiye sevdalıları vardır.

Bir tarafta, siyasi ikbal ve menfaat için tahrik edenler varken, diğer tarafta Türkiye'yi korumaya azimli Milliyetçi Hareket ayaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi; Türk milletinin, Türkiye'nin, millî onurun, adaletli paylaşımın, kardeşçe yaşamının, sükûnetin, huzurun tarafındadır.

Milletin kırmızı çizgileri bizim de çizgilerimizdir.

29 Ekim 1923'ün aziz hatırası namus bellediğimiz bir emanettir.

Emanet kirletilmeyecektir.

Biz yenilgilerin, kaçışların, bozgunların, vatani satmanın değil; zaferlerimizin şükür namazını Allah'ın izniyle ve hep birlikte kılacağız.

İhanetlere karşı dikkat, fitnelere karşı uyanıklık, istismara karşı temkin, tahriklere karşı teenni, tavizlere karşı cesaret, millet yararına atılganlık göstererek iş birlikçilerin, tırnakçuların, fidan dikilmesini istihdam projesi olarak sunan zavallıların hakkından geleceğiz.

Türk milletini iktidara taşıyacağız, Türkiye'yi iftiharla başımızda gezdirecek, dünyada örnek ve caydırıcılığını elde etmiş süper güç bir ülke seviyesine çıkaracağız.

Bu düşüncelerle hepimizi saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

24. Dönem TBMM'de gösterdiğiniz üstün başarılarından ötürü siz değerli milletvekili arkadaşlarımı bir kez daha kutluyorum.

Yolunuz, bahtınız ve alnınız açık olsun.

Sağ olun, var olun.

"Ne mutlu Türk'üm diyene!"

